

జూన్ 2003

Rs. 10/-

చందమామ

కొత్త

టేస్ట్ బార్

చాక్లెట్ మజాతో

రూ.

మాత్రమ*

PIRANHA

ACTIVE

CADET HX

YANKEE

ROBO COP

Heroes start early.

Ride, race, take a tumble or even take a fall.

Because it's never too early to be a hero.

ఆరోగ్య రహస్యం
(జే.క)

19

తెలిసొచ్చిన తప్పి

55

పూ యో సిరోవరం

13

బ్రహ్మరాసి
పేంమిత్తు చిల్ల క

51

ఈ సంచికలో ...

- ★ ఆశ్రగాడి ఈత. 7 ★ పు హిదేమణి దీవెన.. 9
- ★ పూ యో సిరోవరం-17.. 13 ★ ఆరోగ్యరహస్యం (జే.క).. 19
- ★ అద స్థిం చూ పేన అద్భుతాలు . 25 ★ భారత దర్శిని.. 29
- ★ నింత్తు పెళ్ళిం-అరవిశ్చం.. 30 ★ చుదపూ పు కల్లు ర్శ్.. 35
- ★ తెలగిన దు రద స్థిం!(హిర్యానా జానపిద కథ).. 36 ★ కాబోయే
- అల్లు డ్త .. 42 ★ పు నదేశం గు రించి తెలు స్రు కుందాం.. 44
- ★ వాల్మీకీ ర్శ్ -18.. 45 ★ బ్రహ్మరాసి పేంమిత్తు
- చిల్ల క.. 51 ★ తెలిసొచ్చిన తప్పి.. 55 ★ తీరని పెగ.. 61
- ★ వినోదసపు యం .. 64 ★ ఫోబ్ వ్యాఖ్యల పోటీ.. 66

SUBSCRIPTION

For USA and Canada

Single copy \$2

Annual subscription \$20

Remittances in favour of
Chandamama India Ltd.
in

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal, Chennai - 600 097
E-mail : subscription@chandamama.org

చందా

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా అప్పిడేశాలకు
పెన్సెండ్తు సంచికలు రం : 900
ఇండియాలో బుక్స్ డ్వారా రూ. 120లు
చందా డెల్వు డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారాగానీ,
పు నిఅర్డర్ ద్వారాగానీ
'చుదపూ పు ఇంటియో లివింట్' -
చురట పెంపంది.

For booking space in this
magazine please contact :

DELHI

Mona Bhatia :

Ph: 011-26515111 /

26565513 / 26565516

Mobile: 98110-29092

MUMBAI

Sonia Desai :

Ph : 022-56942407 / 2408

Mobile: 98209-03124

CHENNAI

Shivaji : Ph : 044-22313637 /

22347399 Fax: 044-22312447

Mobile : 98412-77347

email : advertisements

@chandamama.org

వ్యవస్థాపకులు
చి. నాగరెడ్డి - చక్రపాణి

కలలు కందాం రండి!

వీ చిన్ని తమ్ముళ్ళు, చిట్టి చెల్లాయిలు ఇంకా అలాంటి చిన్నారుల కోసం వు న సంస్థ వెలువరిస్తాన్న 'జానియర్ చందమామ'ను గురించి మీకు ఈపాటికి తెలిసే ఉంటుంది. చిన్నారల హి దయలో వుంచి భావాలను ప్రివేషిస్తే, వూ త దేశ వారసత్వం పట్ల వుంచి అవగాహన పెంపొందించాలంటే - వారికి అర్థవంతమైన విషయాలను ఆకర్షణీయంగా అందించవలసిన అవసరం ఉందన్న విషయం గుర్తించడమే ఈ సాహసాటత కార్యానికి స్ఫూర్తినిచ్చింది. ఈ ల్యూనికి రూపం ఇవ్వడానికి పిల్ల మత్ర అంకితభావంతోక పీచేస్తున్నార. పత్రికను మొదట అంగ్లంలో తీసి కువస్తున్నాం.

'జానియర్ చందమామ' తొలిసంచికను ఏప్రిల్ 10 వ తేదీ భారత రాష్ట్రపతి శ్రీ ఏ.పీ.జె. అబ్దుల్ కలాం సిహి దయతో అందు కున్నారు. కొత్త పత్రికను చూసి ఆయన చాలా సంతోషించి, దీనికి చిన్నారల జీవితంలో నిపు చిత స్థానం లభించాలన్న ఆకాంక్ష వ్యక్తం చేశార. ఇది వున స్ఫూర్తిని, ఉత్సాహాన్ని ఇవ్వు డింపిజేసు వెషియం!

ఆ సందర్భంగా ప్రకాశవంతమైన బంగారు భవిష్యత్తుకోసం చిన్నారులు కలలు కూలన్న విషయాన్ని రాష్ట్రపతి ప్రస్తావించడం హి దయ స్పృకదిలించింది. భవిష్యత్తును గురించి ఘనుగా కలలు కని - ఆ కలలను నిజం చేసుకునే పట్టుదల, కృషి, ధైర్యం, ఓర్పు ఉన్నప్పడే ఉజ్వల భవిష్యత్తు సాధ్యం, అన్నారాయన.

స్ఫూర్తిపదపూ, వివేకవంతపూ అల్లు న ఈ వుంచి సిలహాను పీల్లలందరూ పాటించాలి. ఉజ్వల భవిష్యత్తుకోసం సెవి ప్టిగా కలలు కునగలిగినప్పడే, వ్యక్తిగతంగా సంతోషం పొందగలవు న్న సంగతిని వు రిచిపొకూడవు.

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

హీరోస్ ఆఫ్ ఇండియా క్విజ్ లో పాల్గొని ఆకర్షణీయమైన బహుమతులు గెలుచుకోండి!

హీరోస్ ఆఫ్ ఇండియా-21

పు నడచానికి గొప్ప సంగీత సందిదావు ఉన్నది. ఇక్కడ కొందరు సంగీత విద్వాంసులను గురించి తెలుసుకుందాం. వీరు ఎందరినీ గుర్తుపెట్టగలరో చూడండి.

అన్నీ సరైన సమాధానాలు గల మూడు ఎంజ్లీలు సైకిళ్ళను బహుమతులుగా అందుకుంటాయి!*

1 కర్ణాటక సంగీత పుష్కర్తలలో పీన్నవయస్సు కుణ్ణి. ప్రాథమిక నేనొక వీణావాద్యకారుణ్ణి. సంగీత గీతాలకు పాశ్చాత్య బాణీలను సమకూర్చాడు. నేనెవరిని?

2 కర్ణాటక, హిందూస్థానీ ఉభయ సంగీతాలకూ గీతాలు రచించాడు. నేను తిరువాన్కూరు మహారాజాను కూడా. నేనెవరో మీకు తెలుసా?

3 నేను ఒక గాంధీనామ్ర పిద గాయకుణ్ణి. గ్యాలియర్ తోపు రోల్ పుహరాబావు నేనొక ఆస్థానకవిని. నామరేఖి టో తెలుసా?

4 నేనొక భక్తకవిని (1484-1564). 4,75,000 భక్తిగీతాలు రచించాడు. నేనెవరిని?

5 1424-1503 వ్యధ్యకాలంలో జీవించాడు. తిరువుల వేంకటేశ్వరస్వామిని సమర్పిస్తూ దాదామీ 32,000 కీర్తనలు రచించాడు. నామరేఖి టో?

ప్రతి ప్రశ్నకు దిగ్గవపు కృతతే చూపినవలసి సమదానామ్ర సమర్పించండి. ఈ ఐదు గురించి మీరు ఒక సమర్పణ సంగీత విద్వాంసుని తమిళం ఎంతరు? అన్న విషయాలను విడివిడిగా ప్రశ్నలకు అందించండి. **నా అభిమాన సంగీత విద్వాంసుని పేరు ::**

పాల్గొనేవారి పేరు :
వయస్సు : తరగతి :
చిరునామా :

పిన్ : ఫోన్ :

పాల్గొనేవారి సంతకం :

తల్లి/తండ్రి సంతకం :

వివరాలపై పిల్లగా సందేశ, ఈమె కత్తిరించి 2003 జూలై 5వ తేదీలోగా అందలా ఈ చిరునామా కు పంపించండి:

హీరోస్ ఆఫ్ ఇండియా క్వెజ్-21

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫీసు రోడ్, కాఫీ

కాఫీ ట్రాన్స్ ఫార్మ్, చెన్నై-600 097.

సూచనలు:

1. 8-14 ఏళ్ళ లోపు ముగ్గురు పిల్లలందరూ ఈ పోటీలో పాల్గొనవచ్చు.
2. ఈ పోటీకి ముగ్గురు పిల్లలందరూ పాల్గొని సుందరి ముగ్గురు విజేతలు ఎంపిక చేయబడతారు. విజేతలు వారికి తగిన సైజు సైకిళ్ళు అందుకుంటారు. సరైన సమాధానాలు గల ఎంజ్లీలు ఒకటి కన్నా ఎక్కువ మన్నిత్యముతో, నా అభిమాన హీరో వివరాల ఆధారంగా విజేతలు ఎంపిక చేయబడతారు.
3. న్యాయస్థానం తుది నిర్ణయం.
4. ఈ ముగ్గురు ఎలాంటి ఉత్తర ప్రజ్ఞాత్మకాలూ జరుగబడవు.
5. విజేతలకు ముగ్గురు పిల్లలందరూ తెలియజేయబడు.

బహుమతులను మీకు అందజేస్తున్నారు

FIRST COPY FOR THE FIRST CITIZEN

April 10, 2003, was a red-letter day for **Chandamama**, when the First copy of the first issue of **Junior Chandamama** was presented to His Excellency **Dr. A.P.J. Abdul Kalam**, President of India, who has endeared himself as a trusted friend of the children of India. He graciously accepted the magazine from the publishers who had called on him that evening. He was very appreciative of the publication and blessed the bold venture, launched after providing healthy reading for children for 56 years.

ఆశ్రగాడి రూత

బాలాపిఠిలో నివసించే కోదండానికి, గజ ఈతగాడన్నబ్రతున్నది. అతడు ఏ పిసీ అవీతూ చీ అలోచించి చేసువాడు కాదు. అంతా ఒకే మేగిరహాట. అన్న కున్నది 'జాఅవు' ద జరిగిపావాలన్న వు న్నొత్తం అతడిది.

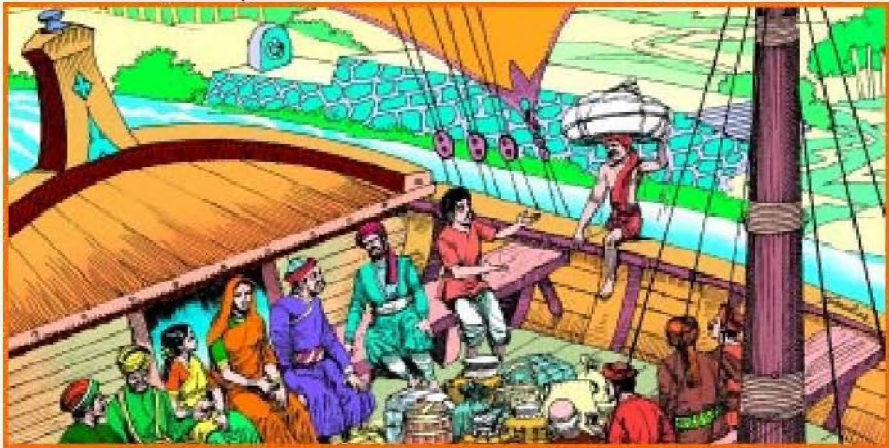
కోదండు కూతురి అత్తవారి ఊరు, నది అవతలి ఒడ్డున మూన్ని గంధపిఠి. ఒకసారి కోదండు, బాలాపిఠిలో వూ త్రవ్వే లభించే కొన్ని సిరు కులు, తన కూతురు కు అత్యవసరంగా అందించవలసి వచ్చింది. అతడు సిరు కులన్నీ వూ టగట్టుకుని నది ఒడ్డుకు చేసేరికి, ఐదార ఫిర్లాంగల దూరంలో, ప్రియా ణీకులతో నావ క్రిక్కిరిసి మూడడు కంటబడింది.

ఇప్పటికిప్పుడు ఈ నావలో వెళ్ళకపోతే, మూటలో వున్న కొన్ని సరుకులు పాడైపోవచ్చు. ఎలాగైనా ఈ నావలోనే వెళ్ళాలన్న కుంటూ -కోదండు తన్న కట్టుకున్న పంచెనూ, చొక్కానూ విప్పి, తలగ్ర డ్డు సత్తు కు కట్టి, వూ టన్న తలపేపేట్టుకుని, ఆదరాబా దరా నదిలో దిగి నావకు ఈదు కుపాసాగాడు. అయితే, అతడి ద స్టీ ఎంతులపై, వూ ట జారి నీళ్ళ లోపిడి పాకుండా వూ న్ని కోవాలనే!

తీరా అతడు నావమీదికి వెళ్ళి, తలపై ది వూ టన్న దింపి ఒగర స్త్రా పిక్కునేమన్న బల్లపై ద కూర్చునేసిరికి, అతడి ఎదు రింటికావే శు ఆశ్చర్యంగా, "ఎందు కుత ఆతపిడి ఈదు కుంటూ వచ్చి నావ ఎక్కామూకోదండు? నావ ఒడ్డుకే వస్తాన్నదిగదా! ఒడ్డున ప్రియా ణీకులు కూడా అంతగా లేరు. సుగంధపురి వెళ్ళడానికి నీకు తప్పిక చోటు దొరకేది," అన్నాడు.

పాడామణిగా తాన్న అంత శ్రవు పిడి ఎక్కింది బాలాపిఠికి తిరిగివస్తూన్న నావ అనే సింగతి కోదండానికి అప్పిటికి అర్థపు ర్పింది.

-కోనే నాగవెంకట అంజనేయ్య లు

మహాదేవుడి దీవెన!

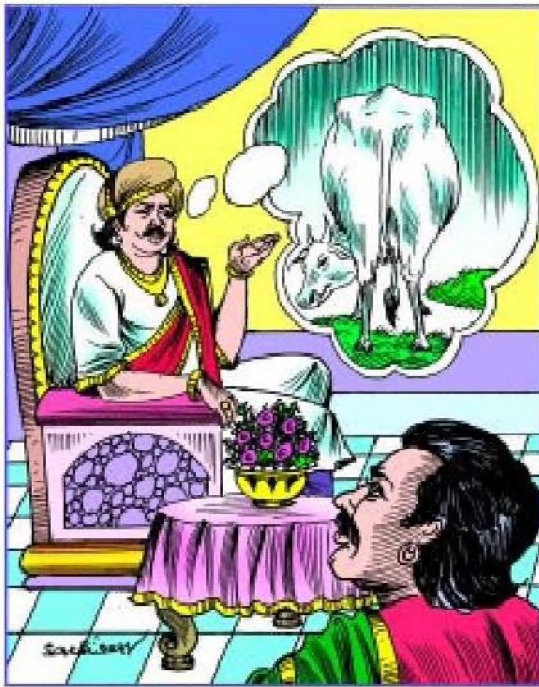
శివమితం గ్రామాధికారి నాగేశ్వర్లు ఉన్నాడు. ఆయన అధికారంలో గ్రామస్థులు చాలా ఇక్కట్లు పడుతున్నారని నాగేశ్వర్లు అతని రాజుకు తెలియపరచాలని కొందరు కున్నారని. కానీ అతడు ఏలా రాణిగారికి అపరూపమైన కానుకలు పంపుతాడో. ఈ కారణంవల్ల గ్రామస్థులు, తమ గ్రామాధికారికి ఆస్థానంలో పిలువబడి మాడవచ్చని భయపడ్డారు.

ఇలాంటి సమయంలో, ఆ గ్రామంలోని ఒక సామాన్య కుటుంబానికి ఇంటికి భద్రుడనే బంధువు వచ్చాడు. ఆయన గ్రామ విరిగిపోతున్నాడని, “పట్నంలో వుండేమటనే పండితులున్నారు. ఆయన ఉత్తములు; వుంచి వాక్కుద్ది కలవాడు. ఆయనను గ్రామానికి ఆహ్వానించండి. తప్పక వేలు జరుగుతుంది,” అని సలహా ఇచ్చాడు.

గ్రామస్థులందరూ ఒకటై చిత్రాక్షుడనే వాడిని పిలిచి వుండేమట తమ గ్రామం రప్పించుకున్నారు. ఆయన చిత్రాక్షుడి

ఇంటనే బనిచేశాడు. వుండేమట ఏకాకి. ఆయన ప్రతిరోజూ సాయంత్రం గ్రామస్థులకు మిత్రాణం చదివి వినిపించేవాడు. నీతి బోధలు చేసేవాడు. ముఖ్యంగా ఆయన, “చెట్టు నుంచి మనం కొనిన ఫలానికి, ఒక పిక్క కుళ్ళు మన్నుదన్ను కోండి, ఆ కుళ్ళు తింటే మనకు ఆరోగ్యం చెడుతుంది. మంచి భాగాన్ని తింటే ఆకలి తీరివున్న కుతస్థులు గుర్తుంది. ఎదుటి వున్న పిషి విషయంలోనూ మనం అలాగే మాడాలి. అతడిలోని వుంచిన వూత్రమే గ్రహించి మనం వున్నాం. చెడు గురించి పట్టించుకోకూడదు,” అని చెబుతూండేవాడు.

ఈ వూటలు గ్రామస్థుల పేరు బాగా పనిచేశాయి. వారిలో సామర్థ్యం పెరిగి ఒకరికొకరు చేదోడు వదోడుగా మాట్లాడి పిచ్చిరంధ్రా జనం పొందసాగారు. అంతేకాదు, నాగేశ్వర్లు చేసే దృష్టికార్యాల గురించి ఎవరూ ప్రస్తావించే వారేకాదు. ఆ విధంగా వుండేమట రాక, నాగేశ్వర్లు డిక్కాడ వేలు చేసింది.

ఒకనాడు , పు హిదేమత్తు ంట్రు న్ను చిత్రా
ర డి ఇంటి ఆమనాగేశ్ర డి పొలంలో పు సీం
దట. అంధ్ర కని ఆయ న ఆ ఆమత్తు తన గోశా
లలో కట్టించి, నూ ర్ర వరహాలు జరిపూ నాగా
కట్టాల్సిందిగా, చిత్రా డికి కబు రంపాడు .

“అమాఖరీదే నూ ర్ర వరహాలు ండదు .
పు తఖరీద్ర భుస్తిస ,” అని చిత్రాడువెళ్ళి
నాగేశ్ర డికి పు నవిచేసి కున్నాడు . అయి తే,
నాగేశ్ర డ్ర , “రెండు రోజుల్లో నువ్వు నూరు
వరహాలూ జరిపూ నా కట్టుకపోతే, రోజుకు ఏది
కొరడా దెబ్బల శిక్షనైనా అనుభవించు, లేదా
గ్రామం విడిచి వెళ్ళిపో!” అన్నాడు .

చిత్రా డ్ర లబోదిబోవు న్నాడు . విషియం
పు హిదేమత్తి తెలిసీ, “విచారింపకు, నాయ నా!
న్యాయం నీపి నా మాటే దేమతే నీకు ధన
సాయం చేస్తాడు ,” అన్నాడు .

ఆ సాయంత్రం చిత్రాక్షుడు పెరట్లోమొక్క
లకు పాడులు తవ్వుతూ ందో ఖంగ్ర పు ని

చుప్పుడైంది. ఏమిటా అని చూస్తూ, అక్కడ ఒక
చిన్న రాగిబిందె దొరికింది. బిందె నుండా వరహా
లు న్నాయి . అంధ్ర లోంచి మంద వరహాలు తీసి
గ్రాపూ ధికారి నాగేశ్ర డికి జరిపూ నా కింద కట్టి,
తన ఆమత్తు ఇంటికి తోలు కు వచ్చాడు ,
చిత్రా డ్ర .

చిత్రా డ్ర డికి అంత తొందరగా డబ్బెలా
దొరికిందా అని ఆరా తీసిన నాగేశ్ర డికి, అసిలు
విషయం తెలిసింది. ఆయనమెంటనే, “నిధు
లేవీ దొరికినా, అవి రాజుగారివి. రాజధ నాన్ని
రాజప్రితినిధి అయి న గ్రాపూ ధికారికి అప్పి
జెప్పాలి. అంధ్ర లోని డబ్బును వాడు కుని
మూడే, వట్టితో గ్రామాధికారికి బాకీచెల్లించాలి,”
అంటూ చిత్రా డ్ర డికి కబు రు పంపాడు .

ఇది విని పు హిదేమత్తు , చిత్రా డ్ర డితో,
“కంగ్ర పిడకు, నాయ నా! నీకు దొరికిన
రాగిబిందెలో మండ్రగబ్బలున్నాయనీ, ధను
లేదనీ గ్రాపూ ధికారికి విన్నవించుకో. భగవదను
గ్రహం మూడే, ఆయ న వచ్చి పూ సీన్మొత్త
పుండ్రగబ్బలే కనిపీస్తాయి !” అన్నాడు .

చిత్రా డ్ర డలాగే చేశాడు . తర్వాత అంతా
పు హిదేమత్తు చెప్పినట్టే జరిగింది.

కొద్దిరోజులు గడిచాక, చిత్రా డ్ర డి పారి
గింటివాడైన వీరయ్యకొక కష్టం వచ్చింది.
వీరయ్య చెల్లెలు చెప్పికోదగ్గ అందగత్తె.
ఆమెను నాగేశ్ర డు, తన కొడుక్కిచ్చి పెళ్ళి
చేయ పు న్నాడు . నాగేశ్ర డి కొడు కు కురూ పి
పూత్రమే కాక తండ్రుకన్న దుష్టుడు . ఏం
చేయా లో పాలు పాక వీరయ్య , పు హిదేమత్తి
వద్దకు వచ్చాడు . ఆయ న అతడితో, “దిగ్గ లు
పడకు, నాయనా! నీ చెల్లెలికి మంచి సంబం
ధంకుడు రు తు ంది,” అని దీవించాడు .

ఆ పు ర్నాడే వీరయ్య ఇంటికి రాజధాని నుంచి కొందరు పేద్దవు ను మ్మిలు వచ్చారు . రాజు కొలు మతో పినిచేస్తున్న చంద్రు డనే వాడికి, వీరయ్య చెల్లెల్ని అడిగారు . చంద్రు డ , రాజుకు విశ్వాసిపాత్రు డు . అందు వల్ల, నాగేశు డు , ఈ విషయ లలో కలగజేసి కు నేందుకు భయపడ్డాడు . వీరయ్య చెల్లెలికి పేళ్ళి సిపు స్వి తీరిపాల్సింది .

పు హిచేమణికి వాక్కుద్ది మళ్ళుదనీ, ఆయ న దీవెనలు ఫిలిస్తాయ నీ గ్రావు లలో బాగా ప్రవారమైంది . గ్రామస్థులందరూ ఆయనకు తవు కష్టాలు చెప్పికుని, ఆయ న దీవెనలతో ప్రయోజనం పొందసాగారు .

క్రవుంగా ఇది గ్రావు ధికారి నాగేశు డికి తెలిసింది . ఆయ న తనే స్వియంగా పు హిచేమణ్ణి కలు సు కుని, “తవు రు పు హాను భామలు . తవు రి రాకతో గ్రావు ల పావన మైంది . అందరినీ దీవిస్తున్నారు . నన్ను కూడా తవు రు దీవించాలని పు నవి,” అన్నాడు .

పు హిచేమణ్ణు గంభీరంగా ము ఖం పేట్టి, “నా దీవెనలు ఒకర క్రిసంపు న సేవివ్వడం లేదు . భగవంతుడు చెప్పాడని నేను, ఆయన చెప్పినవిధంగా దీవిస్తున్నాను . నీ విషయంలో భగవంతుడు నాకేమీ చెప్పడం లేదు . నేను అసిహాయ్ణి,” అన్నాడు .

“పు కు నన్ను దీవించడం ఇష్టం లేదు లా గుంది . భగవంతుడివేత చెప్పించలేనుగాని, భగవంతు డిలాంటి రాజుచేత నీకు దీవించ మని చెప్పిస్తాను . అప్పడెలా తప్పించుకుం టావో పూ స్తావు ,” అంటూ నాగేశు డు అక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోయా డు .

ఇది తెలిసీ శివమితం గ్రావు స్థిలందరూ పు హిచేమణి వద్దకు వచ్చి, “అయ్యా! నాగేశు

డిప్పిడు రాజును రప్పించినా రప్పించగలడు . తవు రాయ న్ను దీవించకూడదు . దీపిల్లు మరింత బలవంతుడై ఇంకా ప్రజలను వేది స్తాడు . తవు కు వాక్కుద్ది మూది . తవు రాయ న్ను శపించాలి!” అని కోరాడు .

పు హిచేమణ్ణు నవ్వి, “పూ రణాయు ధా న్నులు నా శాంతిస్థాపనకే తప్పి హింసకు వాడ కూడదు . నేను నా వాక్కుద్దిని దీవెనలకే తప్పి, శాపాలకు ప్రియో జనం కానివ్వను . వీ రు భయపడకండి . అసర్దుడికి దీవెనలే శాపాలవు తాయి !” అన్నాడు .

శివమిత గ్రావు లలో మళ్ళు పు హిచేమణ్ణి గు రించి రాజుకు, ఆస్థాన ఉద్యోగు లద్వారా అప్పిడుప్పిడు కొంత సిపూ చారం అందు తూ ఁండేది . ఆయన తనలా దీవిస్తాడో తెలుసు కోవాలన్న కుతూ హిలం కలిగి, రాజు తను శివమితం పన్నున్నట్లు గ్రావు ధికారి నాగేశు డికి వర్తపూ నం పింపాడు .

ఆ తర్వాత వారు రోజులకు శివమీదంలో, రాజుగారి రాకనిందర్పంగా పేదనెబ్బ జరిగింది. సింహకు గ్రాపు స్థిలందరూ వచ్చారు. అక్కడ నాగేశ్వర, పు హిదేమణిని సింగరవంగా నిత్య రించి, “మహానుభావా! తమ దీవెనకు తిరు గుండదని గ్రాపు స్థిలంతా అంటు న్నారు. కాబట్టి నాకూ, ప్రిభు మూవారికి కూడా, ఈ సింహపు ఖంగా తన దీవెనలు కోర్ర త్తన్నాం,” అన్నాడ.

పు హిదేమణు, రాజుకు వినయంగా నవు స్కరించి, “ప్రిభూ! ఉన్నతపిదమాలలో మన్న వారికి, వారు చేసే సత్కార్యాలే దీవెనలు. ఇతరు లకు మేలు చేయగలవారు దీవెనలందించాలి గానీ, దీవెనలు కోరరు అంత నిబబ్బ కాదు,” అన్నాడ.

రాజుకు పు ఖం ఎర్రబడగా, “తమరి దీవె నలు కోర్ర త్తన్నావు. నిబబ్బ గు రించి అన కుండా, దీవించేది లేనిది చెప్పండి,” అన్నాడు.

పు హిదేమణు వెంటనే, “నా దీవెనపై తమ కున్న అపారమైన నమ్మకానికి క తజ్ఞతలు. కానీ ఒకప్పుడు కొందరికి దీవెనలే శాపాలు కాగలమానాగేశ్వర అంధు కు సీద్ధంగా మారే, నేనతణ్ణి దీవించడానికి అభ్యంతరం చెప్పను,” అన్నాడు.

“నేను సీద్ధవు!” అన్నాడు నాగేశ్వర, ఏమూ త్రవూ తటపిటాలుంచకుండా.

“అయితే, వినండి! నాగేశ్వర గ్రాపు స్థి లందరికీ చేసినదానికి రెండు రెట్లు ఫలితం పొందాలని దీవిస్తాన్నాను,” అన్నాడు పు హి దేమణు.

ఇది వింటూనే నాగేశ్వర డి ప్పు ఖం పాలి ప్పాయింది. పు హిదేమణి దీవెన తిరుగులేని దని తెలియ డువల్ల, ఆయన వెంటనే, “ప్రిభూ! నన్ను మన్నించండి. నాకు మహాదేవుడి దీవెన వద్దు. ఆ దీవెనను ఉపసంహరించుకోవలసిం దిగా చెప్పండి,” అన్నాడు.

ఈ వూటలతో, నాగేశ్వర డి గు రించిన రహి స్యింగ్రహించేందుకు రాజుకు ఎంతోసహి పిట్టలేదు. ఆయన అప్పటికప్పుడే నాగేశ్వ రిని గ్రాపు ధికారి పిదవిలోంచి తొలగించి, “ఇలాంటి దుష్టిణ్ణి గ్రాపు ధికారిని చేసిన నాక్కూడా, తమ దీవెన శాపమేకాగలదు. ఉన్నత పిదమాలలో మన్నవారికి, వారు చేసిన సత్కార్యాలే దీవెనలన్నమాట అరాలానిజం. కాబట్టి, నేనిక తమ దీవెనలు కోరను. ఈరోజు నుంచి తవురే, ఈ శివమీదానికి గ్రాపు ధికారిగా మారటూ, గ్రాపు స్థిలవు తవు పాలన తోనూ దీవిస్తూండగలరు!” అని చెప్పాడు.

మాయాసరోవరం

17

[నరభక్షక జాతివాళ్ళకు, పూయూసిరోవరేశ్వరుడు దొరికిన సింహపుయంలో, అక్కడికి సీద్ధసాధకుడు వచ్చాడు. ఆవిడలోపల్లూ తనయ జహానిని రోంబబోల్లు, పుకరేత్తు, సాధకుడి బంటల్లు న జలపక రాస్సెట్టి బలంగా గాయపరిచాడు. నరభక్షకులు వాళ్ళను పట్టుబోయే సరికి, అందరూ ఏకమై వాళ్ళపై ద తిరగబడ్డారు. అంతలో కొందరు ఆశ్వికులు అక్కడికి వచ్చారు. తరువాత—]

సీద్ధసాధకుడు పిదపనైన శౌలాన్ని తన గుండెలకు ఆనించగానే, మాయాసరోవరేశ్వరుడు భయంతో కంపించిపోతూ, “ఇది అన్యాయం! వీరుడైనవాడెవరూ శత్రు మృత్యు ఆదవు రిచి మూడగా చరూంపుకు ప్రియత్నించడు,” అన్నాడు.

ఆ వెంటనే సీద్ధసాధకుడు శౌలాన్ని చప్పిన నేలకు ఆనించి, “నేను వీరు ల్లోనూ, వీరాధి వీరు ణ్ణి! ఏదీ కత్తిరుల్లు, ఆలస్యం ఎందుకు? ఈ ణవు నీ బలదర్పాలేపాటివో పూస్తావు,” అన్నాడు.

పూయూసిరోవరేశ్వరుడు కత్తిపూయ బోల్లు నూడల్లా అగి, పుకరేత్తు కేసి పూశాడు. అంతలో ఆశ్వికుల నాయకుడు వచ్చి గ్రంధిగాడు. సీద్ధసాధకుడు కోపంగా అతడికేసి పూస్తూ, “ఎవరు నువ్వు? పూ తగాదాల్లో నీకు పిని?” అని అడిగాడు.

ఆశ్వికుల నాయకుడు అప్రిశ్నకూటాళంగా నవ్వుబోల్లు నూడల్లా, నరవానూన్నీ, ఏనుగు జలగ్రహాన్నీ చూసి కొంచెం బెదురుకుని, “నేనెవరినో, ఇంతకు ముందే, నేచేసిన హెచ్చరికవల్ల నీకు అర్థమైవుండాలి?” అన్నాడు.

“అ హేచ్చరికేదో నేను నిరిగా వినలేదు . నేను , నాశత్రువైన ఈ నిరోధరంపిని నిపాదింపా కుండా పూని ద్రిపు త్తుంలో మూర్తు . ఇప్పుడు ను రోసారి అత్ర గ్ర త్త న్నాన . ఈ గ్ర ర్రాలనే, కుచరగాడిదలనో ఎక్కి, పూ పు ధ్యకు వచ్చిన నువ్వెవరివి?” అన్నాడు సీద్ధసాధకుడు .

ఆ ప్రశ్నకు ఆశ్వికుల నాయకుడు వెంటనే జవాబు చెప్పకుండా సాధకుణ్ణి నిలువెల్లా ఒకసారి పిరిగ పూసి, “అ, ను వ్వా! ను మ్మ సీద్ధసాధకుడివి కాదా? కొన్నాళ్ళ కుండట హేరణ్య మిరులో, కాటికాపిరిని తల నరికిన నేరానికి, ను రొకరితోపాటు ను వ్వు, రాజుగారి దగ్గరకు, తీసి కుపాబడ్డామా అమా?” అన్నాడు .

“నేనవరైనదీ నీకు తెలిసింది, నువ్వెవరో గ్ర ర్తకొచ్చిందిగాని, బుర్ర పూ త్రం తెలియ టంలేదు ,” అన్నాడు సీద్ధసాధకుడు .

“నామర్ర వీరును ధు . అవిపిరింపు కు పాబడ్డ కనకా రాజుగారి కుమార్తె ణ్ణి, కుపూ

రైనూ వెతికి తెచ్చేందుకు నిన్ను వెంటబెట్టు కుని బయలుదేరిన జయశీలుడెక్కడ?” అన్నాడు వీరును ధు .

“ఆ జయ శీలు ధు హింసలరథంలో, ఆకాశంలో ఎక్కడో ఎగ్గ ర్ర తూ ంటాడు . నిరే, ను మ్మ కాసి పిక్కుకు తప్పికో. వీరు డిలాగా ప్రగల్భాలు పలికే ఈ భీరువైన నీటిమనిషి అంతం చూ తాలి వుండు ,” అంటూ సీద్ధ సాధకుడు శూలాన్ని పైకెత్తాడు .

“ఇక్కడ రక్తపాతాన్ని నేను నీహించును !” అంటూ వీరును ధు , ఆశ్వికులను వుండు కు రావలసిందిగా హేచ్చరించాడు .

ఆశ్వికులు కత్తులెత్తి పట్టుకుని తనను సిప్పి పించేంతలో సీద్ధసాధకుడు చుట్టూ ఓపూ ర్ర కలయ పూసి, వీరును డితో, “పు న చుట్టూ కొన్నాళ్ళ క్కా తిండిలేక ఆకలితో నక నకలాడు తు న్ను నరభ కులు న్నారు . కావా లంటే చాలా వు ద నిన్ను, నీతోటి ఆశ్వికు లనూ కాలరాయ గలను . కాని, అందు వల్ల నరభక్షకులకు తప్ప మరెవరికీ మేలు కల గదు ,” అన్నాడు .

“వు లూ , కీర్త ల సింగతి నాకనవసిరం . ఇక్కడికి దామిదనే కనకా రాజుగారు విడి ది మ్మారు . అందరూ అక్కడికి రుండి,” అన్నాడు వీరును ధు .

సాధకుడు కళ్ళురచేసి, వీరును డితోసి పూ స్తి, “ఇది ఆజ్ఞా? విన్నపిపూ ? నేనీ భూ ప్రపంచంలో ఒక్క ను హాకాల్ డి ఆజ్ఞ త్మొ, మరెవరి ఆజ్ఞలనూ పాటించను,” అన్నాడు .

తన య జపూ ని కొత్తగా వచ్చిన ఆశ్వి కులపేర్లకోసించి మమ్మాడని గ్రహించిన బల వ కరా సి ధు , రాతిగదను భు జం వు ద

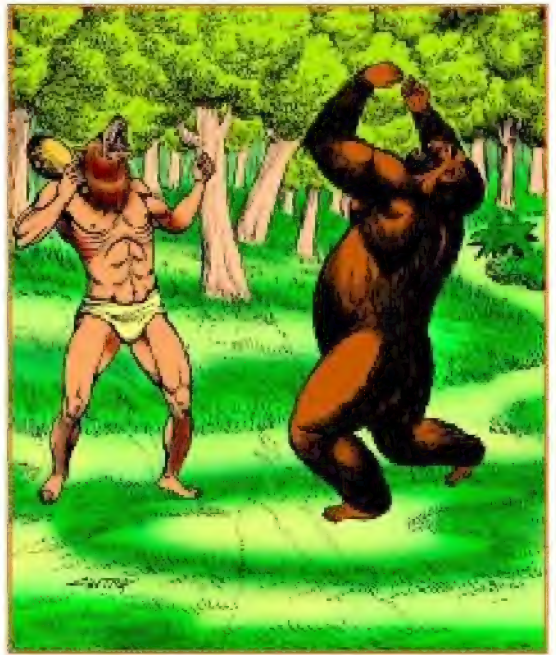
పేట్టుకుని, గట్టిగా ఒకసారి నేలను కాళ్ళతో తాచించి, పేడ్లగా పొంగిపోయింది. నరవానరు జబ్బలు చర్చిస్తూ, అరణ్యం ప్రతిధ్వనించేలా బోబ్బరించింది. ఆ విక తాకారాలనూ, అవి చేసే వికటాట్టహాసాలనూ చూసి ఒక అశ్వినకుడి గుర్రం బెదిరి, చప్పున వెనక కాళ్ళ మీద నిలబడి, రాత్రి కింద పడగానే పూరంగా పారిపోయింది.

ఇదంతా చూసి భయకంపితుడైపోయిన వీరబాహువు, సీద్ధసాధకుడితో, “అయ్యో, మీరు కూడా నాలాగే హిరణ్యమిత్రులైతే, పుహరాజుగారిని దర్శించేందుకు, ఎందుకు రాకూడదు?” అన్నాడు. తలమంచి నవ్వింది.

ఆ పూటలకు సీద్ధసాధకుడు పిరవూ నందమిడిపాతూ, “అలా అన్నావ, బామాది! రాజుగారి దగ్గరకు వెళ్ళిస్తానని పద. ఈ నరభాకుల్ని, సిరోవరం పురార్థం లిద్దర్ని కూడా, ఆయన దగ్గరకు పేట్టుకుపోవాలి, అని పుట్టా పూసీ, పూయా సిరోవరపురూ, పుకడతూ కనబడకపోయే సరికి అదిరిపిడి, “ఏరీ, ఆ పుష్టిలు? ఏమయ్యాయి?” అన్నాడు.

ఆ వెంటనే నరభక్షకులంతా ఒక్కసారిగా పొట్టలు చెక్కిలయ్యేలా నవ్వారు. వాళ్ళ నాయకుడు బెబ్బలిదొరా, పులి గణాచారి పుంపుకు వచ్చి, సీద్ధసాధకుడితో, “తప్ప, ఈ గ్రాలవాళ్ళూ తగ్గలూ తన్ను అదన పూసీ వాళ్ళిద్దరూ పట్టా చెక్కిలోకి పరిగెత్తారు. వాళ్ళ అరణ్యదేవర సింహాసనం ఆహారం! పేట్టుకునేందుకు మా జాతివాళ్ళు వాళ్ళ వెనకగా వెళ్ళారు,” అన్నారు.

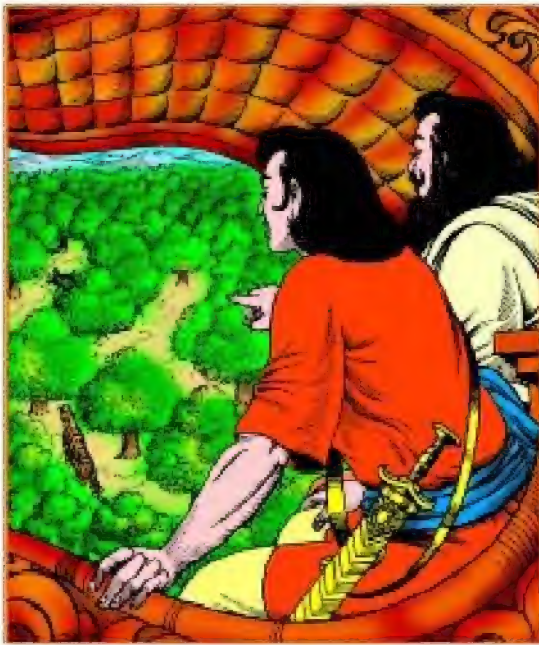
“వాళ్ళు పారిపోతున్న సంగతి నాకెందుకు చెప్పలేదు? వాళ్ళు ప్రాణాలతో దొరికేవరకూ

మీ ఇద్దరూ పూకు బందీలు,” అని సీద్ధసాధకుడు, జలప కరాస్తి డిటో, “జలప కభటా! విశ్వద్వర్ని పేట్టుకుపోయి, ఒక గ్రాలంపిద వేసి, తాళ్ళతో బిగించు,” అన్నాడు.

జలవృకరాక్షసుడు మెరుపులా పోయి బెబ్బలిదొరా, పులి గణాచారిని పేట్టుకొని, ఒక గ్రాలంపిద నుంచి రాత్రి దిగే లోపలే వాణ్ణి మోచేతి దెబ్బతో దూరంగా పడేట్టు కొట్టి, వాళ్ళను దాని వీమిచ్చి ద బిగించి కట్టాడు.

ఆ పిని పులి గణాచారి సీద్ధసాధకుడు, పిరవూ నుండి, “ఇక నువ్వు పుంపుండి దారి తిరిగి, కనకారాజుగారి దర్శనం చేసి కుందాం,” అని నరవానరాన్ని అదిలించి, తమ నాయకులను బంధించిన వాళ్ళను, ఏమి చేయటా అని తప్పిలో తప్పు తర్కించుకుంటున్న నరభక్షకులతో, “ఒరే, పుంపు ప్రిల్లితినే, పుష్టి పూ నమజ్జారా! మీ వాళ్ళు వెతకబోయిన సిరోవరంపక్షిగాడికి గాని, వాడి

బంటులు న మ్రొసిలివు ఖంవాడికి గాని, వీరు ఏవూత్రం హానికలిగించినా, వీర నాయకుణ్ణి గణాచారిని వుండు నరవాన రానికి వేతగా మే, తరూతవి వుల్ని క్రూర వు గాలకింద చేటాడతాను, జాగ్రత్త!” అన్నాడు శౌలాన్ని యిప్పిస్తూ.

నరభక్తులు నోరు మెదపలేదు. వాళ్ళు వు ఖాలు దీనంగా పేట్టి, తమ నాయకుడి కేనె గణాచారికేనె పూడసాగారు. ఇక వాళ్ళిద్దరూ గుర్రం మీద గిలగిల కొట్టుకుంటూ, “అరణ్యదేవో, పూకు ఈ వుత్తప్తి అహారుగా పింపి, పూ ప్రాణాల మీదికి తెచ్చామూ రంపు!” అంటూ అరవసాగారు.

ఆశ్వికనాయకుడు తన అనుచరుల్ని రాజు కనకాదు విడిచివేసిన ప్రాంతానికి బయలుదేరమన్నాడు. వాళ్ళకు మెనకగా నరవానరం మీద సిద్ధసాధకుడు కదిలాడు. అదే సమయంలో అరణ్యంలో వు రొక ప్రాంతాన హింసిల రథంలో పావున్న జయశిల్పి ధూ,

అతడి మిత్రులకు హితాత్ముగా ఒకచోట పిలిచేత తరపు బదులు తన్న ఒక యువతి కనిపించింది. ఆమె పిలికి దొరకకుండా చెట్లబోదెల చుట్టూ గిరికిలు కొడుతూ, మధ్య మధ్య అందుబాటులో వున్న చెట్టుకొమ్మలను పట్టుకుని, పేళ్ళిపాల్ని ప్రాణరణ చేసి కునెండు కు పియ్యి తిన్నది.

హింసిలరథంలో మాడి, కింది అరణ్యాన్ని పరీక్షగా చూస్తున్న మైద్యదేవుడని పిలవబడే దేవశర్మకు వుండుగా, ఈ దశ్యం కంట బడింది. అతడొక తటికాలం భయోచ్ఛ్వాస లతో కంపించిపాల్ని, పిక్కన వశ్న జయ శిల్పిణ్ణి వు జంపిట్టుకు లాగి, “జయ శిలా, పిలితరు వుత్తన్న ఆప్రిని పూశావా? ఆమె కాంచనమాల - పూయా సిరోవరేశ్వరుడి బంట్లు అపహరింపు కుపాల్నిన, కనకా రాజుగారి కుమార్తె! ఇప్పిడెం చేయటం?” అన్నాడు.

జయశిల్పిడు, దేవశర్మ చెప్పిన అరణ్య ప్రదేశాన్ని పూస్సిన రథంలో లేచి నిలబడి, రథాన్ని తోలు తున్నవాడితో, “ఒరే, రథాన్ని వెంటనే కిందికి దించు!” అన్నాడు.

అంగరకుడు తలవంచి దిగువను వు హవాలను పూసి, “అయ్యా, ఇక్కడ రథాన్ని దింపటం సాధ్యపడదు. మరికొంచెం ధూరు పాల్ని, చెట్టూ చేపూ లేని ఆ ఊడే ఖాళీపడేసలో రథాన్ని దింపు తాను,” అన్నాడు.

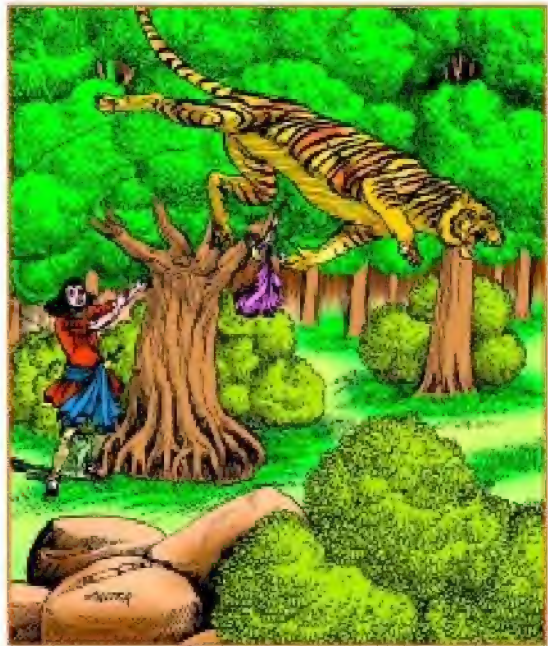
ఆ పూటలకు జయశిల్పి ధు కోపంగా, “ఒరే, వు తిపూ లినవాడా! ను మ్మారథాన్ని అక్కడ దించేలోపల రాజకుమార్తె పులికి ఆహారం అల్లి పాత్రుంది. చప్పిన రథాన్ని కాన్సి కిందికి నడుపు, నేను ఏ చెట్టు కొమ్మల్లోనో

దూకి, ఆమెను కాపాడేందుకు ప్రయత్నిస్తాను,” అన్నాడు.

అంగరకుడు హింసిల మెడలకున్న తాళ్ళను కిందికి లాగాడు. అవి చెట్ల చివారు కొమ్మల సమీపానికి రథాన్ని లాగినై. వెంటనే జయశీలుడు రథంలో నుంచి కిందికి దూకుతూనే, రెండు చేతులతో ఒక చెట్టుకొమ్మను వడిసి పట్టుకున్నాడు. కాని, అది అతడి బరువుకు ఫేళుఫేళవుంటూ విరిగి, నలభై యాభై అడుగుల ఎత్తు నుంచి, అతడితో పాటు కిందపడింది.

చెట్టుకొమ్మ నేలను తాకే లోపలే జయశీలుడు ఒడుతూ ఒక పిల్లటికొట్టి, తాను మేగంగా నేలపై దిగిపోతూ, చేతులూ ఎర్రగొట్టుకొకుండా, తనను తాను కాపాడుకున్నాడు. ఆ సమయంలో కాంచనమాలను వెంటబడి తరుముతున్న పులి, కొమ్మ విరిగి పడిన శబ్దానికి ఆదిరిపడి, వెనక్కు తిరిగి పూసేసింది. అది అహాశుగా తీసి కుని కాంచనమాల దాపుల అందిన ఒక చెట్టుకొమ్మను పట్టుకుని, పేక్కి పోకపోగింది. కాని, మితి అంతలోనే పెద్దగా గాండించి, ఆమెకేసి పరిగెత్తబోయి, ఛెంగ్రున పేక్కిగరబోయేంతలో, కత్తి దూకుతున్నప్పుడు వ్యవధిలేని జయశీలుడు ఒక్కడరుకున పోయి, దాని వెనక కాళ్ళు రెండూ పట్టుకుని, బలంగా గుంజి దూరంగా ఎసిరిపోయాడు.

కాంచనమాల చెట్టుకొమ్మల్లో చేతులకు నిలిచి అన్ని నపిట్టల దొరకక, గాలికి ఊగి తీస్తున్న కొమ్మలతో పాటు అటూ ఇటూ ఊగి తూ, “అయ్యో, సింహానికి వచ్చి నన్ను మితిబారి నుంచి రించారు, క తజ్జురాలిని!” అన్నది.

జయశీలుడు అమె సౌందర్యానికి అచ్చెరువు చెందాడు. తను ఎంతో కాలంగా ఎన్నో శ్రమలకోర్చి, ప్రాణాపాయ పరిస్థితుల నుంచి బయటపడి- ఎలాగైనా కనకాక్షరాజుగారి కుమార్తె కాంచనమాలను రక్షించగలిగాడు. ఈమె అన్న అర్చన కాంచనమాల పై నున్నా?

“నిజమే కాంచనమాల! నువ్వే వ్యధేశమీ రాజకుమార్తెవో కూడా నాకు తెలుసు. మీ అన్న కాంచనవర్యుని ఎక్కడ? హింసిల రథం మీ దినుంచి అరణ్యపు ధ్యం లో కిందపడి, ఏ విధంగా ప్రాణాలు కాపాడుకోగలిగావు?” అని అడిగాడు జయశీలుడు.

జయశీలుడు ఇలా వూట్లాడుతున్న సమయంలో కాంచనమాల చెట్టుకొమ్మల లోంచి నేలపై దికి దిగి, అందగాడూ, ధైర్యశాలీ అర్చన ఈయన వకుడికి తన బరువు ఎలా తెలుస్తుంది అని ఆశ్చర్యపాతూ, “అయ్యో, నేను హింసిల రథం మీ దినుంచి, అద ప్రివ శాస్త్ర ఒక వాగ్ నీటిలో పడటంవల్ల, బతికి

పొయ్య ను . నాతోపాటు రథంలో మళ్ళీ సిరోవరే శ్వర డ్రా , ఆయ న రథం తోలేవాడ్రా బహి శా ఈ అరణ్యంలో ఎక్కడో, నాలాగే ప్రాణాలతోనే వుండి వుంటారు. ఇక నా సోదరుడైన కాంచన వర్య అతడు పూ యా సిరోవరంలోని భవను లోనే మృత్యువు ,” అన్నది.

“పూ యా సిరోవరేశ్వర స్థి గ్రు రించి నాకు కొంత తెలుస్తుంది . అతడెవకులైనా సిర్పనఖు డ్ర , సిర్పస్వర డ్ర అనామౌళాక, పు రోక పు ఖ్యుత కూడా నాకు పిరిచయం అయ్యేవర డ్ర . పూ యా సిరోవరం వుంచి నీ అన్నవ్ర కూడా బంధవిము క్తుణ్ణి చెయ్యాలి. అక్కడికి వెళ్ళే పూ గ్గు నీకు తెలిస ఉంటుంది. వుండు వు ను ఈ దామి వుంచి అవకాశం. తావు రకాళ్ళ తాడు ను అతడి లనేవున్న నా మిత్రుడైన సిద్ధసాధకుణ్ణి కలు సు కోవాలి,” అన్నాడు జయ శిలు డ్ర .

కాంచనపూ ల అతడితోపాటు కదలబో యే ఎంతలో, అప్పటివరకూ జయ శిలు డిదెబ్బకు నడుం విరిగి స్పి హి కోల్పోయి న పేడ్లమితి, చప్పినతలఎత్తి కోరలు చాచి, పేడ్లగాగాండ్రించి, వాళ్ళకేసీ పూ కేంద్ర కు లేచి నిలబడబోయి , దబీవు అంటూ తిరిగి నేలపై దిగింది.

“ఎంత క్రూరమృగమైనా, గాయ పడిన దాన్ని బాధలో వదిలిపొకాడవు . ఇప్పిడే

దీని తల నరు కుతాను ,” అంటూ జయ శిలు డ్ర మిత్రకేసీ నడిచాడు .

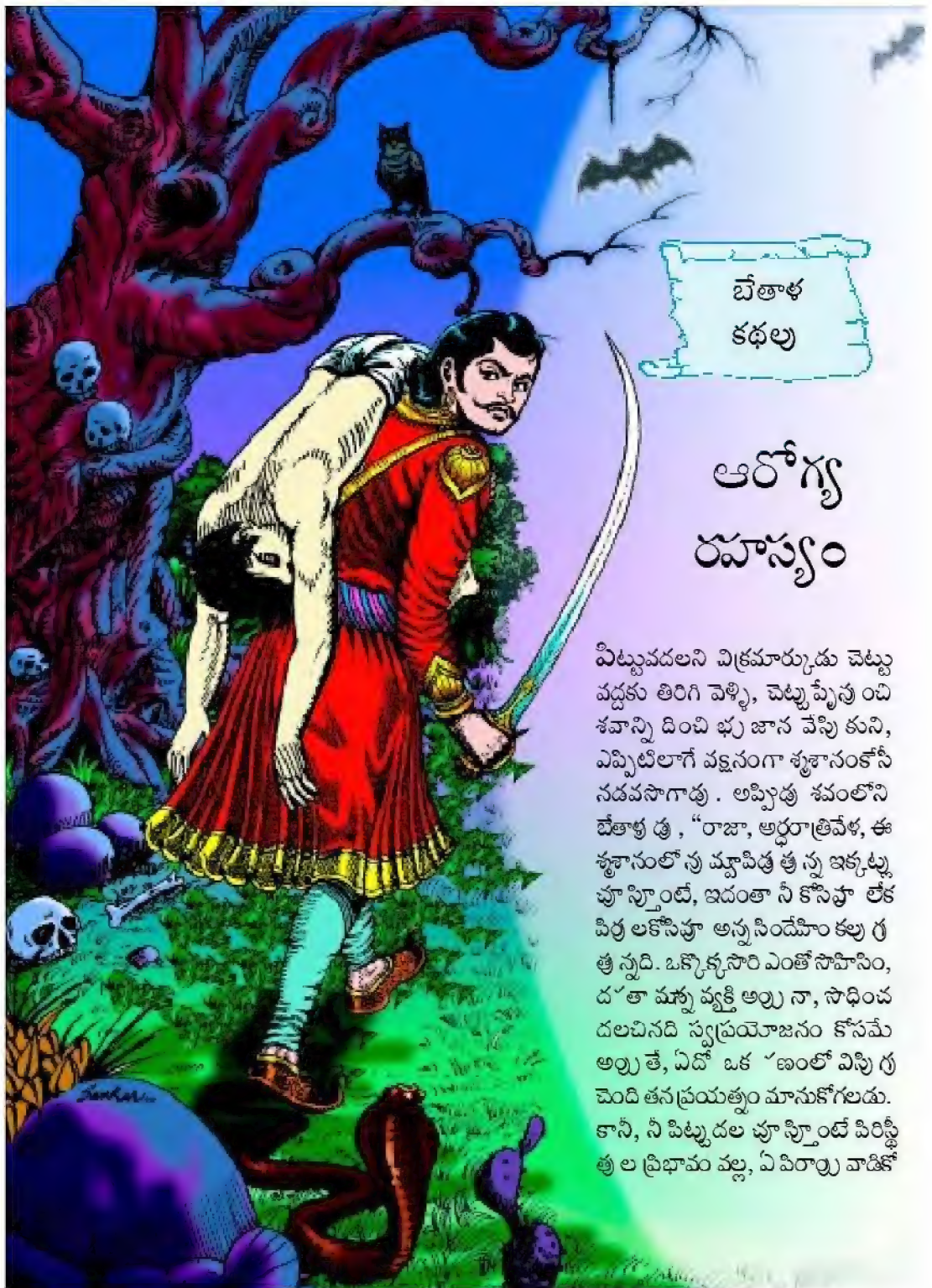
“ఇదెంతటి భయంకరమైన మితి! ప్రి థ రావటం కొంచెం ఆలస్యం అయి తే, నన్ను గొంతు కొరికి చంపి, తిని మూడేది!” అంటూ కాంచనమాల, జయశిలుడి వెంట పులిని సిపి పించింది.

అప్పటివరకూ పక్కనేవున్న గుబురు చెట్ల చాటు న జలగ్రహం ప్రి ద మూడి ఇదంతా పూ స్తిన్న పూ యా సిరోవరేశ్వర డ్ర , తల తిప్పి, పిక్కనే గ్రు రం ప్రి ద మళ్ళీ వు కరకేత్ర తో, ‘ఈ జయ శిలు డ్ర వాణ్ణి బంధించటానికి ఇదే కంఠానికేసీ విసిరి, పట్టుకో,’ అన్నాడు .

“ప్రిభూ , ఈ జయ శిలు డ్ర వ హసిత్యుడ్ర . అతడితో విరోధం వు నకు ేవుం కాదు ,” అంటూ వు కరకేత్ర ఏడ్చువు ఖం పేట్టాడు .

“ఛీ, పీరికిపిందా!” అంటూ పూ యా సిరో వరేశ్వరుడు, మకరకేతు నుంచి బలమైన తాడు ను గ్రుంజుకుని, జలగ్రహంతో కొంచెం వుండు కు వచ్చి, తాటి ఉచ్చును గాలిలో రెండు మూడుసార్లు గిరగిరా తిప్పి, జయశిలు డి కంఠంకేసీ విసిరాడు . -(ఇంకామూడి)

బేతాళ
కథలు

ఆరోగ్య రహస్యం

పిట్టువదలని విక్రమార్కుడు చెట్టు వద్దకు తిరిగి వెళ్ళి, చెట్టుపైనుంచి శవాన్ని దించి భుజాన వేసి కుని, ఎప్పటిలాగే వక్షనంగా శ్మశానంకోసీ నడవసాగాడు. అప్పిడు శవంలోని బేతాళుడు, “రాజా, అర్ధరాత్రివేళ, ఈ శ్మశానంలో నువ్వూపిడు తీర్చి ఇక్కట్లు చూస్తాంటే, ఇదంతా నీ కొనిపూ లేక పిర్లలకొనిపూ అన్నసిందేహం కల్గు తీర్చి న్నది. ఒక్కొక్కసారి ఎంతో సాహసం, దాతా మన్ను వ్యక్తి అయినా, సాధించ దలచినది స్వప్రయోజనం కోసమే అయితే, ఏదో ఒక శాసనంలో విన్న గు చెంది తన ప్రయత్నం మానుకోగలడు. కానీ, నీ పిట్టువదల చూస్తాంటే పిర్లీ త్తల ప్రభావం వల్ల, ఏ పిర్లూ వాడికో

చేసిన వాగ్దానం కారణంగా, ఇన్ని ఇక్కట్లు అనుభవిస్తున్నావన్న సిందేహం కలుగుతున్నది. అపాత్ర దానంలాగే, అపాత్ర డికి ఊ వాగ్దానం కూడా తప్పనిసీంపు కంటుంది. ఇందుకు ఉదాహరణగా, పిమ్మిర్లు, ఎలానుండ్ర అనేవారి కథ చెబుతాను, శ్రమ తెలియకుండా, విను,” అంటూ ఇలా చెప్పు సాగాడు :

పుష్కరుడనేవాడికి రోజంతా రెక్కలు ముక్కలు చేసి కున్నా, నాలుగు వేళ్ళు లోపలికి పావడం కట్టంగా మూడేది. ఎదురుగా బొద్దు గూ లేని తన జీవితం గురించి వాడు ఎంతో బాధపడేవాడు.

ఒక రోజున పిమ్మిర్లు, ఒక పేళ్ళు వారింట్లో పనికి కుదిరాడు. బావిలోంచి నీళ్ళు తోడడం, వంటకు గిన్నెలు కడిగివ్వడం వాడి పని. రోజంతా అతిథులు వస్తూ పాత్రా మార్చారు. వచ్చిన వారికి ఫిలరసెవో, ఫిల

హారవో, పిండివంటల విందు భోజనమో అందు తూనే మూర్చి. పిండివంటలు నాసికాపిడులను తాకుతూ నోట్లో నీళ్ళూరి స్పృహ, పుధ్య పుధ్య తనకూ తినడానికి అందు తూంటే, పిమ్మిర్లు రోజంతా ఎంతో ఉత్సాహంగా పనిచేశాడు.

వాడు వంటవాళ్ళను మెచ్చుకుని, “మీ వంటలు చాలాచాలా బాగున్నాయి. ప్రతిరోజూ మీకెక్కడో అక్కడ వంటపని వుంటుంటుంది కదా! నన్ను మీతో తీసుకుని వెళుతుండండి. రోజూ నేను కూడా ఎంత పని చెప్పినా చేసే, సుష్టుగా భోంచేస్తాను, ఏమంటారు?” అని అడిగాడు.

ఈ వూటలకు వంటవాళ్ళు పేదగా నవ్వి, “నీమాభోజనప్రీయ్యు డిలాగు న్నామాకానీ నీ కోరిక వూ వల్ల తీరదు. ఎందుకంటే, వూకు అన్ని రోజులూ పని మూడదు. అడికాక, వంట పనిలకు వూ బందం మూడనే మూది. పే పనిలకు ఏ ఇంటివాళ్ళు, ఆ ఇంటికి తెలిసిన వాళ్ళనే పనికి పేట్టుకుంటారు. వూ ప్రేమే యండండదు. ఇలాంటి విందు భోజనం రోజూ చేయాలన్న కంటే, నష్ట గొప్పవారింట పిట్టవలసింది!” అన్నారు.

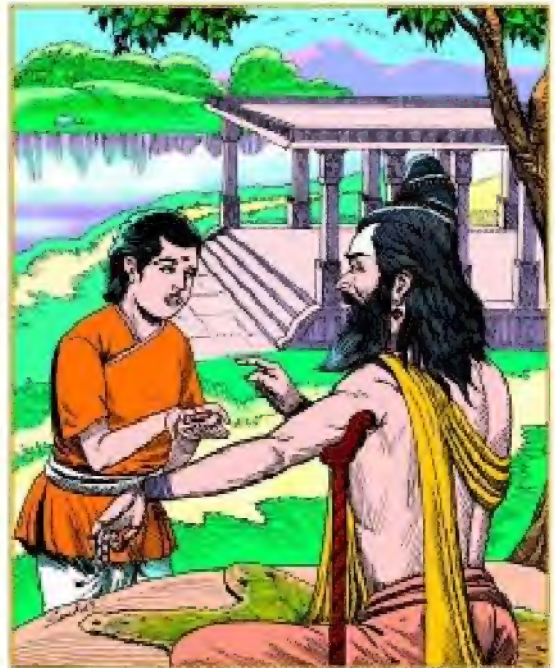
గొప్పవాళ్ళు రోజూ ఇలాంటి విందు భోజనం చేస్తారని తెలియ గానే పిమ్మిర్లు చాలా అశ్చర్యపడ్డారు. వాడి అశ్చర్యానికి వంటవాళ్ళ పెద్ద తెల్లబోయి, “నువ్వెప్పుడూ గొప్పవాళ్ళ ఇంట్లో పనిచెయ్యలేదా? వాళ్ళు ఇంట్లో కూడా పిట్ట బట్టలేకడతారు. విందు భోజనం చేస్తారు. మెత్తటి పరుపుల మీద నిద్రపోతారు. అన్ని సార్లు వాళ్ళవే, ” అంటూ వురిన్ని విమరాలు చెప్పాడు.

అవన్నీ వింటూ ందే పిమ్మిర్లు డికి తన జీవితం వృధా అనిపించింది. ఎలాగైనా తనూ గొప్పవాడినెఫ్టావాలన్న కున్నాడు. అందు కని, ఆ ఊరి చివర వు రంలో మూడే సాధు మఠ కలుసుకుని తన గోడు చెప్పుకున్నాడు.

సాధు మఠాడి వూ టలకు నవ్వి, “నాయ్ నా! చెట్టు కదలకుండా నిలకడగా ఒక్కచోటునే మూడి తియ్య టి ఫిలాలనిస్సింది. నదీవు తల్లి గలగలా పార్త తూ దేశవు ంతా షట్టి తియ్య టి జలాలనిస్సింది. ఈ సి స్టిలో ఎవరితరహా వారిది. దేనికీ ఎక్కువ తక్కుమూ భేదం లేదు. న్న మ్మొన్సి ఖాలన్న కుంటు న్నవన్నీ న్సి ఖాలు కామాకష్టలన్న కుంటు న్నవన్నీ కష్టాలు కామా అర్లు తే, ఒకటివూ త్రం నిజం. ఈ ట్రిపించులో కష్టిపడకుండా ఎవరికీ తిండి దొరకదు. అది భగవంతు డ్త చేసిన ఏర్పాటు,” అంటూ పీత దోధ చేశాడు.

పిమ్మిర్లు డివు నన్సి ఈపూ టలకు ఏవూ త్రవూ వూ రలేదు. వాడు, సాధు మఠో తనన్న ఇప్పిటికిప్పిడే గొప్పివారింట మిట్టించవు ని పిదేపిదే వేదు కున్నాడు.

అప్పిడత సాధు మఠాడికి ఒక వూ లిక ఇచ్చి, “పిక్క ఊళ్ళో విలాసి డనే భాగ్యవంతు డ్త న్నాడు. ఆయనకు భార్య గతించి రెండు సింవత్సరాలర్లు ంది. ఇద్దర్లు కొడు కుల్లు వ్యాపారాలకని విదేశాలకు వెళ్ళారు. చెల్లెలి వరసిర్లు న వూ రమిఠండు వొకామె, ఆయన ఆలనా పొలనా చూ న్సి కుంటు న్నది. నీవాయ్ న దగ్గరకు వెక్కు. ఇద్దరూ కలిసి ఒకేసారి ఈ వూ లికన్న పిట్టుకుని ఒకరి శరీరాల్లో ఒకర్లు పిరకాయ్ ప్రివేశం చేయూ లన్న కొండి! ఇద్దరికీ శరీరాలు మారగలవు,” అని చెప్పాడు.

“అయ్యో! విలాసి డ్త భాగ్యవంతు డం టు న్నార్. అయ్ న నాశరీరులోకి వూ రడానికి ఇష్టిపడతాడా?” అని అన్న వూ నుగా అడిగాడత పిమ్మిర్లు డ్త.

“తప్పికుండా ఇష్టిపడతాడ. నీవంటివాడి కోసం ఆయ్ న ఎదు ర్ల వూ న్నిన్నాడత. న్న మ్మొ వూ త్రం బాగా లలోచించు కో! న్న మ్మొయ్ న కుడివి; అయ్ న నడివయ్ న్ని క్కడత. నీ వయ్ న్ని నాయ్ నకు ధారపొన్నిన్నామూవు రి!” అంటూ హేచ్చరించాడు సాధు మఠ

“వయ్ న్ని కంటే న్ని ఖం ఘ్లు ఖ్యం నాకు. కాకిలా కలకాలం బ్రతికేకంటే, హంసిలా ఆర్నెల్లు జీవిస్తే చాలన్నారుగా పెద్దలు!” అన్నాడత పిమ్మిర్లు డ్త.

“రూపాలు చూసి అనుకునే సామెతల వల్ల ఉపయోగముండదు. ఈ ప్రపంచానికి కాకివల్ల బరిగిన లోదేవు టి? హినివల్ల కలి గినవే లేవు టి? న్న నీషీ అర్లు నూడత లోత్ర గా

అలోచించి నిర్లంఘాలు తీసికోవాలి,” అని సాధు మఠం రోజునా పిమ్మిరణ్ణి పేర్చురించాడు.

అయినా వాడు ఆ పాపానికి పట్టించుకోక, పుర నాడు వెకువజావునే బయలుదేరి పిక్క ఊరుకు వెళ్ళి, విలాసుణ్ణి కలుసుకుని తన కోరిక చెప్పకున్నాడు.

విలాస్మిడు సంతోషంగా, “నీవంటివాడి కోసం ఎప్పుడూ పూజిస్తాను. ఇకపై దుట నీ శరీరు నాది, నా శరీరు నీది - అదీ నువ్వు కోరినంతకాలపు,” అన్నాడు.

ఆ తర్వాత వాళ్ళిద్దరూ పూజికసాయంతో, ఒకరి శరీరాల్లోకి ఒకరు పిరకాయ ప్రవేశం చేశారు. అప్పటినుంచి, పిమ్మిరణ్ణు, ఆ ఇంటియ జనాని అయ్యాడు. విలాస్మిడు, ఆ ఇంట్లో పనివాడయ్యాడు.

శరీరు పూరగానే పిమ్మిరణ్ణి డికి ఎంతో ఉత్సాహించుచుంది. వాడికి పుత్రులు తినాలని ఎంతో కోరికగా మారింది. వాడు విలాస్మిడి చెల్లెల్ని

పిలిచి, “చెల్లాయీ! ఈ రోజు పుత్రులు పుట్టుతున్నారని చెప్పు,” అన్నాడు ఉత్సాహంగా.

విలాస్మిడి చెల్లెలు వంటవిడచేత ఇరవై పుత్రులు ఉండలు చెప్పుచి, పిమ్మిరణ్ణి డికి పిలిచి, “ఒరేయ్, పిమ్మిరణ్ణి! పినిలో చేరిన రోజునే నీ పంట పండింది. అయ్యగారు పూజిస్తాడగా, నువ్వు తినగలిగినన్ని పుత్రులు ఉండలు తిను. ఆయన కొంతకాలంగా కుడరని వ్యాధి లతో బాధ పడుతున్నాడు. తన తినగలిగిన పినివాళ్ళు తింటూంటే పూజీ ఆనందించడం ఆయనకు అలవాటు,” అన్నది.

ఆ వెంటనే పుష్కరుడి శరీరంలోని విలాస్మిడు ఆబగా నాలుగు ఉండలు తిని, “అహ, ఇటువంటి పుత్రులు తిని ఎన్నిరోజులైంది!” అనుకున్నాడు.

విలాస్మిడి శరీరంలోని పిమ్మిరణ్ణు, “నేను పిరకాయ ప్రవేశం చేసిన శరీరంలో ఎన్ని వ్యాధులుంటే ఏం కాక! నేను పుత్రులు తినకుండా మూడేళ్లు,” అనుకుంటూ, రెండు మిఠాయి ఉండలు తిన్నాడు.

ఇది చూసి విలాసుడి చెల్లెలు, “ఎంత పినిచేశావన్నయ్యా! సరే, నడితీరందాకా వేగంగా నడిచి వెళ్ళి తిరిగి రా! రోజు విడవకుండా వ్యాయామం చేస్తూంటే, ఇష్టమైనవే మౌనా తినవచ్చునని వెళ్ళుతున్నావు. నేను, నువ్వు కొద్దిపాటు నడవడానికే బద్దకిస్తాను!” అన్నది చిరకొని.

దానితో ఇద్దరూ నడితీరంకేసి వేగంగా నడిచి కొంతుపిటికి ఇల్లు చేశారు. ఆ సమయంలో విలాసుడి అనారోగ్యమైన శరీరంలో మళ్ళీ పిమ్మిరణ్ణి డికి, ఒక్కొక్క ఇబ్బంది తెలిసి

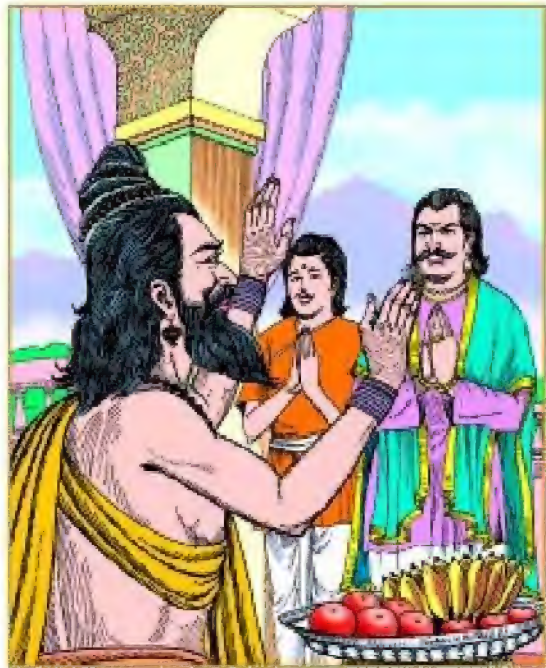
రాసాగింది. లోగడ ఎంత కష్టపడినా కత్తు మీ నొండని తవు, ఇప్పిత్తు కోరినవన్నీ తినాలవు కుందే, అందు కు వ్యాయామమై కృదే సదైన వూర్గంగా తోచింది. అందు కని వాత్తు రోజూ అన్నిరకాల వ్యాయామ వూర్లూ చేయ సాగాత్తు. అలా కొన్ని వూర్లూ గడిచేసిరికి పిమ్మిర్లు డి శరీరానికున్న ఒక్కొక్క జబ్బా నివారణ కావడం ప్రారంభించింది.

ఇది ఇలామాడగా - పిమ్మిర్లు డిశరీరులో మన్ను విలాసి డికి, కష్టపడి నొకర్లు లా ఇంటి పిన్లు లు చేయాలందే శరీరులో శక్తిమన్నావు నసొప్పదికాదు. ఎప్పిత్తు ఆయ నకు కూర్చుని తినాలనే మాడేది. కాని రోజులు గత్తు స్పిన్నకోర్డే విలాసి డి శరీరులో మన్ను పిమ్మిర్లు డి, ఆయనకు కష్టమైన ఇంటి పిన్లు లు చెప్పడమేగాక, తనక్కూడా సేవలు చేర్చుంపు కునేవాత్తు.

ఒకసారి పిమ్మిర్లు డిలో మన్ను విలాసి డి డిక్రొషంగా, “నా కారణంగా నీకు ధనయోగంపెట్టింది. ఆ క తజ్జతతో అర్చి నా, ను మ్మ నన్ను గౌరవంగా వూర్లు కోవాలి. ఇంటి పిన్లు ల న్నింటికి వేరే పినివాణ్ణి పేట్టు. నన్ను హర్లు గా ని ఖాలవు భవించనీ!” అన్నాత్తు.

పుష్కరుడిందుకు ఒప్పుకోక, “ఇష్టమైతే నేను చెప్పినట్టు పడివుండు. లేదా మళ్ళీ మను శరీరాల్ని వూర్లకుని, ఎవరికి తోచిన విధంగా వాళ్ళం బత్తు కుదాం,” అన్నాత్తు.

ఇంటి పిన్లు లవి చేయ దానికి శ్రవు గా మన్నుప్పిటికి, వయస్సు లో మన్ను పిమ్మిర్లు డి శరీరుం ఎంతో అన్న మూ మాడడంవల్ల, విలాసి డి శరీరాన్ని అంత త్వరగా విడిచి పేట్టడానికి ఇష్టపడలేదు.

ఇలా ఒక సంవత్సరం గడిచాక, పిక్క ఊరి సాధు మూళ్ళును వూడ వచ్చాత్తు. ఇద్దరూ సాధు మకు నవు స్కిరించి, తవు తవు అన్న భవాలు చెప్పుకున్నారు. అప్పుడు సాధువు, పిమ్మిర్లు డితో, “సంవత్సరంపాటు విలాసి డి శరీరులో మాడి, ధను ఇచ్చే అన్ని ని ఖాలూ అన్న భవించామా ఇక న మ్మవిలాసి డి శరీరాన్ని విడిచిపెట్టి, నీ శరీరులోకి వూరిపా,” అని అదేశించాత్తు.

పుష్కరుడు వెంటనే, “అందుకు నేను సిద్ధంగానే మన్నాత్తు, స్వామీ! కానీ ఆ తర్వాత విలాసి డి నన్ను తన ఇంట పినివాత్తు గా ఉంపు కోవాలి,” అంటూ నిబంధన పేట్టాత్తు.

దీనికి విలాసి డి కోపంగా, “ఱ్ఱుకుండా, నా ఇంట పినివాత్తు గా ఉంపు కునేవాడే, స్వామీ! అర్చితే, ఇప్పిత్తు నా శరీరులో మన్ను పిమ్మిర్లు డి క తప్పుత్తు! ఇంటి య బహు నిదైన నా చేత, అడ్డమైన ఇంటివసులూ చేయించి, నానా

హింసిల్లా పేట్టాడు. అలాంటి వీడిని నాఇంట్లో మావు కోవు నడం న్యాయ వూ ?” అన్నాడు .

విలాసి డి ప్రిశ్నకు సాధు మకరినంగా, “అన్నివిధాలా న్యాయ వు సీపించు కుంటుంది. వీ ఇద్దరూ ఒకరి కాణంగా వు రొకరు శారీరక వూ నమక చిద్రాలనుంచి వివు క్తులయ్యారు. పిశ్చిర్ర డ్త వూ త్రం క తప్పుడు కాదు!” అని వూ లికసాయ్ తో, ఎవరి శరీరాల్లోపై తిరిగి ప్రివేశించేలా చేసీ, దీంచి విశ్చిపాయాడు.

బేతాళుడు ఈ కథచెప్పి, “రాజా, సాధువు చెప్పినదాంట్లో ధర్మం, నైతికవిలువల ప్రిసిక్తి చిన్నమెత్తుకూడా వున్నట్టు లేదుకదా? పుష్క ర్త డ్త క తప్పుడు కాదనడం వాస్తవ విరద్ధంగా కనిపించడం లేదా? విలాసి డ్త , పిశ్చిర్ర ల వు ధ్య తలెత్తిన అనిలు సుప్త స్యకు, సాధు మకేవ లంతన వాక్యాత్ర ర్యంతో తాత్కాలికంగా తోచిన పరిష్కారం చెప్పినట్టు తెలుస్తున్నది గదా? ఈ సిందేహాలకు సివూ ధానం తెలిసికూడా చెప్పక పాయావో, నీతలవిగిలిపావుంది,” అన్నాడు .

దానికి విక్రవూ ర్త డ్త , “సాధు ముఖవో కొన్ని వు హిత్తర శక్తులు న్నవాడేకాదు , వూ నవ నైజాన్ని క్షణంగా ఎరిగినవాడు . ఆయ న పిశ్చిర్ర డ్త క తప్పుడు కాదనడంలో గొప్ప

జీవిత సిత్యం మన్నది. పిశ్చిర్ర డ్త , విలాసి డి శరీరంలో పిరకాయ్ ప్రివేశం చేశాక, కేవలం వు ధ్యవయ్ సుక్త వూ త్రపు అన్ని నా ఆయ న శరీరం, రకరకాల వ్యాధు లకు ఏ కారణంవల్ల గురైందో గ్రహించాడు . ఆయ న విలాసిజీవి తానికి దాసుడై కొద్దిపాటి పనిగాని, వ్యాయా వుంగాని చేయ్ కపావయ్ , అందు కు ప్రిధాన కారణం. ఈ ఆరోగ్యరహస్యం తెలు సు కున్న పిశ్చిర్ర డ్త అలాంటిప్రిథా దు య్యవనడంలో మన్న తన శరీరానికి రాకుండా మాడెందు కే వాడు , తన శరీరంలో మన్న విలాసి డివేత శ్రవు తోకూడిన ఇంటి పిన్ లన్నీ చేర్చి చ్చాడు . అలా చేర్చి ంచడం ద్వారా తనదేహీ ఆరోగ్యం పిట్ల జాగ్రత్తమహించడంతో పాటు , విలాసి డికి శరీరశ్రవు చేస అలవాటు న్న కూడా కలిగిం చాడు . ఆ విధంగా విలాసి డికి, పిశ్చిర్ర డ్త పిరోంగా ఎంతోవై లు చేశాడు . ఈ కారణాల వల్ల, పిశ్చిర్ర డ్త క తప్పుడనడం ఏవూ త్రం న్యాయ వు సీపించు కోడు ,” అన్నాడు .

రాజుకు ఈవిధంగా మ్మనభంగు కలగగానే, బేతాళుడు శవంతోసహా మాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు.

- (కల్పితం)

[ఆధారం: జొన్నలగడ్డ రావు లక్ష్మీరచన]

అద్భుతం చూసిన అద్భుతాలు!

జగన్నాథుడు, సి కుమార్లు అనే ఇద్దరు స్నేహితులు తమ గ్రామం నుంచి నగరానికి బయలుదేరారు. అనారోగ్యంతో అవస్థిపిడు తూస్తూ బంధు మిత్రుల డానికి జగన్నాథుడు, ఇంటికి అవసరమైన సరకులు కొనడానికి సుకుమారుడూ నగరానికి వెళ్ళవలసివచ్చింది. వాళ్ళ అడవివార్గం గ్రామా నడవసాగారు.

ఒకానొకప్పుడు ఆ అడవిప్రాంతంలో ఒకకోట ఉండేది. యుద్ధంలో శత్రు మిత్రులు దానిని నాశనం చేశారు. శిథిల భవనాల చుట్టూ చెట్లుచేమలు మ్రేలిచి అడవిలా తయారయింది.

ఇద్దరు మిత్రులు ఆ శిథిలభవనాల సమీపంలో వెళుతుండగా హఠాత్తుగా ఆకాశం వేపు వృత్తస్వరం అరుభుర్లుంది. వాళ్ళు తలదాచుకోవడానికి ఒక భవనం లోపలికి వెళ్ళారు. వాళ్ళ చూస్తూండగానే వాళ్ళ ఎదుట మత్తు మైభం ఒకటి విరిగి నేలకు ఒరిగింది. ఆ స్తంభం వుద్ధం నుంచి బంగారు నిండిన ఒక కుండ బయటపడింది.

దానిని మొదట చూసిన జగన్నాథుడు, “అద్భుతం అంటే ఇది!” అని ఆనందంతో కేకపెట్టి, “దీనిని నుంచెరిసగం పింపు కుందాం. కొంత వు సకాసం, పురికొంత వు స బంధు మిత్రులకాసం ఉపయోగించు కుందాం! వు న జీవితం హాయిగా గడిచిపోతుంది,” అన్నాడు.

“అమాత్ర, తప్పిక అలాగే చేద్దాం. అల్లుతే, ఈ బంగారాన్ని విట్టవిగలు అందరూ చూస్తూండగా ఇంటికి తీసి కుపొవడం అంత వుంచిది కాదు కుంటావు. నగరం నుంచి తిరిగి వచ్చేప్పుడు, సింపీ తీసి కువచ్చి, ఎవరి కంటా పడకుండా, రాత్రికి తీసుకువెళదాం, ఏపుంటామో” అన్నాడు సి కుమార్లు.

అస్సా చన జగన్నాథుడికి కూడా నచ్చింది. ఇద్దరూ కలిసి కుండనెత్తి ఒక చెట్టు తొరలో దాచి వెట్టారు. వానవెలిశాక బయలుదేరి వుద్ధావస్థిని నగరం చేరుకున్నారు. తాము వచ్చిన పనులు వు గించు కుని, సాయం కాలానికి నగర వుద్ధం

ఉన్న ధర్మపితం దగ్గర కలుపు కోవాలని కూడులు కున్న విడిపాయారు.

జగన్నాథుడు తన బంధు మిత్రులూ డడానికి వెళ్ళాడు. అయితే సుకుమారుడు మాత్రం, వెనక్కు తిరిగి అడవిలోని శిథిలభవనం చేరి, కుండలోని బంగారాన్ని ఒక సింబల్ కోకి వూర్చి, పిక్కనే గొల్లు తీసి, సింబల్ని అందులో దాచి రాళ్ళతో ప్రి డ్దేశాడు. బంగారం ఉన్న కుండలో వుట్టిబెడ్డలు నింపి అదే తొర్రలో పేట్టి, వానలో తడుస్తూ హిడామడిగా సాయంకాలానికి నగరం చేరి అన్న కున్న ధర్మపితం వద్ద జగన్నాథుణ్ణి కలుపు కున్నాడు.

“ఏమిటి బట్టలు తడిసిపోయాయి?” అని అడిగాడు జగన్నాథం.

సి కువూ రు డ్ద ఉలిక్కిపిడి, “తడవడమే? లేదే. వళ్ళంతా చెవుటలు పిట్టాయి, అంతే,” అన్నాడు.

“సరే, కావలసిన సెర్త కులన్నీ కొనేశావా?” అని అడిగాడు జగన్నాథుడు.

సి కువూ రు డ్ద వుళ్ళీ తటపిటాయిస్తూ, “అ.. అ.. కొన్నాను. వాటిని వూ బంధు మత్రులూ పెట్టి ఈ రెండు సంచులు మాత్రం తెచ్చాను,” అన్నాడు వాటిని వూ మిత్రులు.

ఇద్దరూ తిరుగు ప్రయాణం చేస్తున్నారని. సి కు వూ రు డ్ద దారిలో మేవో వూ ట్లాడసాగాడు. “జగన్నాథా! ఆ బంగారాన్ని మొదట వూ సీంది వుమ్మ. అందు వల్ల పేడ్లవాటా నీకే చెందాలి,” అన్నాడు.

“నీ దొడ్డలు ద్రివల్ల అలా అంటున్నారేగాని, ఎవరు మై దట చూస్తా ఏం? బంగారాన్ని వు నం నిరసివూ నుగానే పించు కోవాలి. అర్జు తే ఇద్దరూ పించు కున్నదాని కొంతభాగాన్ని గ్రావుం కొనిం ఉపియో గిందాలి. వూ రేళ్ళ క్రితం ఒక రాజు వు న గ్రామానికి చెరువోకటి తప్పించాడని సువ్వు వినే ఉంటామా అది పై డిపాయి, ఇప్పిడొక బు రద గుంటగా తయారయ్యింది. దాన్ని పై డిక తీసి, బాగ్ చేర్చిందాలి. సరేనా,” అన్నాడు జగన్నాథుడు.

“చాలా వుంది ఆ లోచన. అలాగే చేద్దాం,” అన్నాడు సి కువూ రు డ్ద.

వాళ్ళు అడవిలోని శిథిల భవనాన్ని సెప్పి పీంచేసిరికి అర్ధరాత్రయింది. అర్జు తే, తొర్రలో దాచిన కుండలో బంగారం బదులు వుట్టిబెడ్డలు యడం వూ సీ జగన్నాథు డి గ్రాంతి చెందాడు.

“జగన్నాథా! ఏమిటి మైపరిత్యం? దురదృష్టం అంటే ఇదే! మనం పూర్వజన్మలో ఎవరిని మోసం చేశామా, ఏమో! అందుకే ఈ జన్మలో చేతికందిన

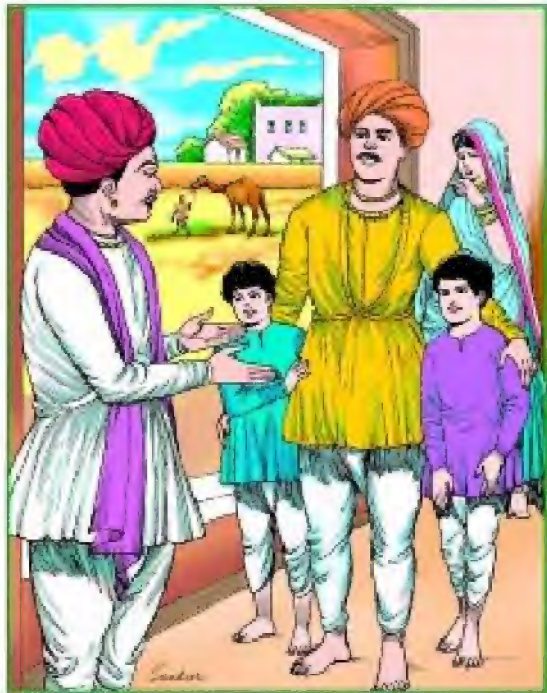
దాన్ని నోటికందకుండా చేసి, విధి ఇలా పిగ తీర్చుకున్నది. బంగారాన్ని చూపినట్లు చూపి, వుట్టబెడ్డలు గా పూర్చేసింది, అయ్యో! అంటూ న్ని కువూర్రు త్ర నెత్తి, నోరూమై త్తుకుంటూ విలపించసాగాడు.

జగన్నాథుడు అపూయ కుడేం కాదు. తన పుత్రుడు చేసిన పనేమిటో పులభంగానే ఊహించాడు. అయితే, ఆనింగతి బయటపెట్టకుండా, “విశ్రమా! పాతే పాల్పుందిలే. అదివునం క్షుపిడిసింపాల్పుంచినబంగారుకాదు. వ్రనుకువచ్చిన నష్టం ఏమీ లేదు. దానిని ఒకకుగా భావించివురిచి పాదం. ఏడువకు, ఊరక,” అని ఓదార్చాడు.

స్వి కువూర్రు త్ర రక్కున ఏడు మఱాసాడు. ఇద్దరూ ఇళ్ళకు వచ్చేకారు.

పుత్రనాథ సాయంకాలమే, స్వి కువూర్రు త్ర ఒంటరిగా అడవిలోకి వెళ్ళి, దాచిన బంగారాన్ని ఇంటికి తెచ్చుకున్నాడు. ఇల్లా, పోలాల్లా, వ్యాపారాల అంటూ అతడి సింపిదలు అభివృద్ధి చెందసాగాయి. జగన్నాథుడు తాను కోల్పోయిన తన మత్ర బంగారాన్ని ఎలాగైనా రాబట్టాలని తీవ్రంగా ఆలోచించాడు. సిరికొత్తపడకుండా పొందించాడు. తన ఇంటి ఆవరణలో స్వి కువూర్రు త్ర కూర్చున్న భంగివులో ఒక పుట్టివిగ్రహం తయారై చేశాడు. రెండు కోటిపిల్లలను తెచ్చి వేంచసాగాడు. రోజూ జగన్నాథుడు స్వి కువూర్రు త్ర డి పుట్టిబొమ్మ తలపీచు, చేతలపీచు, ఒడిలోవేర శనగాయలను, గింజలను చల్లి వాటిపీ దికి కొతి పీల్లలను మదిలి తినిపించేవాడు.

కొన్నాళ్ళ గడిచాయి. స్వి కువూర్రు త్ర, అతని భార్య తీర్థయూత్రలకు వెళ్ళి రావాలనుకున్నారు. తను తోపాటు రమ్య స్వి కువూర్రు త్ర జగన్నాథుణ్ణి కూడా పిలిచాడు కాని, అతడు తన పరిస్థితులు అనుకూలంగా లేవని రాసాడు. అప్పిడు స్వి కువూర్రు త్ర, “పీల్లల్ని అంతవూరం వూతో తీసి కు వెళ్ళడం ఇబ్బంది గువక, నా ఇద్దరి పీల్లల్ని నీ దగ్గర వదిలి వెళతాం. వేపు తిరిగి వచ్చేంతవరకు వాళ్ళను జాగ్రత్తగా చూస్కి,” అన్నాడు.

“జీవుక చూస్వి కుంటావు,” అన్నాడు జగన్నాథుడు చిన్నగా నవ్వుతూ. స్వి కువూర్రు త్ర ఎనిమిది, ఆరేళ్ళ వయస్సి వాళ్ళు న తన ఇద్దరు కొడుకులనూ తెచ్చి, జగన్నాథుడికి అప్పగించి, భార్యతో సహా తీర్థయాత్రలకు వెళ్ళాడు.

జగన్నాథుడు పీల్లల్ని ఎంతోమీపుగా చూస్వి కోసాగాడు. పీల్లలకు వూపు డి పిళ్ళందీ వూహా ఇష్టం అని అతడు గ్రహించాడు. ఒకనాడు అతడు పీల్లలిద్దరినీ చేరబిలిచి, “చిట్టి నాన్నలూ! కొద్దివూరంలో వూపు వయ్యకు పేద్దవూపు డి తోట ఉంది. అక్కడ ప్వి కు కావలసినన్ని తియ్యటి పిళ్ళ తినవచ్చు, వెళదామా?” అన్నాడు.

పీల్లలు ఆ వూట వి నాగేసింతోషంతో ఎగిరి గుంతేరారు. జగన్నాథుడు వాళ్ళను తీసుకు వెళ్ళి, వూపు వయ్యకు వదిలి, జాగ్రత్తగా చూస్వి కునే ఏర్పాట్లు చేసి వచ్చాడు.

ఒక వారం తరవాత తీర్థయాత్రలకు వెళ్ళిన స్వి కువూర్రు త్ర, అతని భార్య తిరిగి వచ్చారు. స్వి కువూర్రు త్ర వచ్చేరాగానే జగన్నాథుడి ఇంటికి

వెళ్ళాడు. “తీర్థయాత్ర బాగా సాగిందా?” అని అడిగాడు జగన్నాథుడు.

“వూ పీల్లల్ని చూసి కోవడానికి నీలాంటి విత్రుడు ఉండబట్టే నిశ్చింతగా వెళ్ళిరాగలిగాం,” అంటూ సుకుమార్లు పీల్లలకోసం చూస్తూ, “మా పీల్లల్ని పిలువ. తీసుకువెళతావు,” అన్నాడు.

“కూర్చేవి త్రూ!” అనిపిస్తే దికి అసినం చూపి, అతడు కూర్చున్నాడు. “దురుష్టుల ఎలాంటి మైదీత్యాలును సృష్టించగలదో, మిగతావాళ్ళకన్నా వునకు బాగా తెలుసు. ఎందుకంటే వునం దాని ఫలితాన్ని స్వయంగా అనుభవించినవాళ్ళం. వేలివి బంగారాన్ని వుట్టిబెట్టలుగా వూర్చిన మైనాన్ని మనం కళ్ళారా చూశాం కదా? ఇప్పుడేమో బంగారంలాంటి నీ ఇద్దరు కొడుకులను, కోతి పీల్లలుగా వూర్చేసింది,” అన్నాడు జగన్నాథుడు.

“ఎవరి బీ! నా పీల్లలు కోతిపీల్లలుగా వూరి పోయారా?” అన్నాడు సుకుమార్లు పీచ్చెక్కిన వాడిలా.

“అవును, అయితే చాలా అందమైన చలాకీ కోతిపీల్లలు! అవి నిన్న చూసి ఎలా ఆనందిస్తాయో చూడు,” అంటూ జగన్నాథుడు ఇంట్లోకి వెళ్ళి కోతిపీల్లలను తెచ్చి సుకుమార్లడి దగ్గర వదిలాడు.

సుకుమార్లు దివిట్టి విగ్రహంపై నుంచి వేరు శక్త్యాలు లభిస్తే ఎక్కడ కుతనీలవాట్లు గల కోతలు రెండూ, ఒక్క గెంతున సుకుమార్లు దివిట్టిలోకి

గెంతాల్సినా. గింజల కోసం అతడి జుట్టు వెళ్ళాయి. చేతులు రక్తాల్ని. నానాచేష్టలు చేయ సాగాల్సి.

“నీ పిడికి నీ పీల్లలు ఎంతలావుతో ఎగబడుతున్నారో చూడు!” అన్నాడు జగన్నాథుడు వ్యంగ్యంగా నమ్మతూ.

సుకుమార్లు దుగ్ధాంతితో అవాక్కయి పోయాడు. కొంతుపిటికి తేరే కుని, తన విత్రుడు పుంచివాడేగాని, పూర్వం, అప్పుడు కుడే కాదని నెవుదిగా గ్రహించాడు.

మౌనంగా లేచి ఇంటికి వెళ్ళి బంగారు నిండిన సింహిత తిరిగివచ్చాడు. దానిని పిల్లపిల్లలు ఎదుట రెండుభాగాలుగా చేశాడు. ఒకభాగం విత్రుడికి ఇచ్చి రెండవభాగం తాను తీసుకుని ఇంటికి వెళ్ళాడు.

ఆ తరువాత జగన్నాథుడు సుకుమార్లు ణ్ణి వెంటబెట్టుకుని తన మేనమామ ఊరికి బయలుదేరాడు. వూరి దిత్తులో పీల్లలు పిళ్ళ తింటూ హాయిగా ఆడుకుంటున్నారే. తండ్రిని చూశాక, అయిష్టంగానే అతడి వెంట ఇంటికి బయలుదేరాడు.

ఈ సింఘటన తరువాత కూడా జగన్నాథుడు, సుకుమార్లు వూరి విత్రులుగానే కొనసాగారు. తన వ్యాపారంలో ఏమైనా సమస్యలు తలెత్తినప్పుడు, సుకుమార్లు జగన్నాథుణ్ణి సంప్రదించేవాడు. జగన్నాథుడు అతనికి చక్కని సలహాలతో పరిష్కార వూర్లం సూచించేవాడు. - [జ్యోతిష ఆధారంగా]

చంబా రుమాల్

ఇదొక చేతిర్ర వూలు . ఇది వీ దగ్గర ఉన్న ప్రిటికీ వు క్కు చీర్ర కోవడానికిగాని, వేళ్ళ తడి త్ర వు కోవడానికిగాని దీనిని ఉపి యోగించడానికి మీకు మనసు రాదు. ఎంపు కుద అప్పుతమైన అల్లికలతో అంత అందంగా ఉంటుందీ చేతిర్ర వూలు . దీని బుర్ర చుబుర్ర వూలు. హిపూ చలప్రిదేశలోని ఒక పట్టణమైన చంబాలో ఇది చాలా ప్రసిద్ధంగనక దీనికాబుర్ర పచ్చింది.

ఈ ర్ర వూళ్ళ అల్లికమీసెలు చేయ దులో అక్కడి రాచకుట్టంబాలకూ, సింపెన్నవర్గాలకూ చెందిన స్త్రీలు ఎంతో ఆసక్తి కనబరిచే

వారూ . అందుంగా అల్లికమీసెలు (ఎంబ్రాయిడరీ) గల ఈ చపు రాస్రాకార చేతి రుమాళ్ళు పద్దెనిమిది, పిందొమ్మిదవ శతాబ్దాలలో అధికప్రాచుర్యం పొందింది. ఈ కాలఘట్టంలో పిలు ముఖ్య అల్లిక కళాకారులు మై గలసాస్రాజ్యాన్ని వదిలి హిపూ చలప్రిదేశలోని చంబా, కాంగ్రా, బాషాలి ప్రాంతాలలో స్థిరపడ్డారూ . ఉన్నతవర్గాలకు చెందిన స్త్రీలు వారిని పిలిపించి, ర్ర వూళ్ళ వీద 'రేఖాచిత్రాలు' గీర్చింపు కుని వాటి వీద పిట్టదారాలతో తాప్త స్వీయంగా అతి సూక్ష్మవైఖ అల్లికమీసెలు చేసి కునేవారూ .

పు హాభారత యుద్ధ దశ్యాల , గోపీకలతో కృష్ణుడు, సిద్ధి, బుద్ధి సమేతుడైన పాల్కుశ్వరీ థు మొదలైన దృశ్యాలను ర్ర వూళ్ళ వీద చిత్రించేవారూ . 16వ శతాబ్దంలో గ్రర్ర నానక సాదరి బీబనాస్కి అల్లిన ర్ర వూలు నే ఇవాళ ఉన్న ర్ర వూళ్ళలో కెల్లా చాలా ప్రాచీనమైనదిగా చెబుతారూ . పింజాబ జిల్లాలోని హోషియార్ డి 5 జిల్లా పూర్వజియంలో ఈ ర్ర వూలు ఈనాటికే భద్రపరచబడి ఉన్నది.

అరపళ్ళెం - నిండుపళ్ళెం

స్త్రీ రుచ్య అనేవాడత కావ్య కష్టం చేస్తే కుని బ్రతుకుతున్నాడు. రెక్కలు ముక్కలు చేసు కున్నా, రోజుకు అల్లుడు రూపాలు దొరకడమే గగనుగా మూడడుపల్ల, వాడిసింపాదన తిండికి చాలడం లేదు. కానీ వాడికైతే బోలెడు డబ్బు సంపాదించి వైభవంగా జీవించాలని మూది.

ఇలా మూడగా - ఆ ఊళ్ళోనిరంగనాథం అనే శ్రీమంత్రి డి భార్య సావిత్రికి ఉన్నట్లుండి పేద్ద జబ్బు చేసింది. సిపు యానికి రంగనాథం కొత్త కు, కోడలు ఊళ్ళో లేర్. ఇద్దరూ ఏదో మొక్కు తీర్చుకునేందుకు కాశీ వెళ్ళారు. ఆర్త వారాలదాకా రారు. రంగనాథం, వైద్యుణ్ణి పిలిపిస్తూ ఆయన సావిత్రికి నాడి చూసీ, “పేద్దగా కుంగార పిడాల్సిందేమీ లేర్. మంత్రి పుచ్చుకుంటే రెండ్రోజుల్లో జబ్బు తగ్గిపో త్తంది. అల్లుడే, ఆ తర్వాత రెండు నూ సాల పాటు, ఈమె పూర్తి విశ్రాంతి తీసుకోవాలి. ఏ పినీ చేయ కూడర్,” అని రంగనాథానికి చెప్పి మందిచ్చి వెళ్ళాడు.

అప్పిత్ర యగనాథం, స్త్రీ రుచ్యకు కబురు చేసీ, ఇంట్లో తిండిపేట్టి రోజుకు ఐదు రూపాయ లిస్తాననీ, తన ఇంట్లో వంటతోసిహా అన్నీ పనులూ చేసిపెట్టాలనీ చెప్పాడు. సూరయ్య తనకు వంట రాదంటే, సావిత్రి దగ్గర్లోండి అన్నీ నేర్పిస్తుందని హామీ ఇచ్చాడత, రంగనాథం. స్త్రీ రుచ్య సరేననీ ఆయన ఇంట్లో పనికి చేరాడత.

సూరయ్య చలాకీమనిషి. ఏ పని చెప్పినా ఇట్టే చేసేవాడత. వంట కూడా వాడికి తొందరగానే వచ్చేసింది. సావిత్రి వాణ్ణి మెచ్చుకుని, “అడపీల్లలక్కూడా ఇంత తొందరగా వంట రాదు. నువ్వు చాలా తెలివైనవాడివి. నీకు పని దక్కి ఎక్కువ. తప్పిక వద్దోకి వస్తామూ” అన్నది.

స్త్రీ రుచ్య వంటను రంగనాథం కూడా మెచ్చుకునేవాడు. ముఖ్యంగా వాడెప్పుడైనా పిలిచోర చేస్తూ, దాని రుచి అపిత్రా పింగా వుండేది. అలాంటి పులిహోర తామెప్పుడూ తినలేదని దంపిత్రు లిద్దరూ అబ్బురపడితే,

“వస్త్రీ ంధర”

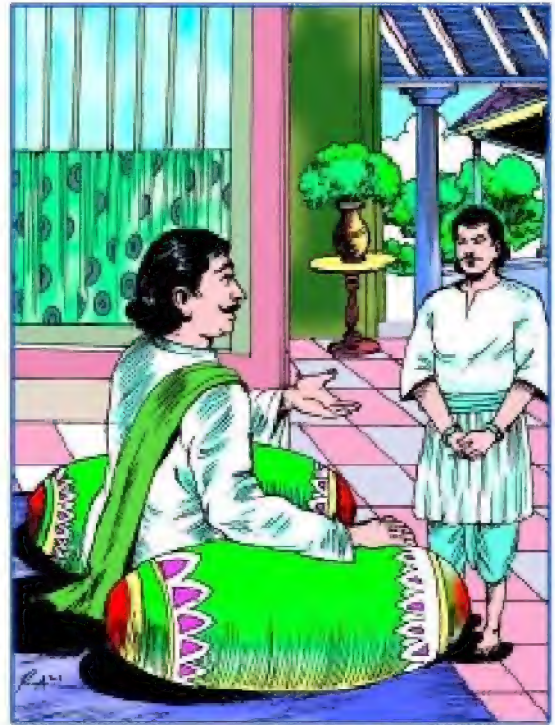
“ఏమోనండీ నాకు తెలియదు. పిలిహోర చేయడం నేనీ ఇంట్లోనే నేర్చుకున్నాను,” అనేవాడు సూర్యుడు.

అలా ఆరు వారాలిట్టే గడిచిపోయాయి. రంగనాథం కొడుకు, కొడుకు కాశీ నుంచి తిరిగివచ్చాడు. ఇక ఆ ఇంట్లో సూర్యుడు అమెరు లేడు. అందుకు సూర్యుని దిగ్గులు పిడి, “మీ ఇంట్లో నాకంతో సుఖంగా వుంది. నాకేమీ జీతం వుండేది ఎక్కువకాదు. కలకాలం నన్ను వీ ఇంట్లోనే మావు కోండి. నన్ను కంకాగా పిలిచేస్తాను,” అన్నాడు.

రంగనాథం నవ్వి, “పూ అబ్బాయి బయట పిస్తాడు చూస్తూ, నేనింట్లో మాటాడు. కొడుకు మంటపం చూస్తుంటుంది. వుండేది పిస్తాడు చూస్తుంటుంది. వుండేది పిస్తాడు చూస్తుంటుంది. పినివాళ్ళు దొర కుతారు. అలాంటప్పుడు, ఇంత జీతమిచ్చి నిన్నెలా ఉంచుకుంటాం. ఎంత శ్రమంతులకైనా అనవసరపు ఖర్చులు తగ్గించుకుంటేనే ఆస్తి నిలబడుతుంది. నువ్వు కష్టపడి పనిచేస్తామనా నిజాన్ని తీసివేసి; నన్ను కష్టపెట్టింది. ఆ పేరు తెలివితేటలున్నాయి. నీకు పూ ఇంటి నన్ను కోవాల్సిన అమెరు లేదు,” అన్నాడు.

అయినా సూర్యుని దిగ్గులు పాలేదు. కొంతసమీపం వంపుకుని ఆలోచించి, “బాబూ, నా తెలివి మెచ్చుకున్నది, ఇంత వరకూ వుండేదే. నా తెలివి నాకు కూడా పేరు త్తందని వుండేది అనిపిస్తూ, ఆ ఉపాయం కూడా మీరే చెప్పండి,” అన్నాడు రంగనాథంతో.

“ఒరేయ్, నీకులాగా పిలిహోర చేసు వాణ్ణింతవరకూ, నేను చూడలేదు. నువ్వు చూడరా చివర సంతలో పిలిహోర చేసి అప్పుడంటే,

నే జాతకం వూరిపెట్టుంది. పేట్టుబడికి డబ్బు కావాలంటే అప్పిగా నేనిస్తాను,” అన్నాడు రంగనాథం.

సూర్యుడు వుండు తుపిటాలుంచాడు కానీ రంగనాథం మరీమరీ చెప్పడంతో, వాడికి ధైర్యం వచ్చింది. ఆ తర్వాత రెండు రోజుల్లోనే పిలిహోర వ్యాపారం ప్రారంభించాడు. వాడి వ్యాపారం బాగా సాగుతూ వుంది లాభాలు తెచ్చిపెట్టుతున్నది. అలా నెల రోజులు గడిచాక, వాడు ఉత్సాహం కొద్దీ రంగనాథానికి చిన్న కానుకను తీసుకుని వెళ్ళి కృతజ్ఞతగా బహూకరించాడు.

వ్యాపారమెలా వున్నదని రంగనాథం అడిగాడు. దానికి సూర్యుడు, “బాబూ! అంతా బాగానే మది. కానీ ఒక్కొక్కరోజు పిలిహోర పెద్ద గంగానది నుండి చేసినా అంతా చెల్లిపోతు

న్నది. ఒక్కరోజు సిగం కూడా చెల్లడం లేదు. వు రీ ఎక్కువ చేస్తా, కానిపిటికి చల్లారిపోయిందని కొందరు కొనడం లేదు. చాలా సిరకు వ ధా అయి పోతున్నది. అయినా లాభాలు వస్తున్నాయి. కానీ కొంత సిరకు వ ధాకాకపోతే ఇంకా ఎక్కువ లాభంగా మూడేది,” అన్నాడు.

రంగనాథం దీనికి చిరాకుపడి, “వ్యాపారం లేకపోయింది కొనేవాళ్ళకు సిర పొయంగా మూడాలి; నీక్కాదు. కొందరు కొద్దిగా తినడానికే ఇష్టపడతారు. నీకు నీ సాయానికి ఒక వు నిషిని పేట్టుకో. అప్పటికప్పుడు అన్నం వండడానికీ, పులిహోర పావు చెయ్యడానికీ - సిరకు మేడిగా మూడడానికీ పోయి సేగ మూడేలాగా వూరు పోయివు సీద్దం చేసికో. జనానికి ఎలా కావాలంటే అలా, ఎంత కావాలంటే అంత పిలిహోర ఇస్తావు. ఇప్పుడు పిళ్ళెం అద్దరూ పోయికి అప్పుత్రాంటే, అరపిళ్ళెం

పావలాకు అప్పు. అలా చేస్తా నీ వ్యాపారు నీకు లాభాలు తెచ్చిపేట్టడమే కాక వురి కొందరికి ఉపాధి కల్పిస్తుంది,” అంటూ వుందలించాడు.

శ్రద్ధగా విన్న సూరయ్య తలాడిస్తూ, “బాబూ! వీ బుర్రగట్టిది. నా అదష్టింకొద్దీ కొన్నాళ్ళు వీ ఇంట్లో పినిచేసు అవకాశం లభించింది. వీ సెలహా తప్పకుండా పాటిస్తాను. ఇలాగే నాకు సిర స్యవచ్చినప్పి డల్లా, వీ వద్దకు వస్తూంటాను. తవురు సెలహాలిస్తూండండి,” అన్నాడు రంగనాథాన్ని మెచ్చుకుంటూ.

“వూటి వూటికీ ఇతరుల సెలహాలు తీసికోవడం, వ్యాపారికి వుంచలం కాదు. ఇంకొకసారి నువ్వు నా దగ్గరకు వచ్చి సిర స్య చెబితే - వ్యాపారం వూ నేయ వుని సెలహా ఇస్తాను,” అని రంగనాథం, సూరయ్యను పిలువశాడు.

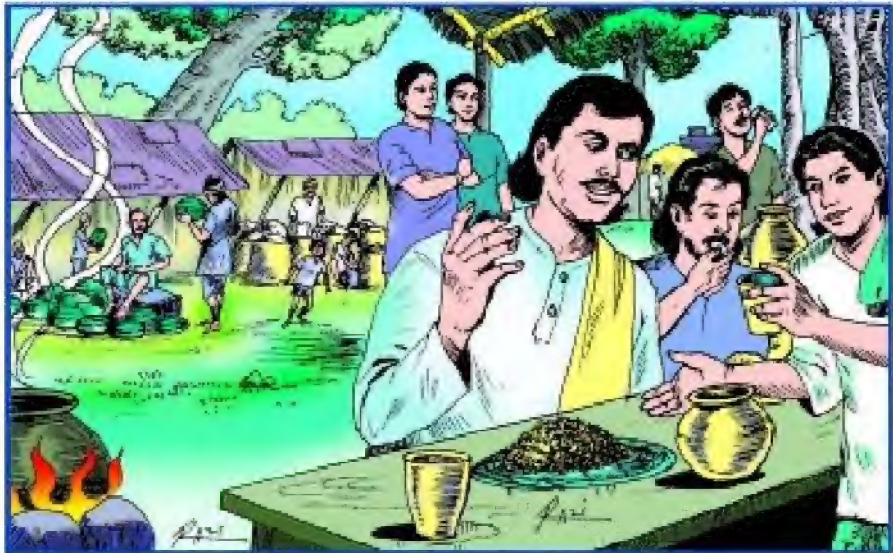
అల్లు తే, సంతలో స్నా రయ్య పిఠిపోర వ్యాపారం వు రింత బాగా సాగ్ర త్తు న్నది. వాడి కింద ఇప్పిత్తు పు ర్గర్త పినివాళ్ళ న్నార . వచ్చినవాళ్ళకు వాడు కోరినట్టు పిఠిపోర కలిపి ఇన్న్తిన్నాడు . చాలాపు ంది అప్పిటిక ప్పిత్తు అడిగి వేడివేడిగా పిఠిపోర చేర్చు ంపు కుంటు న్నార . కొందరికిపిఠ్ట పేక్కువ కావాలి. కొందరికి కారమెక్కువ కావాలి.

ఇప్పిత్తు స్నా రయ్యకు ఒకే ఒక ఇబ్బంది. చాలాపు ంది వాడిని పు ంపు గా అరపిళ్ళెం పిఠిపోర అడ్డ గ్ర త్తు న్నార . అది తిని ర్త చిగా మూదని ఇంకో అయిళ్ళెం చేర్చు ంపు కుంటు న్నార . స్నా రయ్యకు అయిళ్ళెం చేయో లన్నా, పిళ్ళెంనిండా చేయో లన్నా తీసి కునే సిపు యం ఒక్కదే. అంధు వల్ల పిది నిండ్త పిళ్ళేలు అప్పు డ్త పొవలసినసిపు యంలో, పిది అర పిళ్ళేలు పూ త్రవే అప్పు డ్త పొతు న్నాయి ! తినేవాళ్ళవరూ ఎలాగూ నిండ్త పిళ్ళేనికితక్కువ

తినడు లేదు . ఈ సిమస్యనెలా పిరిష్కరించాలా అని కొన్నాళ్ళ తీవ్రంగా ఆలోచించుసాగాడు , స్నా రయ్య.

స్నా రయ్య వ్యాపారం ఎలా సాగ్ర త్తు న్నదన్న కుతూ హిలం రంగనాథానికి మూది.కొద్ది పూ సా లు గా స్నా రయ్య ఆయ న్న కులు సీ కునెంధ కు రాచేదు . అంధు వల్ల ఒకసారి తన స్వయ ంగా సంతకు వెళ్ళి వాడి వ్యాపారం తీర్ , పిఠిపోర ర్త చి పూ డాలని ఆయ న అన్త కున్నాడు .

ఒకనాడు రంగనాథం సంతకు వెళ్ళేసరికి, స్నా రయ్య డ కాణంవద్ద చాలా రద్దీగా మూది. ఇద్దరు పు న్న పు లు వంటపొల్లి వల్ల పిడామఱి పిత్తు త్తు న్నార . ఒక పు నిషి స్నా ర య్యకు విస్తెరాకులు , పిళ్ళాలు , జనానికి పు ంచినీళ్ళ అందిన్న్తిన్నాడు . సాయంకాలం అయ్యేకొద్ది ఒకరి వెనక ఒకరుగా మనుషులు వన్న్తిన్నార . కూర్చోవడానికి కూడా చోటు లేనంత రద్దీ తయారయి ంది.

రంగనాథం, స్థూరయ్య పిళ్ళై నిండా సిర్దుతున్న పిఠిపోరన్న చూసి, “అర్ధరూపాయికి చాలా ఎక్కువే ఇస్తున్నాడు. నేనైతే ఇంత తినలేను, అరపిళ్ళై తీసికోవాలి!” అన్న కుంటూ, దగ్గరికి వెళ్ళి వుంచినీళ్ళందించే వు సీతో, తనకూ ఒక అరపిళ్ళై పిఠిపోర కావాలని చెప్పాడు. క్షణాలమీద పులిహోర అందింది. కానీ రుగనాథాన్ని ఇంకా స్థూరయ్య చూడలేదు.

రుగనాథం పిఠిపోరన్న చూసి, అది పిళ్ళై నిండు గా మాడడం గవు నించి అశ్చర్యపడ్డాడు. అయితే, అందించిన వు సీతో అది అరపిళ్ళై అనడంతో స్త్రీవు తుడిచి చూశాడు. పిఠిపోర అద్భుతంగా మాది. తనకు తెలియకుండానే ఆయన అదంతా తినేసి, పావలాకాసి తీసి వుంచినీళ్ళు తెచ్చిన వు సీతోకి వ్వబోతే, వాడు, “అయ్యా, తప్పుర అర్ధరూపాయి ఇవ్వాలి!” అన్నాడు.

“కానీ నేనుగింది అరపిళ్ళై కూ!” అన్నాడు రంగనాథం కాస్త గట్టిగా.

అప్పిడు స్థూరయ్య ఆ గొంతు గుర్తపిట్టి తలెత్తి చూసి, రంగనాథానికి డబ్బు కున్న నపు స్కిరించి, “ఒరేయ్, ఆ బాబు దగ్గర డబ్బు

తీసికోకు,” అంటూ తన వు సీతోని వచ్చు రించాడు.

రుగనాథం అక్కడ రద్దీ కాస్త తగ్గదాకా ఆగి స్థూరయ్యతో, “వ్యాపారం లాభాలెక్కువ రావాలన్న కోవడం తప్పికాదు. కానీ జనాన్ని మోసం చెయ్యకూడదు. నీ మనిషి నాకు అర పిళ్ళై పిఠిపోర ఇచ్చి, నిండు పిళ్ళై ధర అడుగుతున్నాడు,” అన్నాడు.

అందుకు స్థూరయ్య నవ్వి, “బాబూ! అందరూ ఒక నిండు పిళ్ళై బదులు రెండు అరపిళ్ళై తెంటూ ఉండు, నాకు పిని ఎక్కువ ల్లింది. అరపిళ్ళై ఇవ్వనంటే జనం పిఠిపోర కొనకుండా వెళ్ళిపోతున్నారు. అందు కని, నిండు పిళ్ళై అరపిళ్ళై వు అర్ధరూపాయి కే అప్పుత్రున్నాడు. నేను సిరుకు తగ్గించలేదు. ధర వుంచలేదు. నిండు పిళ్ళై అరపిళ్ళై వు సొబగు పేట్టాను, అంతే! ఇండు లోమోసం మాడంటారా?” అన్నాడు.

“ఏ వూత్రం లేదు,” అని రంగనాథం స్థూరయ్య వు జం తట్టి, “ఇకపేవు వ్య వూవూలు స్థూరయ్యగా కాకుండా పిఠిపోర స్థూరయ్యగా బరు తెచ్చుకోగలమూ చాలా సింతోషం,” అని అక్కణ్ణించి వెళ్ళిపోయాడు.

చందమామ కబుర్లు

రూపాయి నోట్ల మాలలు

ఈ నూతన సంవత్సరం రోజున చెన్నైలోని ఒక దేవాలయంలో రూపాయి నోట్ల హారాలతో మిన్ను శ్వరుణ్ణి అలంకరించారు. మొత్తం 6,50,000 రూపాయల విలువ వహించే 50/100/500/1000 రూపాయల నోట్లను మాలగా కట్టి విగ్రహానికి అలంకరించారు. ఆ దేవాలయానికి తరచూ వచ్చే భక్తులు ఈ మ్రెత్తాన్ని పొప్పుకోవడం ద్వారా తన సంతోషాన్ని తెలియజేస్తున్నారని తెలుస్తోంది. ఇవేలాంటివి వుంటే అప్పుడే గానీ డిల్లీ భద్రాకాళి

అమ్మవారి విగ్రహాన్ని ఇదే సందర్భంగా 5/50/100/500 రూపాయల నోట్లతో (మొత్తం 2,00,000) అలంకరించారు.

సూదులు గుచ్చుకోవడంలో రికార్డు!

కెనడాకు చెందిన 34 ఏళ్ళ బ్రెన్డెన్ ఫోటో ఎలాగైనా ఏదైనా ఒక అసాధారణమైన ప్రదర్శన రికార్డు సెట్ చేయాలని కోరుకున్నాడు. అందుకు అతడు ఒక్కంతా సొదలు గుచ్చుకున్నాడు. వెర్మన్ సొదలు గుచ్చుకోవాలని ప్రియత్నించి 702 సొదలు గుచ్చుకుంటే ముఖ్యంగా కాళ్ళమీద పొదలమీద గుచ్చుకున్నాడు. అందుకు అయినా 8 గంటలు పట్టింది. ఆ తరువాత బాధ్యత భరించలేకపోయాడు. ఒక్కొక్క సూదిని సరైన స్థానంలో అవుర్ని గుచ్చడానికి 5 నిమిషాలు పట్టింది. ఆ తరువాత వాటిని బయటకు లాగడం వురింత బాధాకరంగా ఉండేది. ఎలాగైనా తాను అన్న కున్న రికార్డు సెట్ చేయాలి. మా సెటోబా నివాసీ అయిన బ్రెన్డెన్ ఫోటో ఇలా సొదలు గుచ్చుకునేంత వరకు హేడ్ ఫోన్ పట్టుకుని ఇష్టమైన సంగీతం వింటూనే గడిపాడు. అంతే సంగీతం ఆయన బాధను కొంతవరకు ఉపశమించిందన్న కోవాలి. అంతే కూ!

హర్యానా జానపద కథ

భారతీయ సింస్కి తి, నాగరికత ప్రిప్రథ మంగా వెల్లివిరిసిన భూమిగా హర్యానాకు వు నదేశ చరిత్రలో విశిష్టస్థానం ఉ న్నది. హిర్యానా భరతవంశస్థుల జన్మభూమి . బ్రహ్మదేవత ఇక్కడ తపిస్సి చేసి, ఆ తర్వాత ప్రపంచాన్ని సి స్థించాడని మితా నాలు చెబుతాయి. వేదవ్యాసుడు మహా భారత గ్రంథాన్ని ఇక్కడే రచించాడని చెబు తార. శ్రీకష్ణుడు అర్జును దికి భగవద్గీ తను బోధించిన ధర్మోత్రపుత్రు కుత్రోత్రం కూడా ఇక్కడే ఉన్నది!

హిర్యానా రాష్ట్రం 1966 నవంబర్ 1వ తేదీ ఏర్పాటయింది. 44,000 చ.కి.మీ. విస్తీర్ణం గల ఈ రాష్ట్ర జనాభా 2,10,82,989.

తూర్పువైపున ఉత్తరప్రదేశ్, ఢిల్లీ; పడమరగా పంజాబ్; ఉత్తరదిశలో హి పూ చల ప్రదేశ్; ది ణంగా రాజస్థాన రాష్ట్రాలను సరిహద్దులు గా కలిగి ఉన్నది.

ఈ రాష్ట్రంలో పు ఖ్యమైన పర్వతభూ భా గాలు శివాలిక్, ఆరావళీ పర్వత ప్రాంతాలు . య పు న, ఘగ్గర్ నీధానములు . మితానా లలో చెప్పబడు తూ న్న సియ్యతీనది హిర్యానా గుండా అంతర్వాహినిగా ప్రవహిస్తున్నదని చెబుతారు.

చుడీపుడ్ రాష్ట్రరాజధాని. హిందీ ప్రధాన భాష. పంజాబీ, ఉర్దూ ఇంకా హిర్యానీ వంటి కొన్ని పూండలిక భాషలు పూ ట్లాడే ప్రజల్లా ఉన్నారు .

తొలగిన దురదృష్టం!

సౌరవంతపు న్న పంటభూ పులు కలిగిన ఒక గ్రామంలో సంవత్సరానికి ఒకరైతు ఉండేవాడు. ఆయనకు ఏడు గుర్ర కొడుకులు . వారిలో ఆరు గుర్రులకి పేళ్ళిళ్ళులు పోయాయి . ఏడవవాడికి పూత్రం ఇంకా పేళ్ళి కాలేదు . అన్నదమ్ములం దళా కలిసి ఐకపు త్యంగా పొలం పినులు చేస్తు కునేవారు . దాదామిమిదాది పొడమనా గోవు పు పంట బంగారులా నిగనిగలాడు తూ ఉండేది.

ఒకనాడు వేకువజాతు న తండ్రి ఎప్పటిలాగే నిద్రలేచాడు . హిరాత్తుగా ఆయనకు రెండు కళ్ళా కనిపించకుండా పోయాయి . ఈ ఆశ్చర్యకర పరిణామానికి రెండు దిగ్భ్రాంతి చెందాడు . ఆయన కొడుకులూ , కొడుళ్ళూ ఏమి చేయ దానికి తోచక విలవిలలాడిపోయారు . ఆ తరువాత కొంతసేపటికి తేరు కునిపెప్పులు, నేత్రపెప్పులు , భూతపెప్పులు

అంటూ అందరినీ తీసి కువచ్చి చూపారు. అయినా, ఏ ఒక్కరూ రైతు చూమిపావదానికి కారణంగానీ, పాలు న చూమిపు శ్లీవచ్చే చూర్లు గానీ చెప్పలేక పెదవి విరిచి వెళ్ళిపోయారు.

కొన్నాత్త గడిచాల్సింది. ఆ ఊరికి ఒక ఫికిర వచ్చాడు. సంత ప్రాంతంలో తిరుగుతూ ఉన్న ఆ ఫికిర ను గవ్వ నించిన చిన్నకొత్తు కు చిన్నా, అయినకు తన తండ్రి పిరిస్థితిని వివరించి ఇంటికి వెంటబెట్టుకుని వచ్చి చూపాడు. వద్ద రైతును కొంతామిరిగిలినగా చూసిన ఫికిర, “ఏదో దుష్టికి సాకినట్లున్నది. పాలు న కంటి చూమి రావాలంటే ఒకే ఒక చూర్లు ఉన్నది. మంగదానికి ఆవలి సిప్పు ద్రులోని బంగారు చేప కంటిని తెచ్చి అయిన కళ్ళకు తాకిస్తే శ్లీవ చూమి వస్తుంది,” అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

తండ్రి పేదకొత్తు కును దగ్గరికి పీలిచి సంగతి చెప్పాడు.

“నాన్నా, నాకు పేళ్ళు ఉంది. భార్య, ఇద్దరు పిల్లలు ఉన్నారు. వారి బాగోళ్ళు చూడమనీన బాధ్యత నాపై ఉందికదా? వాళ్ళను ఇక్కడ వదిలి ప్రమాదకరమైన ప్రయాణం చేయడం భావ్యం కాదు కదా?” అన్నాడు పేదకొత్తు కు విచారంగా వుంపేటి.

ఆ తరువాత తండ్రి పు గిరిన బయట రిని పీలిచి సంగతి చెప్పాడు. ఆ బయట రి రూ అన్నలాగే ఏవో సాకులు చెప్పి తప్పించుకున్నారు. ఆఖరికి అయిన తన చిన్నకొత్తు కు చిన్నా కేసి తిరిగాడు. చిన్నాకు పేళ్ళికాలేదు, కనక భార్య పిల్లల బాదర బంది లేదు. పేగ్గా అతనికి తండ్రి అంటే చెప్పలే సంత ఆభిమానం.

“నాన్నా! పు కు కంటి చూమి వచ్చే బంగారు చేపను ఇప్పుడే వెళ్ళి తెస్తాను. నన్ను ఆశీర్వాదించండి,” అంటూ తండ్రి పాదాలకు నమస్కరించి, తూర్పు సెప్పు ద్రుకు బయట రు దేరాడు.

చిన్నా అడమి, కొండలూ, కోసలూ దాటి అఖరికి వంగూ పు కి అవల ఉన్న సెప్పు ద్ర

తీరాన్ని చేరుకున్నాడు. అక్కడి జాలర నుంచి ఒక పిడపనూ, వలనూ తీసి కుని సెప్పు ద్రులో కొంతదూరం వెళ్ళి బంగారుచేప కోసం వల విసిరాడు. ఎంతామిరిగి బంగారు చేప దొరక లేదు. అయినా నిరుత్సాహ పడకుండా పిట్టి తీరాలన్న పిట్ట దలతో అక్కడే ఉండిపోయాడు. పూడవరోజు బంగారు చేప వలలో పడింది. అతడు సంతోషంగా వలను పక్కలాగి చేపను పట్టుకొబోయాడు. అప్పుడు చేప కన్నులు కారస్తూ చూసవ భాషిలో, “నన్ను పట్టుకోవద్దు. నేను నీకేం హాని చేశాను?” అన్నది.

“దుర్దష్టశాస్త్రం చూ నాన్నకు ఉన్నట్లుండి కంటి చూమి పాలు ఉంది. నీ నేత్ర స్పృహతో అయిన పాలు న చూమిపు శ్లీవ వస్తుందని ఒక ఫికిర చెప్పాడు,” అన్నాడు చిన్నా.

“నీ తండ్రికి పాలు న చూమి రావాలి. అంతే కదా? నా కళ్ళను తన కళ్ళతో తాకుకుంటానే నీ తండ్రికి చూపు వచ్చే మార్గం చెబుతాను, విను. తీరానికి వెళ్ళి ఇసుక కొంత తెచ్చి నా కళ్ళకు తాకించు, ఆ ఇసుక పు తీపు కు పాలు పు తండ్రి

కళ్ళకు తాకించావంటే అయిన పొయిన పూమీ వచ్చింది. నా పూట నప్పు” అన్నది చేపి.

“వరే, నువ్వు చెప్పినట్టే చేస్తావు. అయితే, నా తండ్రికి పొయిన పూమీలా లేదంటే పూత్రం నిన్ను ప్రాణాలతో వదిలిపెట్టవు. ఇచ్చిన పూటవు నిలబెట్టుకోవాలి న్ని పూ!” అని హెచ్చరించాడు చిన్నా.

చిన్నా, చేప చెప్పినట్టే తిరానికి పోయి గుప్పెడు ఇసుక తెచ్చి, చేపి కంటికి తాకించి, ఇసుక కు గుడ్డలో చిన్న పూటగా కట్టి కొడిసిన దోషితుని, తిరుగు ప్రయాణం యాద్రుత.

“వీ తండ్రికి పూమీలా వాలనీ, అయిన అయ్య రారోగ్యాలతో చిరకాలం జీవించాలనీ ప్రార్థిస్తావు. నన్ను ప్రాణాలతో వదిలిపెట్టవు న్ని నీ దయగుణాన్ని నేనెన్నడూ మరువను. నీకేదైనా ఆపిదమనన్న తలుపు కో. వచ్చి చేతులనాయం చేస్తావు, అంటూ సంతోషంగా సెప్పు ద్రంలోకి వెళ్ళింది చేప.

చిన్నా కొన్నాళ్ళకు ఇల్లు చేరి, తండ్రి కళ్ళను, తెచ్చిన ఇసుకతో తాకాడు. తండ్రి నెప్పటిగా కళ్ళు తెరిచి, ఎదురుగా నిలబడ్డ చిన్నకొడుకును ఆప్యాయంగా కౌగలించుకున్నాడు. పొయిన పూమీ తిరిగి రావడంతో కొత్తజన్మ ఎత్తినట్టు పరమానందం చెందాడు.

సింగతి తెలియగానే పుగిలిన ఆరుగురు కొడుకులూ, భార్యలతో సహా బిలబిలా వచ్చి తండ్రిని సంతోషంగా చుట్టువుట్టారు. వాళ్ళు తమ కళ్ళను తామే నమ్మలేకపోయారు. కొంత సుపటికి తాము చేయలేని పనిని చిన్నా చేశాడే అన్న అస్థియ కొద్దీ అతడిపట్ల ద్వేషం పెంచుకున్నారు. “అంతదూరం ఒంటరిగా ఎలా వెళ్ళి రాగలిగాడు? నిజంగానే వెళ్ళి వచ్చాడా? లేక నాటకం అవుతున్నాడా?” అన్న అనుమానంతో సితవు తంకాసాగారు. పేర్గా తండ్రికి పూమీ తెప్పించాడు గనక, అయిన యా వదాన్వీకి చిన్నా ఒక్కడే వారసుడై కూర్చుంటాడేమో అన్న అను

జానపద నృత్యాలు

హిర్యానా జానపద నృత్యం ఉత్సాహభరితమైనవి; వేగవంతమైనవి. ఆయా సిందర్బాలకు అనుగుణమైన అనేక నృత్యాలు ఉన్నాయి. వాటిలో ధమాల్ (డాఖ) నృత్యం చాలా ప్రధానమైంది. పంటకోతకు సీద్ధంగా ఉన్నప్పుడు, హోలీపండుగ వుండు ఈ నృత్యాన్ని పిదర్చిస్తారు. పూపూలుగా పిత్తు ప్పిలు సింపిదాయ బద్ధమై నకుర్తా, ధోతీ, రుంగు రుంగుల తలపాగాలు ధరించి ధమాల వ్రాతకు అనుగుణంగా ఆరు బయట నాట్యం చేస్తారు. అందు వల్లే దానికాబురు వచ్చింది.

రుపూర్ వు రొక జానపద నృత్యం. ‘డోలక్’ సింగీతానికి అనుగుణంగా స్త్రీలు పూత్ర ప్రీత్యేకుగా నాట్యం చేస్తారు. ఈ నాట్యం చేసే వివాహోత్సవాలలో స్త్రీలు నృత్యం ‘రుపూర్’ అనే ఆభరణం ధరించడంవల్ల దీనికాబురు వచ్చింది.

లూర్, రాసలీల, గుగ్గ, ఛాతి, ఛాగ్ మొదలైనవి ఇతర జానపద నృత్యాలు.

పూ నం వాళ్ళను పట్టు కున్నది. అందు వల్ల చిన్నాకు వ్యతిరేకంగా కుట్ర పన్నుసాగారు .

అందరికన్నా పేద్దవారై ఒక అత్తగారు వుండు కు వేసి చిన్నాతో, “దేవతీ దయ వల్ల న నాన్నగారికి పూ మీతేగలిగామాదాలాసంతోషం,” అని తండ్రి కేసి తిరిగి, “నాన్నా, పూ మీతేప్పించడానికి ఫిక్చర్ కావాలన్న చేప కళ్ళేవి? ఎక్కడినుంచో ఇసుక తెచ్చి పూ వీనంతపూ త్రాస పూ మీలలా వచ్చింది? అది కాకాళ్ళిం ఎండు కు కాకాడవు . పూ మీ ఎలా పార్లండ్ అలాగే తిరిగి వచ్చి మూడవచ్చు కదా? ఇసు కుల్లనే పట్టుండు ఎలా చెప్పిగలం?” అన్నాడు అను పూ నుగా.

“వచ్చిన పూ మీకు శిష్టి పాదన్న నమ్మకం ఏవుటి? ఇసు కుల్ల ఏవు మత్తుంది?” అన్నాడు రెండవవాడు.

“అంతపూ రం వెళ్ళినవాడు చేపకళ్ళు ఎండు కు తేలేవు . మనందర్నీ మోసంచేశాడు!” అన్నాడు పూ డో కొడుకు.

ఇలా ఒక్కొక్కపూ ఒక్కొక్క పూట అనేసిరికి, తండ్రినోరై తెరవలేక వక్షసంగా ఉండిపోయాడు .

అస్సలందరూ కలిసి, “తండ్రిని మోసం చేశామా?” అని చిన్నామీద నిందమోపారు.

చిన్నా వారికిసిపూ ధాను డెప్పికుండా వక్షసంగా ఇంటినుంచి వెలుపలికి నడివాడు. విరక్తితో ఎక్కడెక్కడో తిరిగాడు. మూడురోజులు అలా నడిచి, నడిచి వారు ఒక అడవిప్రాంతంలో వెళుతుండగా, నక్క ఊళవేయడం వినిపించింది. చిన్నా అటువైపు తిరిగి చూశాడు. “అయ్యా! ఆపడలో ఉన్నాను . రంపు . వేటగాళ్ళు తరువు కుని వస్తున్నారై,” అని ప్రార్థించింది రోజుతూ రోప్పితూ వచ్చిన నక్క.

చిన్నాకు దానివీద దయ కలిగింది. “అదిగో ఆ గోతీలోదిగిపిత్తకో. ఎంత మిట్టలూ, ఆకులూ వేసి గోతీని కుప్పసి వేటగాళ్ళు వెళ్ళిపోయక పిలుస్తాను,” అని చెప్పాడు.

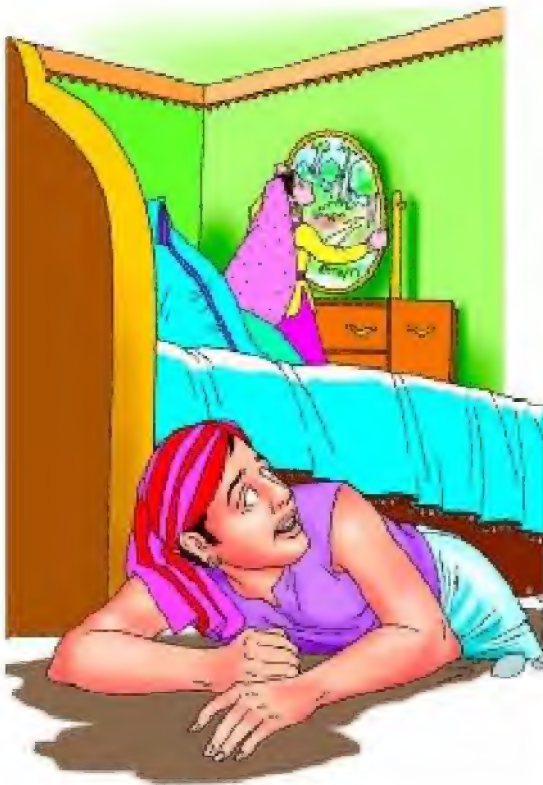
నక్క ఒక్క గెంతున గోతీలోకి దూకి పడు కున్నది. చిన్నా ఆకులలవు లతో గోతీని కుప్పసి అత్తుగా కూర్చున్నాడు . కొంతసేపటికి విలంబ లతో అటుకేసి వచ్చినవేటగాళ్ళు, “నక్క వేదెనా ఇట్లు వచ్చిందా?” అని అడిగారు చిన్నాను .

“నక్కా? నక్కంటే ఏవుటి? ఎలా ఉంటుంది దేవుటి?” అని అడిగాడు చిన్నా అవూయ కంగా.

“నక్కంటే కూడా తెలియదు లాగుంది ఈ దద్దమ్మకు,” అంటూ వేటగాళ్ళు నక్కను వెతుక్కుంటూ హడామడిగా వెళ్ళిపోయారు.

వాళ్ళు కన్న పూ మీపూ రంలో లేరని పూ డి చేసుకున్నాక, చిన్నా నక్కను వెలుపలికి రమ్మ న్నాడు . ఒక్క ఊపిణగోతీలోంచి వేళ్ళి ఎగిరి వచ్చిన నక్క, “సివయిం లో వచ్చినా ప్రాణం కాపాడామా నీకేదెనా కష్టాలు హు నన్ను తలుపుకో. వచ్చి చేతనైన సాయం చేస్తాను,” అన్నది క తజ్జతతో.

“నా కష్టాల సంగతి తరవాత చూపుకో వచ్చు. ఇప్పుడు వేటగాళ్ళు మళ్ళీ ఇటువైపు

వచ్చేలోగా వాళ్ళ కంటబడకుండా జాగ్రత్తగా ఎద్దెక్కి వెళ్ళిపో, అని నమ్మతూ చెప్పి చిన్నావుంపుకు నడవసాగాడు.

అడవికి అవతలివెళ్ళిన ఒక చిన్న రాజ్యం ఉన్నది. దాని రాజధాని చాలా విచిత్రమైన నగరం. రాజభవనంలోని యి మరాణి వద్ద ఒక పూయో దర్పణం ఉన్నది. యి మరాణి ఎవరైనా తలుపు కుని అందులోకి పూర్తి వాత్ర ఎక్కడున్నదీ దర్పణంలో స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. ఒక నాడు యి మరాణి ఒక వింత ప్రకటన చేసింది: “పూయో దర్పణంలో తన ప్రతిబింబం కనిపించకుండా జాగ్రత్తపడే యి వకుణ్ణి నేను వివాహ పూ దగలత. అలా చేయ గలనని వచ్చిచేయ లేని యి వకుణ్ణి పట్టి తెచ్చి శిరశ్చేదం చేయి సాను.”

ఆ ప్రకటన గురించి చిన్నాకు తెలియవచ్చింది. నగరం పోలికే రలో పూ నవకపాలాల్నా,

కంకాళాల్నా పిడి ఉండడం చిన్నా గతు నించాడు. అవన్నీ యి మరాణిని వివాహ పూ డడానికి వచ్చి, ఓడిపోయి మరణశిక్షకు గురైన యువకులవని గ్రహించాడు. అయి నా, తన అద మ్మెన్నిపిరించు కోవాలన్న నిర్ణయో నికి వచ్చి, రాబభవనం సిఫి పించి, యి మరాణి దర్పణం కోరాడు.

కొంతాపిటికి యి మరాణి వచ్చి, “నిబంధనలు తెలు సు కదా?” అని అడిగింది.

“తెలు సు. అన్నిటికీ సీద్ధపడే వచ్చాను,” అన్నాడు చిన్నా ధైర్యంగా.

“సరే ఈ రాత్రికి ఎక్కడైనా వెళ్ళి దాక్కో. సూర్యోదయం కాగానే ఎక్కడు న్నావో వెతికి పట్టి తెచ్చి నీ తలు,...” అంటూ యి మరాణి పూటను ప్తి ర్తిచేయ కుండానే హెచ్చరించింది.

సూర్యాస్తమయం అయ్యాక చిన్నా సిఫు ద్ర తీరానికి వెళ్ళాడు. బంగారుచేపను తలుచు కున్నాడు. అది రాగానే తన సివస్య చెప్పి, తర్తణో పాయం కోరాడు.

“అహ! ఇది సిపూర్ణకాదు. నేను నిన్ను నా పొట్టలో పెట్టుకుని సముద్రగర్భంలోకి వెళ్ళి పాతాను. నువ్వు పూయో దర్పణంలో కనిపించే అవకాశమే లేదు,” అంటూ బంగారు చేప, అతన్ని సముద్రగర్భంలోకి తీసుకు వెళ్ళింది.

ఆ సిఫుయంలో యి మరాణి పూయో దర్పణం తీసి కుని అన్ని దిక్కులకేనె తిప్పి పూ సీంది. కొంతాపిటికి చిన్నా ఎక్కడున్నదీ ఆమెకు కనిపించింది.

పుత్ర నాడు రాజభవనానికి వచ్చిన చిన్నాతో, యి మరాణి, “అహ! నువ్వు చాలా ఘటికుడివి! ఎవరూ వెళ్ళలేని సముద్రగర్భానికి వెళ్ళి దాక్కు న్నావు,” అనేసరికి చిన్నా దిగ్భ్రాంతి చెందాడు.

“నీలాంటి అసిక్తికరమైన వ్యక్తిని శిరశ్చేదం చేయ దానికి పుంధు పు రొక అవకాశం ఇవ్వడం భావ్యం! ఏవుంటామో ఈ రాత్రికి వెళ్ళి దాక్కో పూడ్డాం!” అన్నది యి మరాణి నమ్మతూ.

ఆనందకర ప్రదేశాలు

ఉత్తర భారతదేశానికి సీంహద్వారంగా బృహత్ గాంచిన హిర్యానా పిర్యాటకులను విశేషంగా ఆకర్షిస్తోంది. ప్రాచీన ఆర్యుల నాగరికతకు నిలయమైన కురుక్షేత్రం హిర్యానాలోనే ఉన్నది. ఇక్కడి బ్రహ్మసిరోవరాన్ని భక్తులు ఎంతో వివిత్రంగా భజిస్తారు. హిర్యానాలోని ఆనందకర ప్రదేశం లో స్నానం చేయడం మహిమైనదిగా భక్తులు విశ్వసిస్తారు. ఆనందకర ప్రదేశం లో సరోవరంలో స్నానం చేస్తే వెయ్యి అశ్వమేధయాగాలు చేసిన పుణ్యం సిద్ధిస్తుందని ఒక నమ్మకం. సరోవరం పుట్టా చాలా దేవాలయాలు ఉన్నాయి. భారత కురుక్షేత్ర సింగ్రామం ఈ ప్రదేశంలోనే జరిగినట్లు చెబుతారు.

ఈ సారి చిన్నా ఆడవిని నిప్పి పించి నక్కను తలుపు కున్నాడు. నక్క రాగానే నిప్పి స్వీపు వివరించి, సాయం అర్థించాడు.

“విచారించకు. నావల్లనైన సాయం చేస్తాను,” అంటూ నక్క ఆడవిలోకి వెళ్ళి, నిప్పి లండరిని నిప్పి వేళిరిచి చిన్నా నిప్పి స్వీపు రించి అలోచించింది. ఆడవి నిప్పి పించు చిన్నా నిప్పి స్వీపు రించి రాజభవనంలోని యువరాణి పొన్ను కింది వరకు సారంగం తవ్వాలని, అక్కడ చిన్నా దాక్కునేలా చేయాలని అవి నిర్ణయించాయి. అలా చేస్తే చిన్నా నిప్పి తిరిగి బంధువుల దర్శనంలో పిడే అవకాశం లేదు కదా!

చకచకా సారంగం తవ్వారంభించాయి. నక్క చెప్పినట్లే చిన్నా సారంగం గుండా వెళ్ళి యువరాణి పొన్ను దిగువ గుట్ట చప్పిచు కాకుండా దాక్కున్నాడు. యువరాణి నిద్రలేచి, బంధువుల దర్శనాన్ని తీసుకుని ఒక్కొక్క దిక్కుగా తిప్పి చూసింది. కాని, తన పొన్ను కిందికేసి తిప్పి చూడలేదు. ఎన్నిసార్లు తిప్పి చూసినా యువరాణి జాడ తెలియకపోయే సరికి విస్మయించింది. ఇక ప్రకటించిన విధంగా ఆ యువరాణి వివాహానికి దక తప్పదన్న నిర్ణయానికి వచ్చింది. చిన్నా రాకొసం ఎదురై చూడసాగింది.

పురికొంతామిటికి చిన్నా అక్కడికి వచ్చాడు. యువరాణి పుండహాసం చేస్తూ ఆతనికి ఎదురై వెళ్ళి, “పుష్పగెలుపందామశేష ఓడిపోయావు,”

ఆనందకర ప్రదేశం తలదించు కుంటూ. పురుష నాడే వాళ్ళిద్దరికీ వివాహం జరిగింది. ఆ తరువాత, చిన్నా, యువరాణిని వెంటబెట్టుకుని తన గ్రామానికి బయలుదేరాడు.

చిన్నాను చూడగానే ఆతని తండ్రి పిరవూనందం చెందాడు. ఆయన కంటిచూపు బాగానే ఉంది. అన్నలు తాము చేసిన పనికి పిచ్చాత్మాపి పడి, తమ్ముడికి క్షమాపణలు చెప్పకున్నారు.

తండ్రి ఆనందకర ప్రదేశం అన్నలకు అప్పగించి, తండ్రిని వెంటబెట్టుకుని చిన్నా, సతీసత్య తంగా తన రాజ్యానికి బయలుదేరాడు.

కాబోయే అల్లుడు

సౌవు నాథపితంలో మూడే భానువు తికి కుంగార, తొందరపాటు ఎక్కువ. ప్రితి చిన్న విషయానికీ ఆమె అందోళన పడతూ ఉండేది. భర్తకర్త ణాకరం ఇంపు కు పై ర్తిగా వ్యతిరేకం. ఏ విషయో స్తుర్తి నా బాగా ఆలోచించి ఆచి తూ చి వూ ట్లాడేవాడు. ఎంతటి గడ్డు సివు స్వి గు రించయినా సరైన సిర్ణయం తీసుకోగల తెలివితేటలు గలవాడు.

ఈ దంపిత్రులకు పేళ్ళిద్దరు కొచ్చిన కూతురు న్నది. ఆమె పేళ్ళి విషయమై ఎప్పిడూ ఆదుర్దాపిడు తూండే భానువు తి, భర్తతో, “అమ్మాయికి త్వరగా సింబంధం వూడండి. ఎంతచెప్పినా మీకు చీవు కుట్టినట్టు నా లేదు. దాని వయసు ఇరవై దాటిపోతున్నది,” అంటూ పొరు తూండేది.

దానికి కర్త ణాకరం తావెగా, “అమ్మాయి పేళ్ళి విషయం గురించి నేనాలోచించడం లేదన్న కోకు. నాకు శ్రద్ధలేదన్న కోకు. అర్తి నా, ఎంపు నా తొందరపాటు కూడవు కదా?” అనేవాడు.

ఈ పిరిస్థితుల్లో, ఒకనాడు భానువు తి గ్రామంలోని బంధువుల ఇంటికి వెళ్ళి, తిరిగి వస్తూనే, కర్త ణాకరంతో, “ఇదుగో, ఈ సింగతి విన్నారా? వున గ్రావు శివాలయం పిక్కన మళ్ళు భక్తుల విడిది వుండపింలో రెండు రోజుల క్రితం ఒక స్వామీ జీ వచ్చి దిగాడట. వునం కోరిన కోరికకు ఆయన ‘తథాస్తి’ అందే, ఆ కోరిక సిఫిలం అర్తి పా త్రుందని జనం చెప్పికుంటున్నారు. ఐతే, ఒకర్త కేవలం ఒక కోరికే కోరాలట!” అని చెప్పింది.

“అలాగా! చాలా సింతోషం. ఆ స్వామీ జీ లోకంపొకడ తెలిసిన వుంచెజ్ఞాని అర్తి మూటాడు!” అని కర్త ణాకరం చిన్నగా నవ్వి వ్త ర్త కున్నాడు.

ఆ సాయంత్రం భానువు తి, స్వామీ జీని దర్శించడానికి వెళ్ళింది.

స్వామీ జీ ఆవు న్న, “ఏం కోరిక కోరడానికి వచ్చావు, బిడ్డా!” అని ప్రశ్నించాడు మృదువైన కంఠస్వరంతో.

భానువు తి కంగారు పడింది. ఏం కోరిక కోరాలో చప్పిన తేల్చుకోలేకపోయింది. కొంచెంసేపు ఆలోచించి, “స్వామీ, నేను కామితానికి వచ్చిన కొత్తలో, డబ్బు ఇబ్బందులతో ఎన్నో కష్టాలు పడ్డాను. నా కూతురుకు కోటిశ్చర్య భర్తగా లభించాలని ఆశిర్వాదించండి,” అన్నది.

స్వామి జీ వుండహాసం చేసి, “కోట్లు వుందే చాలా? అతనికి సంతానయోగులతో పాటే, అస్త్రీలంతా పిల్లలతోలే గదా!” అన్నాడు.

భానువు తికి లది నిజమనిపించి, “అయితే, సంతానయోగుల వున్న అల్లుడిని అన్నగ్రహించండి,” అన్నది.

“సంతానయోగు మూడేసిరిపోతుందా? అతను మీ అమ్మాయిని అమ్మగా చూసి కోవద్దా?” అని అడిగాడు స్వామి జీ.

భానువు తిపిరిపిరివిధాలుగా ఆలోచిస్తూ, “పూ అమ్మాయిని చాలామంది చూసి కునేవాడే, అమెకు భర్తగా వచ్చేలా చేయండి,” అన్నది.

“అతను అమ్మగా చూడవచ్చు! మీ అమ్మాయికి అతనులే ఇష్టం లేకపోతే కామితం

మీ ఖంగా మూడవు కదా. అతను అనాకారి అయి మూడే, మీ అమ్మాయికి అతడి మీద అయిష్టం ఏర్పడవచ్చుగదా?” అన్నాడు స్వామి జీ.

భానుమతికి ఆలోచనలతో తల వేడెక్కి పోయి, ఎట్లా తేల్చుకోలేక, “అందగాడు పూకు అల్లుడు అయ్యేలా కర్ర టించండి,” అన్నది.

“అందగాడు అల్పాయుష్కుడైతే ప్రయోజనం ఏమిటి?” అన్నాడు స్వామి జీ.

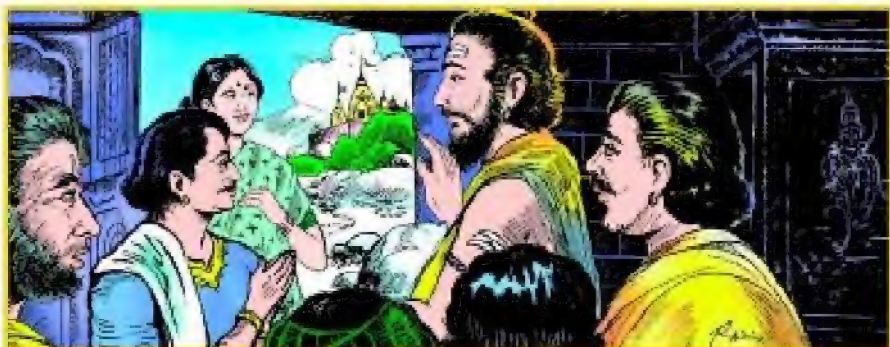
“స్వామి! నాకు వరం ఏమని కోరాలో పాలు పోవడంలేదు. రేమిపూ ఆయనను పింపిస్తాను. వరం ఆయన నకి ప్రసాదించు,” అంటూ భానువు తి హిడామతిగా ఇంటిదారి పట్టింది.

ఆ మర్నాడు అమె పోరు భరించలేక, స్వామి జీని చూడవచ్చాడు, కర్ర టాకరం.

“మరుకోర కో, బిడ్డా!” అన్నాడు స్వామి జీ.

“పూ అమ్మాయికి అన్నివిధాలా తగిన వాడిని వరుడిగా ఆశిర్వాదించండి!” అని కోరాడు కర్ర టాకరం.

“తథాస్తి!” అంటూ చిర నమస్కరించి చాడు స్వామి జీ.

మనదేశం గురించి తెలుసుకుందాం

1. పు నదేశంలో మొ ట్టమొ దటి వి ద్యు త రైలు కల్యాణ్-పూణేల మధ్య నడిచింది. ఆ రైలుకు పెట్టిన పేరు:

ఎ) కల్యాణ్ రాణి
బి) పై ణే ఎక్స్ ప్రెస్
సి) డెక్కన్ క్వీన్
డి) వింధ్య రాణి

2. 'విస్పిరింగ్ గ్యాలరీ' సిందర్బించడానికి మనం ఎక్కడికి వెళ్ళాలి?

ఎ) గోల్ గుంబజ్ (బిజాపూర్)
బి) హావూ హిల్ (జైపూర్)
సి) అజంతా గుహలు (ఔరంగాబాద్)
డి) తాజ్ హిల్ (అగ్ర)

3. ఫీల్డ్ సేటి ఏ నగరంలో ఉన్నది?

ఎ) న్యూ ఢిల్లీ బి) కాన్పూర్
సి) హౌరాబాద్ డి) గౌహతి

5. ఈ చిత్రానికి సింబంధించిన విచిత్రం ఏమిటో చెప్పగలరా?

6. ఇప్పియ భారతరైల్వే 150 వ సిం.వేద కల్ప జయ పితుంటు న్నది. ఈ సిందర్బంగా రూ పొందించిన 'పు స్కెట్-బరే మి ట్' చెప్పగలరా?

ఎ) ఆపి ఎ బి) భోలు
సి) ఛోటా డి) భాలు

(సమాధానాలు పచ్చే సంచికలో)

4. ఈ వ్యక్తి ఎవరో గు ర్తించగలరా? ఒక భారతీయు డితో కలిసి ఒక విల ణమై న్న కార్యాన్ని సాధించాడు. దానిని ఇటీవల వాళ్ళ కొడుకు ఆనస సరించాడు.

మే క్విజ్ సమాధానాలు

1. సీవ్లా.
2. గోదావరి.
3. ఢిల్లీలోని 'ఇండియా గేట్' వద్ద సీతల్ రేమానిపు ద్రం, ఆరు నెక భవనసిపు దాయం ముంబాయి లోని 'గేట్ వే ఆఫ్ ఇండియా' వద్ద కనిపించే ద శృం.
4. గంగానదిపై ధు గా నిర్మించబడి ఉన్న 'హౌరా బ్రిడ్జ్' (వంతెన).
5. సీవ్లా.

విఘ్నేశ్వరుడు

శతంజయుడు ఎలుకతో చతురకవర్మను ధూరంగా చిన్న ఇంటికి తరివి, “నమోః పూవు ధ్యం ఉండవలసినవాడివి కామానీ ఎలుక వాహనుడైన విఘ్నేశ్వర భక్తికి తగ్గట్టు, ఆ వాహనంజాతిదే నీకు తగ్గ ఇల్లాలు! నీ ఇల్లాలు అస్థిర్యంపెళ్ళగా ఎవరికీ కనపడకుండా ఉండే అంతఃపితకాంతగా ఉండడానికి ఇంటినిండా ఎలుక బిలాలు ఉన్నవిలే!” అంటూ ఎకసక్కెం చేశాడు.

చతురకుడు తండ్రివూటలకు ప్రశాంతంగా, “తండ్రి, కుమారులందరికీ పేళ్ళిచ్చేయడమనేది చాలా గొప్ప విషయం! ఎవరికెవ్వరో అది ఏనాడో రాసేపేట్టిందే అంటారు. మన చేతుల్లో ఏమీ లేదు! అంతా ఆ పాపపుష్పరని ఇప్పుడు!” అన్నాడు.

చతురకుడు ఉత్తమ గ్రంథాలను చదువుతున్నప్పుడు చుట్టూ కపిక్కునే చేరి వింటూండేది.

చతురకుడు పాపపుష్పర భక్తి అర్చిస్తూన్నప్పుడు నోటితో చిన్న చిన్న పిళ్ళలు అందించేది. చతురకుడు తిన్న తర్వాత పేడితేనే తినేది. అలా కాలం గడుస్తూండగా వినాయక చవితి దగ్గరికి వచ్చింది.

అందరూ ఇళ్ళకు వెళ్లవేసి ధాన్యాలు దంపు కొంటున్నారు. చుట్టూ కరాత్రికి రాత్రి ఎలుకలన్నిటినీ పీలిచింది. ఎలుకలు తోకలు పుంచి ఇంటి గోడలకు సున్నం కొట్టాయి. పళ్ళతో సైపాట్టు వేలిచి ధాన్యాన్ని మెరికల్లా బియ్యం చేశాయి.

వినాయక చవితి ఉదయం నాచుకుని వదిలవు స్వయంగా నదీతీరానికి వెళ్ళి బంగారం బిందెలతో నదీజలాన్ని నెత్తినెత్తుకొని వస్తానన్నాడు.

అది చూసే చతురకుడు కొద్ది విచారం కనబరిచాడు.

చుళుకవెంటనే బిందెలో దూరి దొర్లించు కుంటూ నదీతీరాన్ని చుర్ర కుని ఇవతలకిఁజ్ఞు కొండుతబిందెనూ, పొంగిపోర్లి ప్రివహిస్తొన్న నదిని ఒకసారి తేరిపార చూసి ఒక్క ాణం హితాశురాలై, “బిందెనెతే దొర్లించు కొచ్చావు గాని, నీళ్ళలా వుం చగలను? బిందెతో ఎలా మోసుకెళ్ళగలను? అవివేకురాల్సి, పినికి మాలినదాన్ని, నేనెందు కు బ్రతికి?” అని అను కుంటూ వేదనతో తలను అక్కడున్న రాతికేసి బలంగా కొట్టుకొసాగింది.

మిల్లుశ్వరుడు అక్కడ ప్రిత్యక్షమై, ఎలు కను చేతితో వుర్చుగా నివురాడు. శాపి విమోచనమై ఎలుకరూపు మాయమై దేవ కాంత కళ్యాణకింకిణి నిజరూపంతో మిల్లు శ్వరుడి పాదాలవిడు భక్తితో ప్రిణవిల్లి, ఆనకవిధాల స్మృతించింది. మిల్లుశ్వరుడు సంతోషించి కళ్యాణకింకిణిని ఆశీర్వదించి అంతర్ధానువు యోగ్యుడు.

కళ్యాణకింకిణి నీళ్ళ బిందెను తలకెత్తుకొని వయ్యారంగా నడిచి వెళ్తుంటే, దారి పొడమూ ప్రిజలు బొవ్వుల్లాగ నిల్చుని చూస్తూ, “ఎవరి దేవస్విందరి? ఎవరింటికి వెళ్తున్నది?” అని విన్నపిస్తూ ఉన్నది.

చుర్ర కవర్మ వదినలు కళ్యాణకింకిణి తమ చిన్నపు రిది ఇంటిలోకి వెళ్ళడం చూసి, వుఖాలు వేలాడదీసి కున్నారని.

శతంజయ్యుడు తన అజ్ఞానానికి తనే సీగ్గుపెడి, చుర్ర కవర్మను నితీసివేతంగా రాజువుందిరానికి తోడ్కొని వచ్చాడు.

చుర్ర కుని అన్నలు తండ్రితో, “వూకూ అలాంటి ఎలు కలతోనే ఎందు కు పేళ్ళిళ్ళు చేయ లేదు ? అలా చేసేఉంటే వూకూ అప్పి రులే తయరై వచ్చి ఉండేవారు కదా!” అని గడ్డించి అడిగారు.

ఇట్లు వంటి తెలివివూ లిన కొడుకుల కోసేవూ నేను సిర్వశక్తులూ ధారవసే సామ్రాజ్యాన్ని ఆర్జించిపేట్టింది! అని శతంజయ్యుడు విరక్తిపోంది తపిస్తూ చేసి కోదానికి అరవ్యా లకు వెళ్ళిపోయాడు.

చుర్ర కవర్మ అన్నలు అసంతోషి ప్రి పిరిస్పిర ద్వేషాలతో కలహించి యుద్ధాల చేసి కొట్టుకు చచ్చారు.

ఆ తరువాత కొన్నాళ్ళకు ఎంత వడ్డంటు న్నా వినక, ప్రిజలు చుర్ర కవర్మను తమ రాజుగా ప్రికటించు కున్నారు. చుర్ర కవర్మ పాలనలో ప్రిజలు ఏకొరత లేకుండా న్ని ఖశాంతలతో జీవించారు.

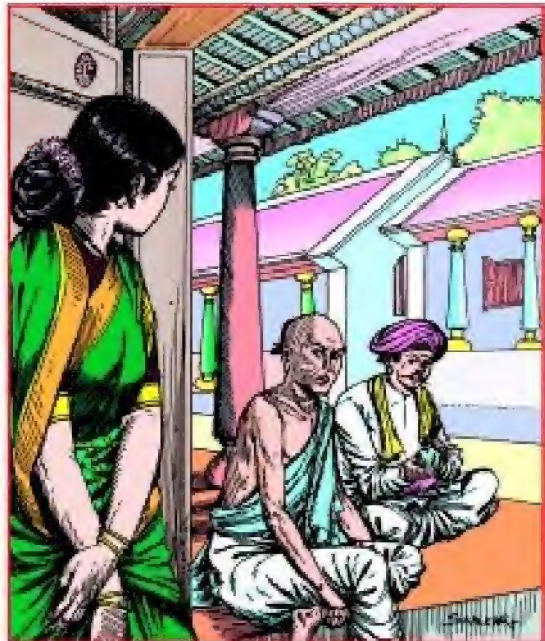
చుర్ర కవర్మ కళ్యాణకింకిణిబారు న కళ్యాణి అనే వు రొక గొప్పెగురూన్నినిర్మించాడు. అతనికి కళ్యాణకింకిణి వలన నలు గురు మిత్రులు

కలిగారు. వారు చాళుక్యులు గా పీలు ప బడ్డారు. ఆ విధంగా చాళుక్యరాజ వంశాలకు మూలపురుషుడైన చళుకవర్మ కాలంలో వాతాపీనగరం అనేక దేవాలయా లతో, ప్రాకారాలతో శోభిల్లింది. కళలకు కాణాచిగా, విద్వాంసులు పిండిత్రులకు అటపిట్టుగా, భూతలస్విగ్గం అనిపించు కుంది. నగరాధిదేవతగా విష్ణుశ్వర థ ఆరాధింపబడ్డారు. ఉత్సాహిల్పానికి ప్రాపూణికమైన ఆలయపుంటపిల్లలన్నీ చూడ్డానికి దేశం నలుమూలల నుండి రాజులు మైదలు కొని సామన్య యాత్రికుల వరకూ ఎల్లప్పుడూ మ్నొందేవారు.

చాళుక్యులు నాలుగై దిక్కులారాజ్యాలు ఏర్పరచుకొని పాలించారు. చాళుక్యవంశ రాజులు శాఖోపిశాఖలుగా దేశపుంతటా వ్యాపించిరాజ్యాలు ఏలారు. వాతాపీనగర వారా వాతాపీచాళుక్యులనీ, కళ్యాణినగరాన్ని పాలించినవారు కళ్యాణిచాళుక్యులనీ, మేగినేలినవారు మేగిచాళుక్యులనీ, తూర్పుచాళుక్యులు, పిల్లిచాళుక్యులు, నర్రాష్ట్ర చాళుక్యులుగా బుర్రెందారు. కాలక్రమేన వాతాపీని బాదామి అని కూడా మ్యమోరించారు.

విష్ణుశ్వర వినోద గాథలు
వాతాపీగణపతిగా విష్ణుశ్వర థా, విష్ణుశ్వర థాత్రంగా వాతాపీనగరపురాదేశాంతరాజుల మ్రొగుతూ న్న కాలంలో, పావనమిశ్ర థ అనే పిండిత్రు థ సాయంకాలాల్లో వాతాపీగణపతి ఆలయపుంటపిల్లలకు విష్ణుశ్వర థికి సంబంధించిన కథలను చెపుతూండేవాడు.

పుంటపిల్లల గోడలపై విష్ణుశ్వర థిగాథలు చిత్రాలుగా చిత్రితమై ఉన్నాయి. ఆ చిత్ర

పుల్లో వినోదకరమైన ఒక చిత్రాన్ని ఒక పిల్లవాడు గురువుకు చూపించి ఆ కథ చెప్పుచున్నాడు.

పావనమిశ్ర థ కథ ప్రారంభించాడు :

ఒక నగరంలో సిత్యశర్మ, లోభగ్రస్త ఇర్రగ్ర పొరగ్రన ఉండేవారు. లోభగ్రస్త థి అనిబుర్ర లాభగ్రస్త థి. కాని అతని లోభితనానికి, అత్యాశకూ ఊళ్ళోవారంతా లోభగ్రస్త అనే స్థిరపరిచారు.

సిత్యశర్మ, లోభగ్రస్త రోజూ శివాలయానికి వెళ్ళేవారు. సిత్యశర్మ గర్భగుడిలోకి వెళ్ళే దారిలోనే ఉన్న విష్ణుశ్వర విగ్రహం పుంపుప్రిణమిల్లి స్థాత్రగానం చేశాక శివదర్శనం చేసుకొని వెళ్ళేవాడు.

లోభగ్రస్త థి గర్భాలయం ప్రవేశిస్తానే శివలింగం పుంపు సాగిలిపిడి కోటిలాభాలు చేకూర్చుచు ని చాలామీలలాగే ధ్యానిస్తూండే వాడు.

ఒకనాడు సిత్యశర్మ శివదర్శనం చేసి కొని వెళ్తుండగా, లోభగుప్తుడు వస్తూన్న సమయంలో నుది పొబ్బుస్వర డిటో, “పొబ్బుస్వరా! నీ భక్తుత్వ సిత్యశర్మ చాలా డబ్బు అవసరంలో ఉన్నాడు. అతణ్ణి ఆదు కోవలసిన అవసరం లేదా?” అన్నాడు.

“ఔనోయ్, నుది! తప్పిక ఆదు కుంటావు. ఈ సాయంకాలానికి అతనికి వెయ్యి వరహాలు అందిస్తున్నావు. సిత్యశర్మ ఇంట్లో శుభ కార్యం నిర్విఘ్నంగా జరుగుతుంది!” అని పొబ్బుస్వర డిటో అన్నాడు.

రాతి విగ్రహాలు మూట్లాడు కుంటున్న వూటలు ఆశ్చర్యంతో లోభగుప్తుడిని, “ఐం ఆలస్యం చేయ కుండా పిర్ గు పిర్ గు న సిత్యశర్మ ఇంటికి వెళ్ళి, “శర్మా, శ్రవ్వేదో అవసరంలో ఉన్నట్టుంది. ఐదు వందల వరహాలు ఇస్తావు, తీసికో!” అని చెప్పి వెళ్ళి డబ్బు తీసికొచ్చాడు.

సిత్యశర్మ, “అయ్యో గృహిణీ! నిన్ననే కదా అసిలు వడ్డీలతో వీరిచ్చిన రుణం తీర్చక పోతే ఇల్లు ఖాళీచేయమని చెప్పారు. ఈ అర్బుదు వందలూ ఎలాగ తీర్చగలను?” అన్నాడు.

లోభగుప్తుడు, “అదా నీ సిందేహం! ఈ ఐదు వందలు తీసి కుని సాయంకాలానికి నీకు లభించిన మొత్తం ఎంతయితే అంత నాకు ఇస్తావా!” అన్నాడు.

సిత్యశర్మ తటపిటాలు స్తొందే, అతని భార్య, “వుండు ఆ ద్రవ్యాన్ని తీసికోండి, అవతల పేళ్ళవారు చాలా పుష్కరార్జుని ఉన్నారు!” అని ప్రోత్సహించింది.

సిత్యశర్మ కుమార్తెకు అప్పుడే పేళ్ళ కుది రింది. వర్ష డి తల్లి తండ్రీ అర్బుదు వందల వరహాల విలువ వేల నగలు పీల్లదానికి పేట్టలని పట్టుబట్టాడు.

సిత్యశర్మ లోభగుప్తుడితో, “అయ్యో, సాయంకాలానికి నాకు లభించింది ఇవ్వడానికి నాకెలాంటి అభ్యంతరమూ లేదు. కాని, అలా లభించే ఆస్కారం ఏదీ లేదు...” అంటూ నసి గుత్తాండే, లోభగుప్తుడు, “అదుతా వదిలెయ్యి, వును ఇర్ర గు పోర్ర గు వాళ్ళం! ఇప్పిత్తు నేస్తూ తర్వాత వు వ్విస్తామా ఈ మాత్రం దానికి మొహమాటపడకు!” అంటూ ఐదు వందల వరహాల వూట సిత్యశర్మ చేతపట్టాడు. సిత్యశర్మ సిత్యసింధు డని లోభగుప్తుడికి బాగా తెలుసు.

సాయంత్రం ఔత్తు న్నదికాని సిత్యశర్మకు ఏ వరహాలూ అందిన సూచన కనిపించలేదు. లోభగుప్తుడు కంగారు పిడ్తు దేవాలయానికి పిరుగెత్తి, విఘ్నేశ్వర విగ్రహం తొండం

పిట్టకొని లాగతూ, “ఏమయ్యా, పిట్టస్వరా! సిత్యశర్మకు మెయ్యి పరహాలు త్వరగా ఇప్పించువు రి...” అని అంటూ ఉండగా అతని అరచేయి తొండుసింధు న ఇద్దరు కుమార్తెలు తీర్చుకుంటూ తొండు పురింత గట్టిగా బిగించి నొక్కి పిట్టించి.

నొప్పితో లోభగ్రుష్టతు కిరకిరలాడిపోతూ రి, “సిత్యశర్మకు మెయ్యి పరహాలు ఎంత త్వరగా ను మ్మా ఇప్పిస్తా అంత త్వరగా నీకు విడుదల!” అని విగ్రహం నుండి గొంతు వినిపించింది.

లోభగుప్తుడు రెండో చేత్తో నెత్తీ నోరూ బాపు కుంటూ, “అన్యాయం దేమూ, అన్యాయం! ఇదు వందల పుండ్ల ఇస్తాని గదా!” అని పేదబొబ్బలు పేట్టాడు.

“అదా సింగతి! ఇదు మందలు ఇచ్చి మెయ్యి పిట్టకొని పు నాయా సింగా అల్లుడు మందల

పరహాలు కాజేడ్డావు ని ఎత్తువేశావన్నమాట! ఆశాపాతకుడా, నీవు రాశకు ప్రాయ శ్చిత్తంగా సిత్యశర్మకు పు గతా ఇదు వందలూ ఇవ్వడమే గాకుండా, అతడికిచ్చిన రుణాన్ని చెల్లు పెట్టి, అతని కుమార్తె వివాహం నీ స్వంత ఇంటి పేళ్ళలాగ జరిపించు! అప్పిడే నీకు విడుదల!” అని పిట్టస్వర విగ్రహం నుంచి గంభీర గడ్డన వినిపించింది.

లోభగ్రుష్టతు “బాలమీద తనవారిని పీలిపించి, సిత్యశర్మకు పు గతా ఇదు వందల పరహాలూ ఇప్పించి, అతని రుణానికి చెల్లు పెట్టించి, అతని కూతురు పేళ్ళు ఖర్చుతూ పేట్టుకుంటాను ప్రియాణం చేశాకనే అతని చేయి ఇవతలికి వచ్చింది.

లోభికి పుండ్ల శాస్త్రీ జరిగిందని ఊరు ఊరంతా చెప్పికున్నార.

లోభగుప్పుడు సత్యశర్మ కుమార్తె వివాహాన్ని స్వంత కూత్రుర్ర వివాహాలాగవైభవంగా జరిపించాడు . అప్పట్నుంచి బుద్ధి తెచ్చుకొని లోభగుణాన్ని విసిర్చించి, అన్యాయంగా అర్జించిన ఆస్తిని ధర్మకార్యాలకు వినియోగించి, విబున్న శ్వర దేదవు కు పాత్రుడై, గొప్ప ధార్మికుడని పేరుకు కున్నాడు .

కథ వు గించి పావనవు శ్రుత పాబ్బుశ్వర ప్రసాదాన్ని తెచ్చి పీల్లలకు పించాడు . పీల్లలు ప్రసాదాన్ని నోట్లో వేసి కొని ఆనందంగా కేరింతాలు కొడుతూ ఇళ్ళకు పరుగెత్తారు.

పు రొక సాయంత్రం ఒక బాలికవుంటపింగోడలపేగల పు రో అందవైన చిత్రాన్ని చూపించి కథ చెప్పమన్నది. పావనవు శ్రుత ప్రారుబించాడు :

కళ్యాణనగరంలో కలహికంటి అనే ధనికురాలు , కొడలు పిట్టలంటి నుంచి ఎక్కువగా నగలు పేట్టుకురాలేదని సాధింపితో రాచిరంపాన పేట్టి పేట్టి, చివరకు నిర్దాణంగా వెళ్ళగొట్టింది.

కలకంటి అని నావు కరణం చేయ బడిమ్మిటికీ కలహికంటిగావర పొందిన ఆధనికఅత్త కొడులు సాదామిని, పుద్దుడు దుఃఖంతో షుట్టి

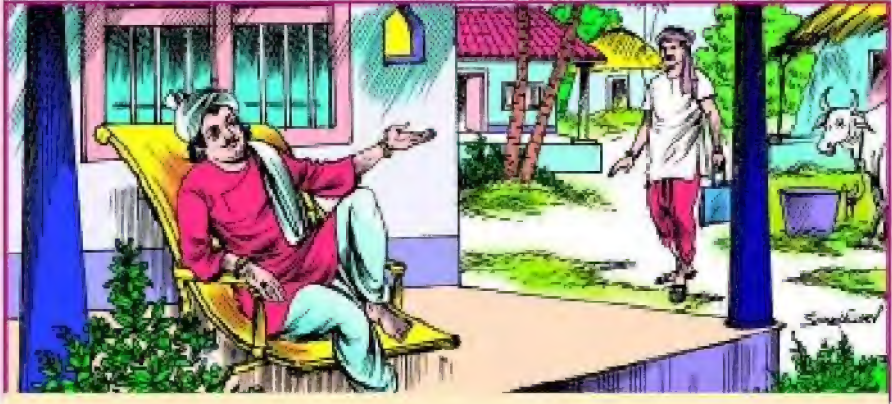
టికి బయలు దేరి దారి తప్పి అరణ్యంలో పిడి, ఆకలితో అలమటించిపోతూ ఒక వెలగచెట్టు దగ్గర పిడిపాల్చింది.

తను పుట్టినంటికెళ్ళి కూడా ప్రయోజనం లేదు . తన పేళ్ళికి చేర్చిందిన నగలకే తండ్రి అప్పిలపాలయ్య శ్రుత . పు రి నగలు పేట్టలేదు . అంచేత ఆ కీకారణ్యంలో చాపడవు పు లు ! అనుకుంటూండగా చెట్టు నుండి ఒకవెలగ పిండు రాలి దొర్లకుంటూ , అందు కోపు న్నట్లు అమె చేతి దగ్గర అగిపోయింది. దాన్ని పట్టు కొని నోదావి ని లేచికుర్చుంటుండగా పూ వి అదిరేలాగ ఒక పేడ్ల ఏనుగు పిత్త గు న రావడం కనిపించింది.

నోదావి ని చిన్నతనం నుంచి పాబ్బుశ్వర డిప్పగొప్ప భక్తి విశ్వాసాలు కలది. పాబ్బు శ్వర ణ్ణి తలపు కొని ఏనుగు పాదాల కింద పిడి చావాలని ఎదురు వెళ్ళింది. ఏ నుగు తక్కున అగిపాల్చింది.

ఏనుగు సాదామిని చేతిలో ఉన్న వెలగ పిండు ను తొండంతో తీసి కొని నోట వేసి కొని, దీవిన్తిన్నట్లుగా తొండంతో నోదావి ని తల నివ్చిరి, చేర్చి పట్టుకొని తిన్నగా ఒక పేడ్ల గుహ దగ్గరికి తీసుకెళ్ళింది.

బ్రహ్మరాక్షసి పెంపుడు చిలక

వీరాస్వామి ఇంతింతనూని అవూ య కుడ్ర , తగని మొహపూటం పు నిషి. తనకు నష్టం కలిగే సివు యా ట్లో కూడా ఎదటివాళ్ళతో కాదని గట్టిగా మాట్లాడలేడత. నాలుగు వూ గజివాలన పట్టుకుని, పాలవ్యాపారం చేస్తూ భార్యా, కూత్రు తో గుట్టుగా కాలం గడిపిస్తాడు .

అతడి పై రింటి పక్కన, ఒక పాతకాలమీ పంకుటిల్లున్నది. ఆ ఇంట్లోకి కనకయ్య, కనకమ్మ అనే దంపతులు కొత్తగా అద్దెకు దిగారు. వాళ్ళ బహుగత్తువు ను పులు, దేవాంతకులు. వచ్చిన నాలుగు రోజులలోనే, వాళ్ళ వీరాస్వామి అవూ య కత్తాన్ని గ్రహించి, అతడిచేత అడ్డవెళ్ళ చాకిరి చేర్చుంచడం ప్రారంభించారు. వీరాస్వామి పట్నంలో పాలు అవూక్ర, వాళ్ళకు కావలసినవెచ్చాలు, సిర కులు తీసి కురావాలి. తెల్లవారాక రోజూ క్రమం తప్పకుండా వాళ్ళ పేరడత శ్రుభం

చేయాలి. అస్పిడస్పిడూ బావిలోంచి నీళ్ళ తోడాలి.

ఇలా మూడగా, వీరాస్వామి కూత్రు కు పేళ్ళి సింబంధం కుదిరింది. కంచీలో చీరలు కాస్త చవగ్గా దొరుకుతాయని, పేళ్ళికి పట్టు చీరల కొనిం, అక్కడికి ప్రియా ము పట్టుకున్నాడ వీరాస్వామి .

వీధి అరుగు పీద, పిడకకుర్చీలో కూని రాగాలు తీసిన్న కనకయ్య సింగతి తెలుసు కుని, “చేత్తనే వూ ఆవిడకు ఒక పట్టు చీర తీసి కురా. డబ్బు తర్వాత ఇస్తాలే,” అన్నాడ .

కుచీలో వీరాస్వామి, కనకమ్మ కొనిం కూడా పట్టు చీర కొన్నాడు . ఇంటికి తిరిగి వచ్చిన్న వీరాస్వామి ని గుర్తులలోనే ఆపి, కనకయ్య, అతడి దగ్గరపక్క పట్టు చీరలలో బాగున్న చీరను తీసి కుని, “ఈ రోజు శ్రుభం! వూ ఆవిడ భోషాణంలోంచి డబ్బు తీయడు . డబ్బు రేమి తీసి కుండు మూని,” అన్నాడు .

ఆ తర్వాత నాలుగు రోజులు గడిచినా, వీరాస్వామి కి చీర డబ్బు వుట్టలేదు . కూతురు కు గాజులు చేర్చి పంపవలసి మళ్ళుది. ఆ అవసరంలో వీరాస్వామి , కనకయ్య ఇంటి తలుపు తట్టి, “ఖర్చులో మాది అడగక తప్పిడం లేదు . పట్టు చీర తాలూకు ఐదు మందల రూపాయిలు ఇప్పించండి!” అన్నాడు చేతులు నలుపుకుంటూ .

కనకయ్య చరచరాలోపలి గదిలోకి వెళ్ళి, చీర తెచ్చి నేలకేసి కొత్త తూ, “నీకూ నీ చీరకూ ఒక నపు స్మారం! పూ ఆవిడకు నువ్వు తెచ్చిన చీర బొత్తిగా నచ్చలేదు పట్టుకెళ్ళు,” అన్నాడు కోపంగా.

ఇది విన్న వీరాస్వామి భార్య దిగాలు పిడిపాలు, “చేబడేవుంది? పేళ్ళి దగ్గర పడుతోంది. మనకు డబ్బు వెంటనే కావాలి. కంచెకి వెళ్ళి, మను ఎరిగి మళ్ళీ దు కాణదారే

గనక చీర తిరిగి ఇచ్చేసి, డబ్బు తీసుకురా,” అని చెప్పింది.

వీరాస్వామి అప్పటికప్పుడు, పూ పూలు గా వెళ్ళే రహదారి పూర్తైన కాక, త్వరగా వెళ్ళి రావచ్చునుకుంటూ, అడవి దారిన కంచెకి బయలుదేరాడు . అడవి వు ధ్యలో ఒక చోట, పట్టపిగలే చీకటిగా వుండే పెద్ద మురిచెట్టు గుంపు కొమ్మలలో ఒక బ్రహ్మరాసి కామితం మాటు న్నది. అది వు రి ఊడలను ఊయ లగా కడు తూ , వు ధ్య వు ధ్య రకరకాల జంతు మా తోళ్ళకు రుంగులు వేస్తూ, కూతురు పేళ్ళి పిన్నల్లో సితవు తవు మళ్ళీ న్నది.

అది వీరాస్వామి ని చూస్తూనే కళ్ళారచేసి, “బెరా, కలికాలం! పట్టపిగలే, నా అంత బ్రహ్మరాసి నివసిస్తాన్న ఊడలవు రికేసి వచ్చావు. నువ్వెవ్వెనా దుస్సాహసీవా లేక అవూయ కుడివా?” అన్నది.

వీరాస్వామి , బ్రహ్మరాసిని చూస్తూనే గజగజలాడు తూ, చేతులు జోడించి, “రాసి పూర్ణ, నన్నుంచేయ కు. ఒక్కగానెళ్ళ కూతురు పేళ్ళి పిన్నల్లో మన్నాను,” అంటూ జరిగింది చెప్పి, “పట్టు చీర తిరిగి ఇచ్చి డబ్బు తెచ్చు కునేందుకు కంచెకి వెళుతున్నాను. త్వరగా చేరాలన్న ఆదు ర్తలో, ఈ అడవి పూర్తైన వచ్చాను,” అన్నాడు .

బ్రహ్మరాసి, వీరాస్వామి పూటలకు ఏదో అనబోయేంతలో, చెట్టుమీది నుంచి, పేళ్ళి కూతురు అలంకరణలో మళ్ళీ దాని కూతురు ఫేళఫేళవుంటూ కిందికి దూకి, వీరాస్వామి చేతి సించీలో మళ్ళీ పట్టు చీర తీసి చూసి, తల్లితో, “అమ్మా, ఈ పట్టు చీర ఎంత బామాదో చూశావా? దు ప్పిచర్యం

బదులు పేళ్ళిలో దీన్ని కట్టుకుందే పూలు వాళ్ళ కళ్ళు మెరమెరలాడిపోతాయి. ఇతడికి చీర ఖరీదు ఇచ్చేసీ తీసి కుందాం,” అన్నది సంతోషంగా.

బ్రహ్మరాక్షసి, కూతురు చెప్పినట్లే, వీరాస్వామి కి చీర ఖరీదు ఇచ్చింది. ఆ డబ్బు తీసి కుని బ్రతు కుజీమతా అను కుంటూ, వీరాస్వామి ఇంటికి తిరిగిపొవు న్నంతలో, రాసీ పేళ్ళికుత్తుర్రు, అతడి చేతికి పింజ రంలోమ్మ ఒక చిలకనిస్తూ, “దీనికి పూటలు నేర్పి ప్రాణప్రదంగా పంపు కున్నాను. నా కాబోయే అత్త చిలకల్ని, గొర్ర వంకల్నే కాదు, ఆఖర్ర కు నెతాకోకలు చేజిక్కినా చప్పరించే స్పిందట! చిలక కారణంగా అత్తతో గొడవ పడడంబదు కు! ఈ పూటలు నేర్చిన చిలకన, నుమ్మాతీసి కుపా,” అన్నది.

వీరాస్వామి, చిలకన తీసి కుని ఇంటి దారి పట్టాడు. కొంతుపిటికి అతడు ఇంటిని సిప్పి పీస్తే న్నంతలో, తన ఇంటి ముందు కళ్ళాపీజల్లు త్త న్న కనకమ్మ, అతడి చేతిలో మమ్మ చిలకన పూసీ, అడవిలో జరిగిందే వుటో అడిగి తెలుసు కుని, “అలాగా! చీర ధర నీకు మ్మింది. నాకు ఆ చీరచ్చనదు కు, నుమ్మాకంచీకి బదు డేరి, పూట్లాడే చిలకన సింపొర్లుంచామాన్యాయానికి, ఈ పూట్లాడే చిలక నాకే చెందాలి,” అంటూ, వీరాస్వామి చేతిలోంచి చిలకన లాగేసి కున్నది.

కనకమ్మ ఇంట్లోకి రాగానే, ఆమె భర్త కన కమ్మ, ఆశ్చర్యంగా చిలకనీ పూస్తూ, “ఆ చిల కన ఎంచేయ బోత్త న్నామో” అని అడిగాడు.

“పూస్తాం, ఈ చిలకతో వున జాత కాలు పూర్తేస్తాన,” అన్నది కనకమ్మ.

“చిలకతో జాతకాలు పూర్తయ్యే వుటి?” అంటూ కనకమ్మ ఆశ్చర్యపాపూడు.

“ఐతే, ఎన్నో ఎల్లందే వున రాజుగారి కుపూర్తడి ఐదో పిళ్ళనరోజు. ఘనంగా వేడుకలు జరగబోతున్నాయి. ఈ పూట్లాడే చిలకన రాకుపూర్తడికి పిళ్ళనరోజు బహి పుతిగా ఇస్తా, రాజుగార్త వునకు మోయ లేనంత బంగారం ఇస్తార,” అన్నది కనకమ్మ ఆనందంగా.

కనకమ్మ పూట పై రైచేయ గానే చిలక రెక్కల్ని తపతపమనిపిస్తూ, “అహ! ఏమి నా అద స్థిం, ఏమి నా అద స్థిం!” అని ముద్దు ముద్దుగా అంటూ పింజరం ఊచలను ఉత్సాహంగా కొరకసాగింది.

ఆ పుర్నాడే కనకమ్మ, కనకమ్మ (బ్రహ్మరాసీ పేంపిత్తు) చిలకతో రాజధాని చేరు కున్నార. రాజప్రాసాదంలో యువ

రాజు పిట్టినరోజు వేడు కల్లు ఘనంగా జర్ర గు త్తు న్నాయి . కనకమ్మ రాజుగారికి నపు స్కిరించి, “ప్రిభా! య్దు వరాజు పిట్టిన రోజునాడే, అడవిలో నానా శ్రవూ పిడి, ఈ చిలకన్లు ఇంత పీల్లగా పిట్టుకున్నావు . ఈ ఐదేళ్ళపాటూ వు ధ్దు వు ధ్దు గా వూ టలు నేర్పావు . య్దు వరాజు పిట్టినరోజు బహి వు తిగా తీసి కువచ్చావు ,” అన్నది.

కనకమ్మ వూ టలు రాజూ, రాణీలకు ఎంతో ఆనందం కలిగించాయి . య్దు వరాజు వు చ్చటపిడి చిలకన్లు చేతిలోకి తీసి కుని, “ఏదీ, నాతో వూ ట్లాడు!” అన్నాడు , దాన్ని వు ధ్దు పేట్టుకుంటూ .

ఆ వెంటనే బ్రహ్మరా సీ కూత్తు ర్న దగ్గర వూ టలు నేర్చిన చిలక, “ఆహా! ఏమి నా అద స్థిం! ఏమి నా అద స్థిం! బతికుండగా వెన్నపూసలా మిసమిసలాడిపోతున్నావు. ఘ్న కాచిన నెయ్యిలా ఘుమఘుమలాడి పోతావేమో! నిన్ను చూస్తూంటే, ఉన్న ఫకంగా విర్ర వు కు తినాలనిపిస్తాన్నది!” అన్నది, రాకువూ ర్న డి చెంపను గట్టిగా కొర్ర కుత్తూ .

య్దు వరాజు గొల్లు న ఏడు స్త్రీ, చిలకన్లు వదిలేశాడు . ఆ వు ర్న ం చిలక రివ్వా

వు ంటూ ఎ గిరిపొల్లు ంది. రాకువూ ర్న డి చెంపనుంచి రక్తపు చుక్కలు బయటపడడం వూ సీ, రాజదంపిత్ర లకు ఎక్కడలేని కోపం కలిగింది.

రాజవైద్యుడు చప్పున ముందుకు వచ్చి, రాజకుమారుడి చెంపకు చికిత్స ప్రారం భించాడు . “ఇది పోర్ర గ్న రాజ్యాల గ్న డూ ర్న ల పిని, వు హారాజా! య్దు వరాజు పిట్టిన రోజున అశ్రు భాలు పిలికించడానికి, వాళ్ళు దానికి వూ టలు నేర్పి తీసి కువచ్చావు ,” అన్నాడెక రాజోద్యోగి.

కోపోద్రిక్తుడై వున్న రాజు, అప్పటికప్పుడు కనకయ్య, కనకమ్మలకు పాతికకొరడా దెబ్బల ఇక్త విధించి, చెరసాలలో బంధించవు ని భట్ట లన్లు ఆజ్ఞాపించాడు .

కనకయ్య, కనకమ్మలకు, తావు నిర్దో ఘలమని నిరూపించుకుని, చెరసాలలోంచి విడుదలకావడానికి అర్ర వూ సాల్లు పిట్టింది. వుళ్ళి ఉన్న ఊళ్ళో అడ్ర గ్న పేట్టడానికి మొహం చెల్లక, వాళ్ళిద్దరూ వు రొక దూ రగ్రావూ నికి వెళ్ళిపోయారు.

బ్రహ్మరా సీ కూత్తు ర్న పేంపిత్ర చిలక విశ్వాన, వీరాస్వామి కి పోర్ర గ్న పోర్ర తప్పింది.

తెలిసొచ్చిన తప్పు

నెతరాటలో చిన్న వ్యాపారం చేస్తు కుంటూ బతు కుతు న్న నెతయ్య కు, కొత్తగా పేళ్ళ ల్లింది. అతడి భార్య నెత కాపిటానికి వచ్చిన నెల్లాళ్ళకే, అత్తగార త్త చీటికీ పూ టికి ఏదో ఒక చాదస్తపిత్తూ ట పూ ట్లాత్త త్త న్నదంటూ విస్తి క్కుని, అవిడను నెవ్వుదిగా పోరు గ్రూ శ్లో మూట్ల న్న ఆడబుత్త చ్చ ఇంటికి సాగనంపింది. ఇక ఇంట్లో నెతా, నెతయ్య వి గిలారు .

వాళ్ళకు ఒక పిక్కన రాజయ్య కుట్టుం బవూ , వు రొక పిక్కన సావుయ్య కుట్టుం బవూ కామితప్పుండేవి. వాళ్ళిద్దరివీ పేద్ద కుట్టుంబాలు కావడంచేత, రాజయ్య భార్య రంగమ్మా, సావుయ్య భార్య సూ రమ్మా నెతన వుంచి చేస్తు కుని, అవసరానికి కావ లసిన ఉప్పి పిప్పి పిట్టకుపాదావు ని పూన వార్త . అయితే, గత సిుదైన సీత, కవుగ్గా కబుర్ల చెప్పేదిగాని, చెల్లెల్లూ త్రం ఏవు ర్త పొట్ట న కూడా విదిచ్చేది కాదు !

ఇలా ఉండగా-మై దట్లో బాగానే కాపితం చేసిన నెతయ్య దంపితల్ల కు రాను రాను పూ టా పూ టా రావటం ప్రారంభించింది.

సీతకు పనుందో బద్దకం. రెండు పి ట్లా వంట చేసు బదు లు , ఏకంగా ఒక్కసారే వండిపేడ్చేస్తూ, పినితోబాట్లు ఖర్చుకూడా కలిసొస్సింది గదా అని ఆమె ఆలోచన. కానీ, రాత్రి పోర్తు పోయ్యేదాకా దు కాణంలో పినిచేసే వచ్చే నెతయ్య, భార్య విస్తీట్లో వడ్డించిన భోజనం చూసే విస్తి క్కుంటూ , “ఏ పి టకాపి ట పిడికెడు బియ్యం ఉడక్కేస్తా, నీ సొమ్మేం పొత్తుంది? పూ అవ్వు ఏనాడూ నాకిలాంటి వద్దికూడు పేట్టలేదు!” అనేవాడు .

ఆ పూ ట వింటూనే నెత గయ్య వు ని, “నన్నవ్వి అవ్వా అలాంటి జవ్విందారీ పన్నన్నీ చెయ్యడంవల్లే, నా బతుకు ఇంత కష్టంగా మూది. పూ పేద్దవ్వు కూత్తర మొగు డికి మూడెకరాల వ్యవసాయమే దిక్కు! అయ్యి తేను, పేళ్ళిలో పేట్టిన ఆరు త్త లాల బంగారు కాక, పేళ్ళల్లి వు వుటగా మూణ్ణెల్లు తిరిగే సరికల్లా, రెండు త్త లాల మ్మ త్యాలహారం చేయించాడు. పగలూ రాత్రి వ్యాపారం వెలగ దెత్త త్త న్నా పేళ్ళిలో పూ డు త్త లాల బంగారం పేట్టడానకే, వీ తల్లి కొత్త కులిద్దరూ పూ టి

ముక్కు తిప్పుకున్నారు. పెళ్ళయి ఆరైల్లు కాషిన్నావు శ్రీ ఒక కాణీ బంగారు కూడా ఎరగనన!" అంటూ గుక్కతిప్పికోకుండా దండకం చదివేది.

అంతే! "ఇంట్లో పూటా పూటా పేరిగి చిలికి చిలికి గాలివాన అయ్యేది. ఒకసారి ఇలాగే ప్రారంభమైన చిన్న గొడువతో సీతయ్య బాగా రెచ్చిపోయి, "నీలాంటి గయ్యోళిదాంతో కాపిరం చేసుకుంటే దిక్కులేని వాడిలా ఏకాకి బతుకు బతకడమే, నాకూ నీ ఇం! ఫో, ఎక్కడికిపోతావో ఫో!" అంటూ భార్య రెక్క పట్టుకుని విసిరి గా గడమికి తోశాడు.

ఇంపుకు నెత బాగా ఉక్రోశిపిడి, గబ గబా నాలుగు చీరలు పూటగట్టుకుని, "ఇదిగో పోతున్నా! కాకిలాగే బతుకుతావో, హింసలాగే బతుకుతావో, నీ ఇష్టం వచ్చినట్లు బతుకు. నువ్వీ నీ అంతట నువ్వీ బతికూలి

తీసి కువచ్చేదాకా, నీ గడమిలో కాలు పేడితే అడుగు!" అంటూ గట్టిగా అరిచి చెబుతూ గడమి దాటేసింది.

"నిన్ను బతికూలి తీసి కురావడమా? అలాంటిపని కట్టకూడాలన్నది. నా బతుకు నేను నువ్వూ బతుకుతాను. ఇక ఫో," అంటూ నెతయ్య కూడా గట్టిగా కేకపెట్టి చెప్పి, దూరం నెత్తు మీళ్ళూ నీ కున్నాడు.

నాలాంటి జరిగిందేమిటో ఇంపు గూ పోతున్నది అకు తెలిసిపోయింది. తర్వాత ఒక గంటలు నా గడమకుండాన, రంగమ్మ వేడివేడి గారెలు, అల్లప్పిచ్చడి తెచ్చి, నెతయ్య వుండు పేట్టి, "తప్పుపూట, ఒక్కడివే ఏంపాట్లు పిడుతున్నావో అని ప్రాణం కొట్టుకుపోయిందంటే నువ్వూ! ఆకలిపి దడుంటావని, గారెలు వస్తూనే పిట్టకొచ్చాను. వేడివేడిగా తిన్న!" అన్నది.

అల్లప్పిచ్చడి పువ్వు పువ్వు లూ, వేడివేడి గారెలూ సీతయ్య నోరొరిందాయి. అతడు పశ్చాత్తాపం అందుకుని వెంటనే ఒక గారెముక్క తుంచి నోట్లో వేసి కున్నాడు.

రంగమ్మ అనందంగా అతడికి పూస్తూ, "తప్పుపూట, ఒక చిన్నపూట అడుగు తాను. ఏమీ అనుకోవడమా?" అంటూ నేర్పుగా వుండరికాళ్ళకు బంధం వేసి, "నీ పై నోడ లికి ఇవాళ పేళ్ళిచ్చామి. శుభమా అని ఇవాళ బిడ్డ మెడలో పెయ్యడానికి, ఒక అరతులం గొలుసుకూడా లేదు. బోసి మెడతో పిల్లన ఎలా పూవించాలా అని, నిన్నటి నుంచి ఒకే బాధపిడుతున్నాను. నెత గొలుపు ఒక్కసారి ఇస్తేవా, పేళ్ళివారు గడమి దిగిన నువ్వే! ఇం, నీ గొలుపు నీకు పిమ్మల్లో పేట్టి తిరిగి ఇస్తాను. అన్నట్లు, పేళ్ళివారు వచ్చేవేళకు నువ్వూ కూడా రావాలి నీ పూ! దగ్గరుండి

పూపిల్ల జరిపించి, పూ తోబాడే నాలుగు మెతుకులు తిని వద్దవుగాని,” అన్నది.

ఎంతో ఆత్మీయంగా మన్న రంగమ్మ పూటలు, పేళ్ళాం మీద వుండిపోతున్న నెతయ్యపు నసి కు చాలా సంతోషం కలిగించాయి. అతడు తక్షణం లేచి వెళ్ళి, పెద్దలో మన్న నెత గొలుపు తెచ్చి, రంగమ్మ చేతిలో పేడ తూ, “పిట్టుకెళ్ళ అక్కయ్యా! ఖంగార పిడకు, తావెగా ఇద్దు మానలే,” అన్నాడు.

రంగమ్మ ఆనందంగా, “పూ నాయన, పూ తండ్రీ!” అంటూ గొలుపు అందుకుని, చెంగున ముడివేసుకుని వెళ్ళబోయింది.

సిరిగ్గా అప్పిడే గుమ్మంలో అద్ద గుప్పెట్టిన ఒక నడివయస్సు వ్యక్తి, రంగమ్మను నిశితంగా చూస్తూ, “ఎవర్రా అబ్బాయ్, ఈవిడ? ఏమిటి తావెగా ఇద్దు మానలే అంటున్నావో?” అంటూ ప్రశ్నించాడు.

హఠాత్తుగా వచ్చిన పినతండ్రీ వెంకటేశం రాక నెతయ్యకు ఆనందాన్ని, రంగమ్మకు గాభరానూ కలిగించాయి.

వెంకటేశం విషయం తెలుసుకుని రంగమ్మ వైపు తిరిగి, “ఆ గొలుపు నెతది కాదమ్మా, నా కూతురిది. పేళ్ళలో కోడలికి పేట్టడానికి, అరత్తులం గొలుపు సేనా చేర్చుంచలేకపోయానని పూ వదిన, నా కూతురై గొలుపు అర్ర మా తీసి కుంది. ఇప్పిడతూ నా కూతురు కు కూడా పేళ్ళు కుదిరింది గనక, ఆ గొలుపు అడిగి పిట్టుకుపోదావు నే వచ్చాను,” అంటూ చెయ్యి జాపాడు.

పినతండ్రీ ఎంతో ధాటిగా చెబుతున్న అబద్ధాన్ని విని నెతయ్య విన్నపిస్తాడు. అయినా, అతడన్నదాన్ని కాదనలేక అయోవుయ్యంగా చూస్తూండగానే, రంగమ్మ మొహం

మాడ్చుకుని గొలుసు తీసి వెంకటేశం చేతుల్లో విసిరినట్టుగా పడేసి విసవిసా నడుస్తూ వెళ్ళి పోయింది.

రంగమ్మ గుమ్మ దాట తూండగా, సూరమ్మ చేతిలో ఒక పెద్ద ఖాళీపాత్ర పిట్టుకుని లోపలికి అడుగుపెట్టి, అక్కడ ఎదురైన వెంకటేశాన్ని చూసి తడబాటుగా అగిపోయింది.

“ఎవరమ్మాను వస్తా? ఏం కావాలి?” అని వెంకటేశం వుర్రాడగా సూరమ్మ ప్రశ్నించాడు. ఆ ప్రశ్నకు సూరమ్మ రింతగా తడబడతూ, “ఇంట్లో బియ్యం నింపు కున్నాయి. పిల్లలు ఆకలంటూ గోల చేస్తున్నారు...” అంటూ ఏదో చెప్పబోయింది.

అమె మాట ఇంకా పూర్తి కాకుండానే తెరచిమన్న పేరటి వాకిట్లోంచి నెతసి డీగాలిలా లోపలికి వస్తూ, “అంతా శుద్ధ అబద్ధం! నిన్న సాయంత్రమే నీ పేడ్లకోడు కు ఇంతలామా

బియ్యం పూట ఎత్తుకు రావడం, నేను కళ్ళారా చూశాను,” అంటూ భర్తపై తిరిగి, “చాలాపిట్టైందీ నేనూ, పూవు య్యగాలా కిటికీ పక్కన నక్కిమాడి లోపల జరుగుతున్న దంతా చూస్తూనే మూలం. నేను లేకపోవడం చూసి ఇరుగూ పొరుగూ మిమ్మల్ని ఎలా పూవు చేస్తున్నారో చూశారా?” అని అడిగింది.

ఉహించని నెత రాకకు స్థిరమైతే బాట్లు, నెతయ్య కూడా తెల్లబోయాడు.

స్థిరమై వెళ్ళిపోయాక వెంకటేశం, నెతయ్య నెతమైతే, “చూశారా, సిహనుగా అన్యోన్యతను పేంపు కుంటూ బతుకులు గడపివలసిన ఆలుపు గలు, అనుఁణం కీపు లాదు కుంటూంటే, స్వార్థపూరిత దాన్ని స్వప్రయోజనాలకు ఎలా ఉపయోగించు కుంటారో అర్థమైందా?” అని ఒకఁణం అగి, “ఇప్పుడు నే చెప్పబోయేది, మీ భార్య భర్తలు శ్రద్ధగా ఎవండి! వదిన కూతురు ఇంట ఉన్న ప్రిటికీ, తన కొడుకూ, కొడల్లా ఎలా కాపాడు చేస్తున్నారో అనే బెంగతోనే మళ్ళాది. ఆ సింగతి మీకు చెప్పడానికి బయలుదేరాను. సిపు యోనికి నేన రాబట్టిసిరిపార్చింది,” అంటూ గొలుపు నెతకు ఇచ్చాడు.

“చారితో పూవు నాకు ఎదురు వడం, పూ ఇద్దరి అదృష్టం, చినపూవు య్యా!” అంటూ నెత కళ్ళు మూసింది.

“పూ వదిన, కాబోయ్ కోడలికని పేస్తూ పేస్తూ కూడబెట్టి ఈ గొలుపు చేర్చింది. అలాంటి మనిషిని మంచి చెడూ ఆలోచించ కుండా ఇంట్లోంచి సాగనంపామా ఇంట్లో అను భవజ్ఞులైన పేద్దవాళ్ళ మాడాలని, వాళ్ళ మాటను గౌరవించాలని, నీకిప్పటికైనా బోధపడినప్పుడు చాలా అనుచుగా మళ్ళాది,” అన్నాడు వెంకటేశం.

ఆ పూటలకు నెత తల వంచకుని, “నా తప్పి తెలిసొచ్చింది! ఈ అను భవాన్ని ఇంక ఎన్నడూ పుచ్చిపాన, నన్ను వింటి,” అంటూ నెతయ్య కోసే పూస్తూ, “అత్తయ్యను తీసి కురావడానికి ఈయన ఇవాళే బట్ట చేర్చాడు,” అన్నది.

భార్య పూటలకు నెతయ్య మొహంలో ఆనందం తోణికినిలాడింది. అది చూసిన నెత త ప్రిపిడుతూ, వెంకటేశంతో, “అత్తయ్య వచ్చేదాకా పూవు వెళ్ళడానికి వీలు లేదు. ఆవిడ వచ్చాక రెండు రోజులైనా మాడి వెళు పు గాని,” అన్నది.

**RESERVE
YOUR COPY
NOW!**

Junior

CHANDAMAMA

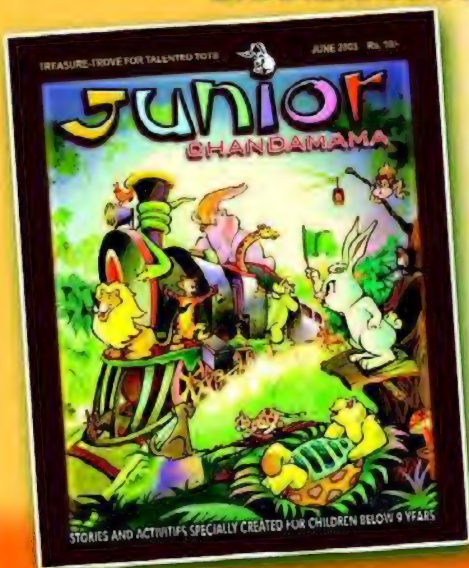
Do you want your children to sharpen their faculties by working on puzzles?
Come to Junior Chandamama for loads of puzzles and games.

Are you looking out for interesting new stories to be read out to the kiddies?

Pick up a copy of Junior Chandamama, and you'll find them.

Does your child have a taste for colouring and you want to develop the habit?
Junior Chandamama is what you must get for your child.

**PAGE AFTER PAGE WILL KINDLE
YOUR CHILD'S IMAGINATION**

ISSUE AFTER ISSUE, MONTH AFTER MONTH

**Special introductory offer
to child-subscribers!
Rs. 100 for 12 issues
(instead of Rs. 120)**

Offer closes on
June 30, 2003.

SUBSCRIPTION FORM

Please enrol me as a subscriber of Junior Chandamama. I give below the required particulars:

Name : Address :

..... PIN Code :

I am remitting the amount of Rs.100/- (Discounted rate - till June 30, 2003) for 12 issues by Money Order/Demand Draft/Cheque No on Bank branch drawn in favour of Chandamama India Ltd., encashable at Chennai (outstation cheque to include Rs.25/- towards Bank Commission).

Place :

Date :

Signature

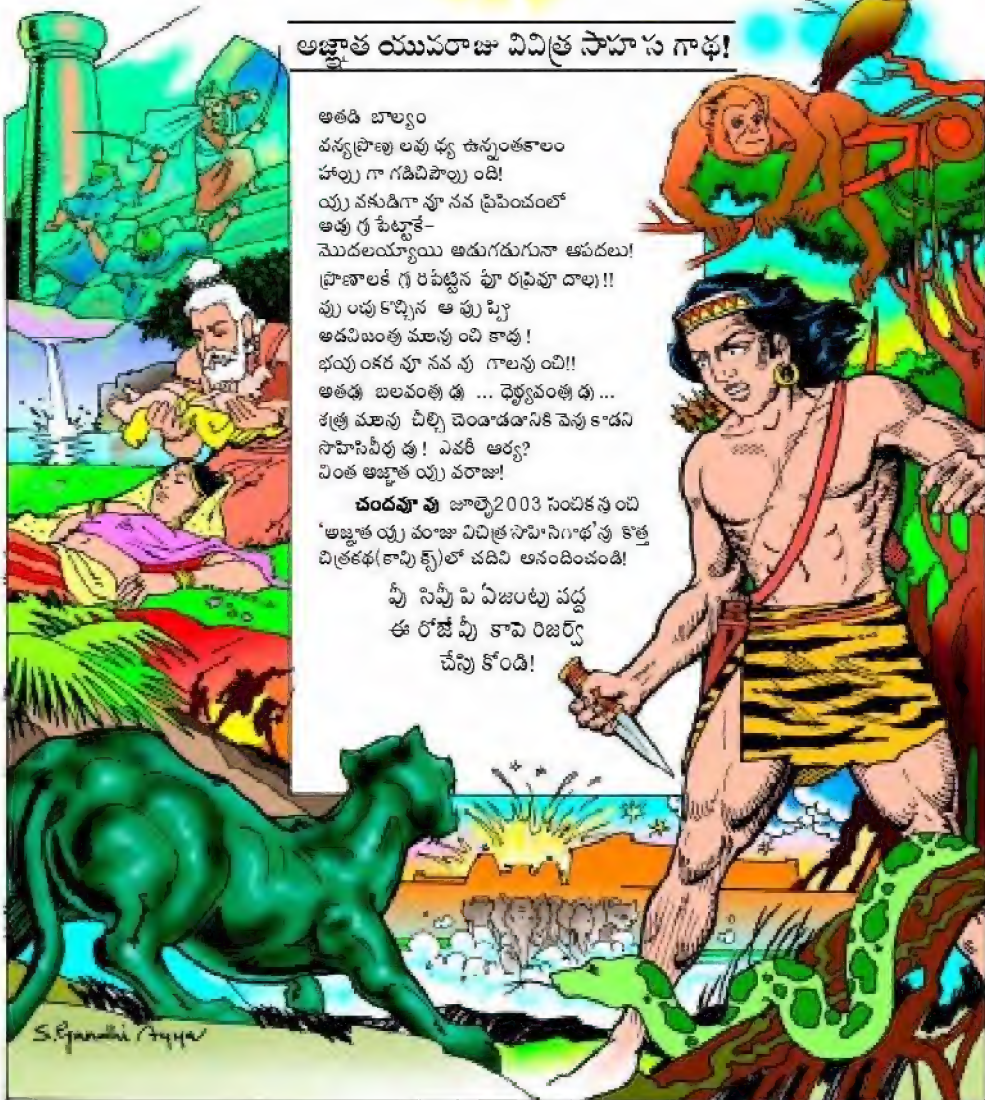
ఆర్య

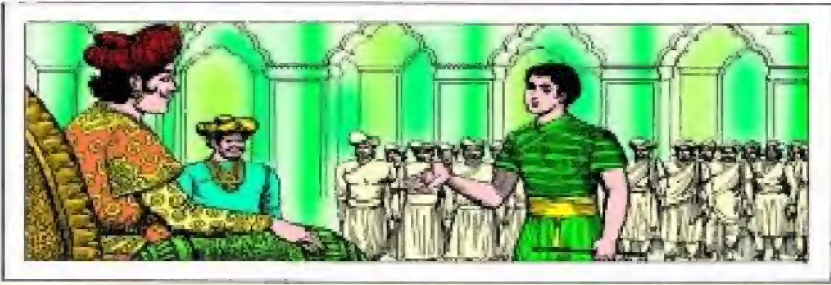
అజ్ఞాత యువరాజు విచిత్ర సాహస గాథ!

అతడి బాల్యం
వన్యప్రాంతాల లపు ధ్వంసం
హల్లు గా గడిచిపోయింది!
య్య నకుడిగా నూ నవ ప్రపంచంలో
అతడు గ్రే పేట్టాకే-
మొదలయ్యాయి అడుగుడుగునా అపదలు!
ప్రాణాలకే గ్రే రిపట్టిన పూ రఫిమా దాలు!!
పుంపుకొచ్చిన ఆ పుష్పి
అదవిలంత్ర మూపుంచి కాదు!
భయంకర పూ నవ పు గాలపుంచి!!
అతడు బలవంత్రుడు ... ధైర్యవంత్రుడు ...
శత్రు మూపు చిల్లి చెండాడడానికి వెనుకొడని
సాహసవీరుడు! ఎవరీ ఆర్య?
నింత అజ్ఞాత యువరాజు!

చందమామ జూలై 2003 సంచిక నుంచి
'అజ్ఞాత యువరాజు విచిత్ర సాహస గాథ'ను కొత్త
చిత్రకథ(కామిక్స్)లో చదివి అనందించండి!

మీ సమీప ఏజెంట్లు వద్ద
ఈ రోజు మీ కావే రిజర్వ్
చేసుకోండి!

తీరని పగ

వు లయ్య పిరిసిర ప్రాంతంలో వూ రదేమణ్ ఒక ఐంద్రజాలికుడు ఉండేవాడు . అతనికి అనేక పుత్రులు ఉండేవారు . కాని అతని వాటిని ధనార్జునకు వినియోగించక, బీదవాడుగానే ఉంటూ వచ్చాడు . వూ రదేమణ్ ఒక అమ్మ కోడలు ఉండేవాడు . వాడికి తండ్రి తన విద్యలన్నీ నేర్పించాడు .

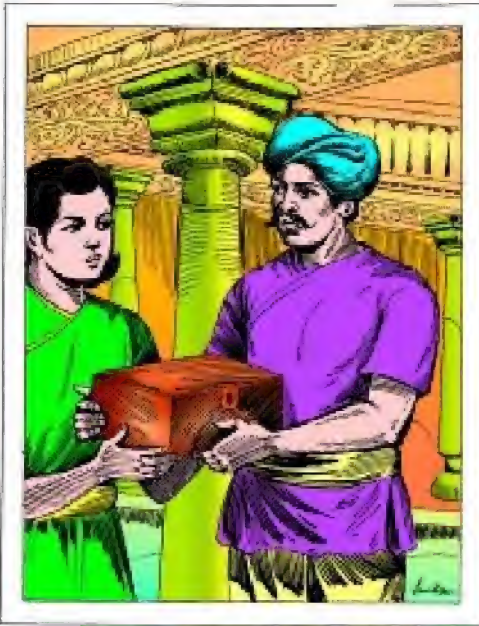
తండ్రిలాగా కాక అమ్మకి తన విద్యలతో ధనపూర్వకంగా గడించాలని తండ్రి కలిగింది. అందుచేత వాడు స్వగ్రామం విడిచి దేశాల వెంటబడి బయలుదేరాడు. దేశాలన చేస్తూ అమ్మ తోరణదేశానికి వచ్చాడు . అతని అక్కడి రాజు వద్దకు వెళ్ళి, తాను ఐంద్రజాలికుణ్ణి, తన విద్యతో అనేకమంది రాజులను మెప్పించానని, రాజుగారి అనువు తి అర్పితే ఇక్కడ కూడా ప్రదర్శన ఇస్తానని విజ్ఞాపించేవు కున్నాడు .

తోరణదేశమొక రాజుకు లేక లేక ఒక ఏడాది క్రితం ఒక పుత్రుని పుట్టాడు కలిగింది . ఆ పిల్లవాడి జాతకం చూసిన జ్యోతిషులు , రెండో ఏట ఆ పిల్లవాడికి ఒక ఐంద్రజాలికుడి

వూ లాన హాసయోగం కలుగుతుందని చెప్పారు. అది మొదలు రాజుకు ఐంద్రజాలి పుత్రులు, ఐంద్రజాలికులన్నా సీంహస్థింగా ఉంటున్నది.

అప్పుడు అమ్మ వచ్చి తాను ఐంద్రజాలికుణ్ణి చెప్పగానే రాజుకు దడపుట్టు కొచ్చింది. తన కొడుకు భద్రసేనుడికి రెండో ఏట ప్రవేశించగానే ఈ ఐంద్రజాలికుడెక్కడి నుంచో దూడపిడ్డాడు ! వీడివల్ల తన కొడుకు ఏదో కీడు న్నది!

రాజులా అనుకుని పుత్రులతో యోగంగా మాట్లాడి, ఎలాగైనా ఈ ఐంద్రజాలికుణ్ణి కడతేర్చి ఉపాయం చూడమన్నాడు . పుత్రుల అమ్మ ఏకాంతంగా పీలించి, “ఐంద్రజాలి విద్య అంటే పుత్రుల రాజుగారికి చాలా ఇష్టం. అందుచేత నీకు ప్రత్యేకమైన అతిథి సత్కారం ఏర్పాటు చేయమన్నాడు . ఇవాళ నుండి మృదివాణంలోని అతిథిగి హింలో రాజుగారి అతిథ్యం న్వేకరించు . నీ ప్రదర్శనం దేవతల సత్కారం చేస్తాం,” అన్నాడు .

అవుడు పరమానందభరితుడై అందుకు సిప్పుటించాడు . ఆ రాత్రే అతను వుంత్రి పేట్టించిన విషాన్ను తిని చనిపోయాడు . తెల్ల వారలోమీగా వుంత్రి అమూలవాన్ని నొకర్లవేత రహస్యంగా పోతేల్చుంచాడు .

ఎంత రహస్యంగా జరిగినప్పటికీ ఈ దాడు ణహిత్య గ్ర రించి వార్తపోక్కునే పోక్కింది. కొద్ది వూ సొలలో అది వూ రదేమతీ దాకా వెళ్ళింది. తనకొత్త కుస్త హిత్యచేశారన్న వూ ట నిజమో కాదో తెలుసుకునేటందుకతను స్వయంగా బయల్చి దేరి, తోరణదేశానికి చేరుకున్నాడు . అమత్తు తోరణకు వచ్చినట్లు తెలిసినూర న్నార . కాని వాడు అక్కడినుంచి ఎటు వెళ్ళాడో, ఏమయ్యాడో చెప్పినవారు లేరు . అమత్తు దివాణానికి అతిథిగా పీలించి చంపించారన్న వార్త నగరంలో చాలావుంది విని ఉన్నార .

వూ రదేమత్తు స్వితః చాలా వుంచివాడు . కాని, ఏ కారణవూ లేకుండా రాజు తన కొడు కున్న చంపించాడని విన్న వీ దట అతనిలో పెగ రగిలింది. అతను రాజభవనం ప్రాంతంలోనే సించరిస్తూ రాజకువూ రు ణ్ణి దానెల్చి వన విహారానికి తీసి కువచ్చినప్పటి తన విద్యలతో దానెలను ఏవూ ర్చి, కను కట్టు చేసే, రాజకువూ రు ణ్ణి ఎత్తుకుని తన దేశానికి తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు. అతను ఇంటికి చేరు కుని, రాజకువూ రు డి దు స్తిల్చా , ఆభరణాలూ విప్పి ఒక పెట్టెలో పెట్టి, ఆ కుర్రవాణ్ణి, తన కొడు కులాగే పేంచసాగాడు .

తోరణ రాజు తన కొడుకునెవరో ఎత్తుకు పోయా రని తెలియ గానేహితాశ డ్డెపోయా డు . తాను తీసి కున్న జాగ్రత్త అంతా వ థా అల్చింది. లేక లేక కలిగిన కొడు కు కాస్తా పోనెపోయా డు . కొడు కుకోసం విలపిస్తూన్న రాజుతో వుంత్రి, “వు హారాజా, విచారించ కుడి. ఏది జరు గు తుందని రాసేపేట్టి ఉన్నదో అదే జరిగింది. అబ్బాయి ని ఎత్తుకుపోల్చిన వాడు తప్పికవంద్రజాలికుడేఅల్చి ఉంటాడు ; వు ను చుపీన కుర్రవాడితుండ్ర, దగ్గర బువు వో అల్చి ఉంటాడు . ఇది వు నం చేజేతు లా చేసి కున్నదేను నాకు తోస్తూన్నది. అల్చి నా వున జ్యోతిష్కల్చ అబ్బాయి కి ప్రాణహాని ఉన్నట్లు చెప్పలేదు. కొంతకాలానికి వుంచి రోజుల్చ వచ్చి అతనే వస్తాడు ,” అన్నాడు .

అమత్తు హిత్య చేయ బడెనాటికి సిదహారేళ్ళవాడు . వూ రదేమత్తు రాజకువూ రు ణ్ణి సిదహారేళ్ళు నిండేదాకా పేంచి తనవిగ తీర్చి కునే ప్రియ త్తుం ప్రారంభించాడు . అతను రాజమిత్ర ణ్ణి వెంటబెట్టుకుని తోరణదేశానికి

వచ్చి, ఒక సిత్రంలో దిగాడు. అతను రాజ కుమారుడితో, “నాయనా, నువ్వీ పెద్ద తీసి కుని రాజుగారి దర్శనం చెయ్యి. నువ్వు పిసివాడొక్కండగా నీ అన్న ఈ తొరణరాజుగారి ఆతిథ్యం పొందాడు. వాని మీ అన్నకిచ్చిన బహిమానానికి బదులుగా ఈ పెద్దను వారికి స్తన్నట్టు చెప్పి వు రీ ఇల్లు.” అన్నాడు.

రాజమిత్రుడు పేద్ద తీసి కుని రాజుగారి దర్శనం కోసం సభకు వెళ్ళాడు. అతను రాజుగారికి నమస్కారం చేసి, “పు హారాజా, నేను పూ రెడముఖే బండ్రజాలికుడికొడు కున్నా. చాలా ఏళ్ళక్రితం పూ అన్న ఇంద్రజాలం పూ పీ స్తానని వచ్చినప్పుడు మీరు అతనికి ఆతిథ్యం వుచ్చి పుంచి బహిమానం చేసి వున్నారు. అందుకు ప్రతి బహిమానంగా మా తండ్రి మీకీ పెద్ద ఇవ్వవలెనన్నాడు,” అంటూ తాను తెచ్చిన పెద్దను రాజుగారి పుంపు పేర్చాడు.

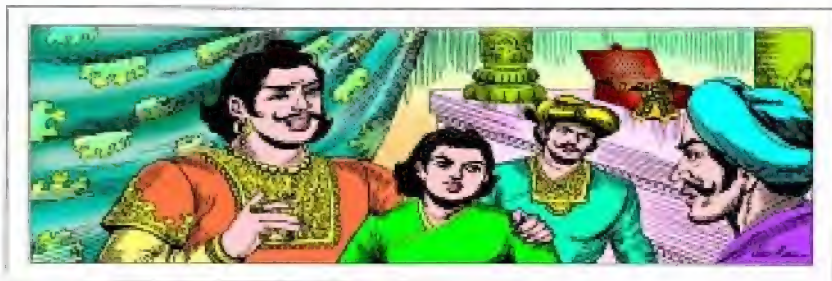
రాజుగారి ఆత తగా పెద్ద మూత తీసి పూ డగానే, తన కొడుకు కనిపించకుండా పోయి నప్పుడు ధరించిన దుస్తూ, నగలూ అందులో ఉన్నాయి.

పు ఖంతోనూ, కోపంతోనూ ఆయనకు పు తిపాయి నట్లుంది. ఆయన నావేశంతో

కత్తి పూ సీ తన కొడుకును చంపిబోయాడు. పుంత్రి ఆయనకు అడ్డుపడి, “తొందరపడకుండి, పు హారాజా, ఇది అబద్ధం వస్తూ ఉంది నిజం. కాని ఆ బండ్రజాలికుడు అబద్ధం ని నిజంగా చంపి ఉన్నట్లు తెలుసుకోవాలి అప్పుడే పింపించి ఉండవచ్చు. ఈ కుడ్రవాడు పూ డగా అబద్ధం ముని గానే కనిపిస్తాడు,” అన్నాడు.

మంత్రి రాజుగారి ముందున్న పెద్దనుంచి వస్తూ అతనికి ఒక్కొక్కటి బయటికి తీయగా, అట్లుగా గ్రామం ఒక చిన్న చీటి ఉన్నది. అందులో ఇలా ఉన్నది: “రాజా, నీ కొడుకునే నీ మహిమ చేశామా ఒకనాడు నా కొడుకును చంపించి నున్నాడు నీ నెలలా పిగ తీర్చుకున్నాడు.”

పుంత్రి అడ్డుపడి ఉండకపోతే, బండ్రజాలికుడు ఉపాసించినట్లుగానే ఆయన తన కొడుకును తానే చంపి ఉండవచ్చు. రాజు తన కొడుకును కాగిలించు కుని ఆనంద బాష్పాలు రాలిపోయాయి. ఆయన వెంటనే తన పున్న పులను సేత్రానికి పింపి బండ్రజాలి కుట్టి పీలించి, అమ్మ తాను నిష్కారంగా చంపినందుకు పూ పిణ చెప్పుకుని, అతనికొక పుంచి ఈనాడు ఇచ్చి తనపక్షం ఉండు కున్నాడు.

వివేద

సమయం

సింధ్రెల్లా గుమ్మడికాయ రథం మీద విలాసంగా
విహరిస్తోంది. కొన్ని జంతు ముఖ ఆమె కేసీ ఒకసారి
చూడడానికి ఉబలాటపెడుతున్నాయి. ఆ జంతు ముఖ
ఎవేవో వీరు గుర్తించగలరా?

మీ స్నేహితులలో ఉన్నవారెవరు గుర్తున్నట్టు కలకంటోంది.
ఈ రెండు చిత్రాల మధ్య ఎనిమిది తేదీలు ఉన్నాయి. ఏటిలో
ఎన్నింటిని వీరు కనుగొనగలరో ప్రియ తీర్చిచూడండి.

మున్నీ రెండవ కల
కంటున్నది. అక్కడ ఏం
జరుగుతున్నదా అని ఎల్లక
రింకూ ఆశ్చర్యంతో
తలెత్తి పూస్తున్నది. రింకూకు
అక్కడికి వెళ్ళేదారి చూపి
సాయి పిడగలరేపా పూడండి.

(సిపూధానాలు 66 హుజిలో)

Shagun

ఆదవు రవి నిద్రపొత్తూ న్న అందాలభరిణి మున్నీ చిన్న పుత్తకన్య అల్లునట్టు తిప్పుకొట్టి కల
కంటుంది. అమె కల మరింత అకర్షణీయంగా ఉండేలా చక్కని రంగులు వేయండి చూద్దాం.

వ్యాఖ్యలు
రాయండి!

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

ఈ ఫోటోలకు ఒక్క పూటలోగాని, చిన్నవాక్యంలోగాని వ్యాఖ్యలు
రాస్తే గలరా? రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.

వ్యాఖ్యలను కాంపీటీషన్ పొట్టుకార్త పేజీ రాసి ఈ నెల 25 వ తేదీలోగా మాకు అందేలా పంపాలి. పోటీ
ఫీలితాల ఆగస్టు 2003 సంచికలో ప్రింట్ రిస్తాం. ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహు పూ నం.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చందపూ వు, 82, డిఫెన్స్ అఫీసర్స్ కాలనీ,
ఈకాట్టతాంగల్, చెన్నై - 600 097.

అభినందనలు

ఏప్రిల్ 2003 సంచికలో బహుమతి పొందిన

వ్యాఖ్యలు పంపినవారు:

శ్రీమతి ఇ.ఎఫ్. స్వీనూమాలిని (టీచర్)

డా/ఆఫ్, ఎస్.ఇ. కరుణాకర్

5-36, భారతం మిట్ట

పాకాల్ పోస్ట్ - 517 112. చిత్తూరు జిల్లా (ఆంధ్ర)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ:

మొదటి ఫోటో: గృహ మత్తు నేనెవడినా!

రెండవ ఫోటో: బొమ్మల్లో బొమ్మనే కొలువుంటా!!

వినోద సమయం
సమాధానాలు
(పేజీలు 64-65)

సింధ్రెల్లాను చూడడానికి
ప్రయత్నిస్తూనే ఉంటువులు

ఎనిమిది తేదాలు: మున్నీ చెని రింగు; జొట్టు
ముడి; చెట్టు కొమ్మ; వైసన్న పక్షి రెక్కలు; పాము
తోక; పాము మీది చారలు; కనిపించని మేఘం;
కిందవున్న పక్షి రెక్కల సంఖ్య.

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 600 026 on behalf of
Chandamama India Limited, No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor : Viswam

Good news
for young
bookworms!

Hiya! What has hit the animal world?

Listen hard and look keenly.

D'you hear the jingle of the jungle?

JUNGLE JINGLES

**Hurry,
grab a copy from
your nearest
bookstore, now!**

A set of five story books
with the whackiest and most
interesting collection of animal stories
ever written.

From

CHANDAMAMA and

**Popular
prakashan**

**NOW
AVAILABLE**

nutriline

Melters

Butterscotch Candy

*The taste
that melts
everything
away!*

